

T.C.
MERSİN ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

MERSİN SPORUNDA SEYFİ ALANYA
FAKTÖRÜNÜN İNCELENMESİ

Murat YILDIZ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN
Yrd. Doç.Dr. Manolya AKIN

2. DANIŞMAN
Yrd. Doç.Dr. Mehmet ŞAHİN

MERSİN-2009

T.C.
MERSİN ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

MERSİN SPORUNDA SEYFİ ALANYA
FAKTÖRÜNÜN İNCELENMESİ

Murat YILDIZ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN
Yrd. Doç.Dr. Manolya AKIN

2. DANIŞMAN
Yrd. Doç.Dr. Mehmet ŞAHİN

Tez No:.....

MERSİN-2009

Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi Spor Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı Çerçevesinde yürütülmüş olan ‘‘Mersin Sporunda Seyfi Alanya Faktörünün İncelenmesi’’ adlı çalışma, aşağıdaki jüri tarafından yüksek lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Savunma Tarihi: 11/05/2009

Prof. Dr. Şefik TİRYAKİ
Mersin Üniversitesi
Jüri Başkanı

Yrd. Doç. Dr. Manolya AKIN
Mersin Üniversitesi
Jüri Üyesi

Yrd. Doç. Dr. İbrahim BOZKURT
Mersin Üniversitesi
Jüri Üyesi

Yukarıdaki tez, Enstitü Yönetim Kurulunun tarih ve sayılı kararı ile kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Ülkü ÇÖMELEKOĞLU
Enstitü Müdürü

TEŞEKKÜR

Yüksek lisans öğrenimim boyunca çok değerli katkılarından ve desteklerinden dolayı tez danışmanım Yrd. Doç. Dr. Manolya AKIN 'a, ilk olarak tez danışmanlığımı yapan ve öğrencisi olduğum dönemlerde bana kazandırdığı olumlu değerler ve tezimin her aşamasında beni yalnız bırakmayarak sonuna kadar desteğini esirgemeyen 2.tez danışmanım Yrd. Doç. Dr. Mehmet ŞAHİN' ne teşekkürlerimi sunuyorum. Ayrıca, tez aşamasındaki katkı ve emeklerinden dolayı, Yrd. Doç. Dr. İbrahim BOZKURT'a, derslerime girerek bilimsel ve akademik anlamda gelişimime olumlu katkılar sağlayan değerli hocalarım Prof. Dr. Şefik TIRYAKİ, Prof. Dr. Adnan ERKUŐ, Prof. Dr. Mehmet Gündoğdu, Prof. Dr. Sağra ÇELİK'e, tezimin oluşmasında kendileriyle birebir görüştüğüm Seyfi ALANYA'nın ailesi, sporcuları ile yakın dostlarına, değerli gazeteci yazar Kemal İSTEK'e ve emeği geçen herkese teşekkür ediyorum.

Murat YILDIZ

Mayıs 2009

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	ii
TEŞEKKÜR	iii
İÇİNDEKİLER	iv
ŞEKİLLER DİZİNİ	vi
ÖZET	viii
ABSTRACT	ix
1. GİRİŞ	1
1.1. Araştırmanın Amacı.....	4
1.2. Sınırlılıklar	4
1.3. Araştırmanın Önemi	4
2. GENEL BİLGİLER	5
2.1. Türkiye’de Cumhuriyet’in ilk yıllarında Spor.....	5
2.2. Türkiye’de Cumhuriyet’in ilk yıllarında Mersin’de Spor.....	11
2.3. Mersin Sporunda Seyfi Alanya’lı Yıllar.....	12
2.3.1. Hayatı.....	12
2.3.2. Kişiliği.....	19
2.3.3. Sporculuğu.....	21
2.3.4. Antrenörlüğü.....	24
2.3.5. İdareciliği.....	30
2.3.6. Katıldığı Yarışmalar Ve Dereceleri.....	33
3. GEREÇ VE YÖNTEM	34
3.1. Araştırmanın Modeli.....	34
3.2. Araştırmanın Evreni.....	34
3.3. Araştırmanın Örneklemi.....	34
3.4. Verilerin Toplanması.....	34
4. BULGULAR	35
4.1. Görüşmeler.....	35

4.1.1. Kızı Simla Alanya ile Görüşme.....	35
4.1.2. Burhan Özacun ile Görüşme.....	40
4.1.3. Eski Milli Atlet Bilal Yılmaz ile Görüşme.....	49
4.1.4. Osman Çiftçi Kara ile Görüşme.....	53
4.1.5. Eski Milli Atlet Yahya Atlı ile Görüşme.....	55
4.1.6. Gençlik ve Spor İl Müd. Emrullah Taşkın ile Görüşme.....	57
4.1.7. Kardeşi Hüseyin Alanya ile Görüşme.....	60
4.1.8. İbrahim Kırmızıer ile Görüşme.....	60
4.1.9. Eski Milli Atletlerden Mehmet Çetiner ile Görüşme.....	63
4.1.10. İbrahim Kabal ile Görüşme.....	68
4.1.11. Milli Atletlerden Fahri Özen ile Görüşme.....	77
4.1.12. Mehmet Sor ile Görüşme.....	83
4.1.13. Eski Milli Atletlerden Mehmet Yılmam ile Görüşme.....	86
4.1.14. Yusuf Kilisli İle Görüşme.....	89
4.1.15. Muzaffer Tezcan İle Görüşme.....	90
4.1.16. Av. Doğan Er ile Görüşme.....	92
4.1.17. Av. Cevat Hallaç ile Görüşme.....	93
4.1.18. Mersin Hakimiyet Gazetesi Yazısı.....	93
5. TARTIŞMA	95
6. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	96
7. KAYNAKLAR.....	98
8. ÖZGEÇMİŞ.....	100

ŞEKİLLER DİZİNİ

Sayfa

No.

Şekil 1. 1.1 Selim Sırrı Tarcan I.O.C 1909.....	5
Şekil 2. 1.2 Nail Moran 1938-1985.....	6
Şekil 3. 1.3 Tefvik Böke. 1910 İstanbul.....	7
Şekil 4. 1.4 Halil Şükrü Dölek.....	9
Şekil 5. 1.5 Viktor Venüs 1921 Mersin.....	10
Şekil 6. 2.1 Seyfi Alanya (soldan, önden birinci) liseli arkadaşlarıyla.....	13
Şekil 7. 2.2 Seyfi Alanya (sağdan ikinci) liseli arkadaşlarıyla.....	14
Şekil 8. 2.3 Seyfi Alanya askerlik yılları.....	15
Şekil 9. 2.4 Seyfi Alanya askerlik dönüsünde.....	16
Şekil 10. 2.5 Seyfi Alanya Spor salonundan.....	17
Şekil 11. 2.6 Seyfi Alanya almış olduğu derece ve ödülleri.....	18
Şekil 12. 2.7 Seyfi Alanya.....	19
Şekil 13. 2.8 Seyfi Alanya hasta olduğu dönemlerde.....	20
Şekil 14. 2.9 Seyfi Alanya yetiştirdiği antrenör ve sporcularla.....	20
Şekil 15. 2.10 Seyfi Alanya milli sporcu olduğu dönemlerde.....	21
Şekil 16. 2.11 Seyfi Alanya(önden birinci) yarıştığı dönemlerden.....	22
Şekil 17. 2.12 Seyfi Alanya (önden birinci) Ordular arası atletizm yarışlarından	22
Şekil 18. 2.13 Seyfi Alanya (soldan birinci) uluslararası bir yarışmadan.....	23
Şekil 19. 2.14 Seyfi Alanya ve Mehmet Çetiner uluslar arası bir yarışmadan.....	24
Şekil 20. 2.15 Seyfi Alanya (sağdan ikinci) antrenörlük yaptığı dönemlerde.....	25
Şekil 21. 2.16.Seyfi Alanya Antrenörlük yaptığı dönemlerde sporcularıyla.....	25
Şekil 22. 2.17 Seyfi Alanya Tefvik Sırrı Gür Lisesi atletleri ile.....	26
Şekil 23. 2.18 Seyfi Alanya uluslar arası bir yarışma öncesi başarılar dilerken..	26
Şekil 24. 2.19 Seyfi Alanya (ortada) Sporcularıyla.....	27
Şekil 25. 2.20 Seyfi Alanya Yarışma sonrası Sporculara ödöl verirken.....	28
Şekil 26. 2.21 Seyfi Alanya (Sağdan birinci) Ödöl töreninde.....	28
Şekil 27. 2.22 Tefvik Sırrı Gür Lisesi Şeref Kürsüsü.....	29
Şekil 28. 2.23 Seyfi Alanya'ya verilen bir teşekkür belgesi.....	30

Şekil 29. 2.24 Mersin’de adına yapılan Spor Salonu.....	31
Şekil 30. 2.25 Seyfi Alanya’ya T:M.O.K. tarafından verilen Fair Play ödülü.....	32
Şekil 31. Prof. Dr. Nejat Kök Mersin Atletizm Tarihi Çalışması 2008.....	33

ÖZET

MERSİN SPORUNDA SEYFİ ALANYA FAKTÖRÜNÜN İNCELENMESİ

Bu çalışmada Türkiye’de Cumhuriyetli yıllarda spor politikalarına kısaca değinilerek o dönemlerdeki gelişmeler özetlenmiştir. Cumhuriyet dönemlerinde Mersin spor tarihi ve gelişimi sorgulanarak 1950’ li yıllarda Seyfi Alanya ile birlikte Mersin sporundaki kazanımlar, çalışmalar ve başarılar araştırılmıştır. O dönemlerde Seyfi Alanya ile başlayan Mersin sporunun kazandığı ivme hızlı ve kalıcı yükselişle beraber dönemin sporcuları, idarecileri ve antrenörleri ile birebir görüşülerek sorgulanmıştır.

Oldukça genç yaşlarda sporla tanışan Seyfi Alanya Mersin İdman Yurdu Spor kulübünde uzun bir dönem futbol oynamış,Tarsus Amerikan Kolej’inde atletizm ve futbol oynayıp takım kaptanlığı görevinde bulunmuştur.1951 yılında katıldığı ‘Altın çivi Atletizm Yarışmaları’nda 100 metrede o zamanların Türkiye birincisi Kemal AKSUR’ u geçerek birinci olmuştur.1970-1975 yılları arasında Beden Terbiyesi İl Müdürlüğü görevinde bulunmuş, 32 kez Milli takımda yer almış,yurt içinde ve yurt dışında Ülkemizi başarıyla temsil etmiştir.İdarecilik yaptığı süre içerisinde dönemin başarılı sporcularını bularak okul sporlarında başarının alt yapısını kurmuş;bu alt yapıdan yetişen yüzlerce yetenekli sporcuyla birçok başarıya ulaşmıştır.28 sporcu öğrencinin okutulup yetiştirilmesini sağlayarak Atletizm Milli takımına 21 sporcu kazandırmıştır. Atletizm ve Boks Federasyonu As Başkanlığı görevlerinde bulunmuştur.Dört Uluslar arası Atletizm Antrenör belgesine ve Uluslar arası hakem lisansına sahiptir.

Ayrıca bu çalışmada Mersin sporunun dünü ve bugünü de değerlendirilerek; geçmişte var olan imkânlar ve koşullar düşünüldüğünde birçok imkânsızlığa rağmen spor sevdası ile dolu bu insanın, hiçbir karşılık ve menfaat beklemeden tüm zamanını ve emeğini bu kentin sporuna adanmış olması ve bu kenti başarıdan başarıya taşıması böyle değerli bir insanın araştırılmasını ve yarınlara aktarılması açısından da büyük bir önem taşımaktadır.

Böylelikle, günümüz Türkiye’sinde böyle değerli spor insanlarını ortaya çıkartarak, yarınlarmıza taşımak sanırım biz bilim insanlarına düşmektedir.

ANAHTAR KELİMELER

Mersin, Seyfi Alanya, Spor

ABSTRACT

INVESTIGATION OF SEYFİ ALANYA'S FACTOR OF MERSİN SPORTS

In this study, by briefly touching on the policy of sports in the Republic years, the developments in those years were summarized. By questioning the sports of Mersin development and history, in 1950s (the period when Seyfi Alanya was existing) the benefits studies and achievement of sports were searched. The gained acceleration of sports in Mersin which began with Seyfi Alanya in those terms was questioned by meeting with the administrators and the trainers of the term one by one.

Seyfi Alanya who had first experienced the sports at a quite early age had played football in Mersin İdman Yurdu for a long time, also in American Collage, by playing football again and dealing with athleticism, he had become the captain of the team. He became the first in the Golden Nail Competition by beating Kemal Aksur who was the first of Turkey in 100 metres of those years. He had been Physical Provincial Directorate of Decency between 1970-1975, had taken a place National Team 32 times, had led our country both in abroad and in domestic with success. During the term when he was the administrator, by finding successful athletes, had set the substructure in school sports and he had reached a lot of successes with hundreds of skillful athletes who had been grown from this substructure. He had brought in 21 athletics to the National Track and Field Team by providing them to study and to grow up. He has 4 an International athleticism trainers documents and an International Judge License.

Besides, in this study when the facilities and conditions were thought by evaluating the yesterday and today of sports of Mersin, in spite of a lot of impossibilities, without expecting any profits or advantages, by spending all of his time and labor, it is very important to transfer this information to next generations by searching such a useful and valuable person who was full of human love and moved this city from a success to another.

So, by Having been appeared such valuable sportsmen in today's Turkey to move this our future is the responsibility of us, scientists.

KEY WORDS

Mersin, Seyfi Alanya, Sports

1. GİRİŞ

Bu çalışma; Mersin sporunda Seyfi Alanya gerçeğinin incelenerek Mersin sporunun bu gün geldiği nokta ile 60 yıllık (1945–2005) spora adanmış bir yaşam arasında bir bağ kurmayı gerekli kılmaktadır.

Buradan hareketle, Mersin sporunda Seyfi Alanya gerçeğini incelemeyden önce kısaca Cumhuriyet dönemi Türkiye'sinin ve Mersin'in spor tarihini incelediğimizde;

Cumhuriyet öncesi ilk dönemlerinde beden eğitimi uygulamalarına bakıldığında ilk göze çarpan gelişmiş İskandinav (ya da sık kullanıldığı biçimiyle İsveç) jimnastik uygulamalarının ön plana çıkması olmuştur. Türkiye'ye ise ilk olarak beden terbiyesi uzmanı ve İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne mensup eski bir subay olan Selim Sırrı Tarcan tarafından getirilmiştir (1).

Selim Sırrı, İsveç jimnastik prensiplerine bağlı öğretmenler yetiştirilmesine önyak olmuş ve bu ekolün Türkiye'de en yaygın jimnastik sistemi haline gelmesini sağlamıştır (4).

Yine aynı dönemlerde hem ticaret burjuvazisi hem de diğer varlıklı sınıflar tarafından kurulan spor kulüplerinin arttığını ve de devletin beden terbiyesi ve spor meselesini bir program çerçevesinde ele almaya başladığını görmekteyiz. Spor müsabakaları, Jimnastik festivalleri ve diğer fiziki kültür etkinlikleri bu dönemde özellikle İstanbul, İzmir, Selanik gibi liman şehirlerinde sıkça karşılaşılan olaylar arasına girmiştir. Yüzyılın ilk çeyreği, sayıları artan spor kulüplerinin çeşitli şemsiye organizasyonlar çerçevesinde müsabakalar düzenlemeye başladıkları bir dönem olmuştur (4).

Mersin spor tarihine kısaca baktığımızda ise; Cumhuriyet'in ilk yıllarında kurulan Mersin Türk Ocağı'nın spor çalışmalarının çok kısa sürede beraberinde kulüpleşmeyi de getirdiğini görmekteyiz (5). 1923 yılında Tarsus İdman Yurdu futbol ağırlıklı olarak çalışmalara başlamıştır ve daha sonra Mersin İdman Yurdu Spor Kulübü 16 Ağustos Perşembe günü kurulmuştur (3).

Mersin, Cumhuriyet'in kalkınma paradigmalarına uygun olarak, hem özel teşebbüs hem de devlet teşebbüsü olarak kalkınmaya öncelik vermiştir (7).

Cumhuriyet dönemiyle katılım sağlanan ilk olimpiyatlar bize performans kriterlerine ulaşabilmemiz için daha farklı bilgilere sahip olmamız gerektiğini göstermiştir. O dönemlerde birçok gencimiz spor yapabiliyordu; ancak bu gençlerimizi Avrupa, dünya ve olimpiyat şampiyonlarına dönüştürebilmek için gerekli bilgiye sahip olmak gerekiyordu. İşte tam bu sırada biri denizci, diğeri karacı olan iki askerimiz Almanya'ya performans sporları için gerekli eğitim almak üzere gönderildiler. 2.Dünya Savaşı'nın çıkma olasılığı üzerine güvenlik açısından yurda geri çağrılılar. Deniz Harp Okulu yine o dönemlerde güvenlik nedeni ile İstanbul'dan Mersin'e taşınır. Deniz Subayımız olan Tevfik Böke Almanya'da almış olduğu bilgileri Mersin'deki askeri ve sivil kesimlere aktararak bilimsel anlamda ilk spor eğitimlerinin öğretilmesine de böylece başlanmış olur. Atletizm, yüzme, olimpik spor dalları için o günün koşullarına uygun spor tesisleri ve bu tesislerde görev yapacak öğretmenlerin eğitilmesini sağlamış, geniş anlamda genç kitlelerinde spora yönlendirilmesine öncülük ederek Mersin, Tarsus ve Adana illerinde de böylece ilk adımlar atılmış olur. Bu illerimizde atletizm, yüzme ve diğerk olimpiik sporların hala günümüzde de yapılıyor olması Böke'nin hizmetlerine dayanmaktadır (2).

Seyfi Alanya'lı yıllara gelindiğinde ise; 1928 yılında Mersin'de doğan Seyfi Alanya, Tarsus Amerikan Koleji'nde okumuş, liseyi İstanbul Yeni Kolej'de bitirmiştir. Tarsus Amerikan Koleji'nde atletizm ve futbol oynayıp takım kaptanlığı yapmıştır.1946–1948 yıllarında Mersin İdman Yurdu'nda futbol oynamış, 1949 yılında Galatasaray futbol takımına transfer olmuştur. 1951 yılında “Altın Çivi Atletizm Yarışmaları'nda” 100 metrede o zamanların Türkiye birincisi Kemal Aksur'u geçerek birinci olmuştur. Bu yarış izleyen zamanın federasyon başkanı Naili Moran, Seyfi Alanya'yı milli takıma alarak Atina'daki yarışlara götürmüştür. O yarışlarda ikinci olan Seyfi Alanya böylece futbolu bırakıp atletizme başlamıştır.

1951–1952 yıllarında 100 metrede Türkiye şampiyonu olan Alanya, daha sonra Ankara'da aynı yıllar içerisinde Belçika ile yapılan ikili atletizm yarışlarında 4 X 100 bayrak yarışında birinci olarak rekor kırmıştır. O zamanın rekortmen atletleri 42,5 saniye dereceleri ile Seyfi Alanya, Aydın Onur, Yondanis, Fahir Özgü'den oluşmaktadır. 1956 yılına kadar Seyfi Alanya Galatasaray Kulübü'nde atletizmin en zor branşlarından sayılan 100 metre sürat yarışlarında, birincilikle üçüncülük arası pek çok çeşitli dereceler elde etmiştir. 1952 yılında Belçika'nın Brüksel kentinde yapılan Dünya

Ordulararası Atletizm Şampiyonası'nda ikinci olan takımda yer alarak başarıda önemli payı olmuştur.1957–1970 yılları arasında Mersin ilinde Atletizm Federasyonu İl Temsilciliği görevi yapmıştır.

Mersin'inin efsanevi idarecilerinden spor dostu Tevfik Sırrı Gür'ün valiliği döneminde Seyfi Alanya'ya sağladığı destek ve teşvikle Mersin sporu için kent insanını sporla daha ileri noktalara taşımayı hedeflemiş ve bunu başarmıştır.

1964 yılında Amatör Atletizm Boks İhtisas Kulübünü kurup başkanlığını yapmıştır. 12 yıl içerisinde kulüp olarak atletizm branşında 4 kez Türkiye birinciliği, 4 kez Türkiye ikinciliği, 3 kez Türkiye üçüncülüğü, bir kez de Türkiye dördüncülüğünü kazanmıştır. 1962–1975 yılları arasında Tevfik Sırrı Gür Lisesi Beden Eğitimi Öğretmeni Hasan Tekin'le beraber 13 sene şampiyon olan Tevfik Sırrı Gür Lisesi'ni yaratmışlardır.

O dönemin 40 kişilik atletizm milli takımının 21 kişisi bu takımdan oluşmuştur.

1970–1975 yılları arasında Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü görevinde bulunmuştur. Müdürlük görevi süresince Mersin'in atletizmde, boksta ve futbolda başarılı olması için yoğun çaba göstermiştir.

32 kez milli takımda yer almış yurt içinde ve dışında ülkemizi başarıyla temsil etmiştir.

Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü sürecinde dönemin başarılı sporcu-Beden Eğitimi Öğretmen'lerinin tayinlerini Mersin'e yaptırarak okul sporlarında başarının alt yapısını kurmuş, bu alt yapıdan yetişen yüzlerce yetenekli sporcuyla döneminde pek çok başarıya ulaşmıştır. Görevinden alındıktan sonra çalıştırdığı fırından elde ettiği gelirle 28 öğrenci sporunun okutulup, yetiştirilmesinde büyük katkılar sağlamıştır. 1957–1990 yılları arasında Mersin İdman Yurdu'nda başkan yardımcılığından kondisyon hocalığına kadar her kademedede görev yapmıştır. Atletizm ve Boks Federasyonu Asbaşkanlığı yapmıştır.

Dört uluslararası atletizm antrenör belgesine ve uluslararası hakem lisansına sahiptir.(6)

Kendini Mersin sporuna adanmış olan Seyfi Alanya yaşamının son anlarında da sporu bırakmayarak yeni sporcular yetiştirmeye devam etmiştir.

1.1. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı Mersin spor tarihinde büyük bir yeri ve önemi olan Seyfi Alanya'nın sporcu, antrenör, idareci ve yönetici kişiliğinin her yönüyle ele alınarak özelde Mersin sporuna ve sporcularına, genelde Türkiye sporuna katkıları ve kazanımlarını tespit edebilmektir. Mersin sporunun dn ile bugününe baktığımızda özellikle (1945–2005) yılları arasındaki çizgide Mersin ulusal ve uluslararası spor yarışmalarında çok büyük başarılar imza attığını irdelemekteyiz. Bu yıllarda Mersin sporunun böyle başarılı ve kalıcı bir ivme kazanmasının da en temel nedeni tabii ki Seyfi Alanya gerçeğidir. İşte bu gerçekten hareket ederek Mersin sporunun temelini oluşturan ve ortaya sağlam bir yapı kurarak bugünlere kadar gelmesini sağlayan bu çok değerli spor adamını her yönüyle incelemek ve yarınlar taşımak bu çalışmanın gerçek amacını oluşturmaktadır.

1.2. Sınırlılık

Araştırma biyografik bir çalışma olduğundan herhangi bir sınırlama getirilmemiştir.

1.3. Araştırmanın nemi

Araştırma; Mersin sporunun dn ile bugününün sorgulanarak, geçmişte özellikle atletizm sporunda büyük başarılar imza atan ve o dönemin milli takımının yarısından çoğunun Mersin'li atletlerin oluşturduğu bir yapıya sahip olan, birçok branşta faaliyetlerin yrtldğu, Mersin ile bugünün Mersin'i değerlendirilip bugün gelinen noktada var olan eksikliklerin ortaya ıkarttırılarak çözümlerin bulunması açısından büyük önem taşımaktadır. Ayrıca bu çalışma kuskusuz o dönemlerde bu başarıların arkasında ki isim olan Seyfi Alanya'nın bugün gelinen noktada değerinin ve öneminin anlaşılması ve bilinmesi açısından da ayrı bir önem ve anlam taşımaktadır.

2.GENEL BİLGİLER

2.1. Türkiye Cumhuriyeti'nin İlk Yıllarında Spor

Cumhuriyet Türkiye'sinin ilk kuruluş yıllarında spor yönetimi özel kişilerin "Özel hukuk tüzel kişisi" olarak kurdukları spor kulüplerine dayalı Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'na bağlı olarak çalışmaktaydı (1).

Şekil: 1,1 Selim Sırrı Tarcan I.O.C 1909.

Fişek K. Şekil (1) Türkiye'de Spor Tarihi. 1. baskı, İstanbul : Gerçek Yayınevi, 1985:98-100

1924 Olimpiyatları'na Türk kfilesi büyük ekonomik fedakârlıklarla yollanmıştır. Olimpiyatlar bize performans kriterlerine ulaşabilmemiz için daha farklı bilgilere sahip olmamız gerektiğini göstermiştir. Kısacası milyonlarca gencimiz spor yapabilirdi ancak bu gençlerimizi Avrupa, dünya ve olimpiyat şampiyonlarına dönüştürebilmek için gerekli bilgiye sahip olmak gerekiyordu. İşte tam bu sıralarda biri denizci, diğeri karacı olan iki askerimiz Almanya'ya performans sporları için gerekli eğitim almak üzere gönderilir. 2.Dünya Savaşı'nın çıkma olasılığı üzerine güvenlik açısından yurda geri çağrılılar. Deniz Harp Okulu yine o dönemlerde güvenlik nedeni ile İstanbul'dan Mersin'e taşınır. Deniz subayımız olan Tefik Böke Almanya'da almış

olduğu bilgileri Mersin'deki askeri ve sivil kesimlere aktararak bilimsel anlamda ilk spor eğitimlerinin öğretilmesine de böylece başlanmış olur. atletizm, yüzme, olimpik spor dalları için o günün koşullarına uygun spor tesisleri ve bu tesislerde görev yapacak öğretmenlerin eğitilmesini sağlamış, geniş anlamda genç kitlelerinde spora yönlendirilmesine öncülük ederek Mersin, Tarsus ve Adana illerinde de böylece ilk adımlar atılmış olur. Bu illerimizde atletizm, yüzme ve diğer olimpik sporların hala günümüzde de yapılıyor olması Böke'nin hizmetlerine dayanmaktadır (2).

şekil: 1.2 Nail Moran 1938-1985

Kök N. şekil (2) Mersin'de Atletizm Tarihi, 2008

Hüsamettin Güreli ise karacı subayımızdır. Askeri ve sivil spor yapılanmasında büyük katkıları olmuş, askerlik çağına gelen milli sporcuları kendi çatısının altına alması, ileriki yıllarda “Muhafız Gücü” anlayışının yapılanmasında günümüze kadar gelmesinde Hüsamettin Gürel’in büyük hizmetleri olmuştur. Halka mal olmayan spor dallarını halk benimseyene kadar öncü olarak tutmaya büyük önem göstermiştir. Günümüzde sporun Anadolu’ya yayılmasını ve öğretilmesini bu iki subayımızın Cumhuriyet’ in ilk yıllarında yurt dışına gönderilmiş olmaları gerçeği yatmaktadır (2).

Şekil: 1.3.Tevfik Böke. 1910 İstanbul

Kök N. Şekil (3) Mersin’de Atletizm Tarihi, 2008

Selim Sırrı Tarcan, Hüsamettin Güreli ve Tevfik Böke milyonlarca çocuk ve gencimizin sporu sevmeleri ve yapabilmeleri için büyük hizmetler vermişlerdir (2).

1932–1939 uygulamalarında ekonomide planlı devletçilik dönemi olarak değerlendirilir. Halk evlerinin kolu tek parti CHP'nin yan örgütü olarak spor yönetimini 'TİCİ' (Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı)'dan devralan Türkiye Spor Kurumu (1936–19329) geçici yönetim onun yerini alan Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü'nde "Sporda Devlet Yönetimi" olarak yorumlanır. Türkiye'de Spor Federasyonlarının kurulmasının dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de iki görevi vardır. Bunlardan birincisi üyesi olduğu uluslararası spor federasyonlarının koyduğu kuralları ülkesinde uygulamasını sağlamak, ikincisi de kendi ulusal üst kuruluşuna bağlı ve sorumlu olarak ülke çapında kendi sporunu örgütleyip yaymaktır (1).

Jimnastik sporu ise özellikle kalabalık sayıdaki öğrenci grubunu, sınırlı mekânlarda düzene sokma amacıyla geliştirilmiş beden terbiyesi sistemlerinden biriydi. Per Henrik Ling ve takipçilerinin öğretilerine dayanan İsveç jimnastikçileri 19. yüzyılda ortaya çıkan diğer rasyonel beden terbiyesi sistemleri ile rekabet halinde gelişti. Ancak Ling'in sistemi diğerlerine göre daha bilimsel metotlara dayandığı, daha kolay uygulanabildiği ve daha yararlı olduğuna kanaat getirildiği için yaygınlaştı, pedagojik, tıbbi, askeri ve estetik öğeler içeren bir sistem olarak kabul gördü. İsveç jimnastikleri bu ekolün merkezi kabul edilen Stockholm Kraliyet Beden Terbiyesi Enstitüsü'nde eğitim gören beden terbiyesi öğretmenleri aracılığıyla bütün dünyaya yayıldı. Türkiye'ye beden terbiyesi uzmanı ve İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne mensup eski bir subay olan Selim Sırrı Tarcan tarafından getirildi. 1908 ve 1910 yılları arasında İsveç'te Kraliyet Enstitüsü'nde beden terbiyesi eğitimi gören Selim Sırrı, İstanbul'a döndüğünde tamamıyla benimsemiş olduğu İsveç jimnastiğinin temellerini anlatan bir kitap yazmıştı (4).

Selim Sırrı 1910'da askerlikten istifa etti ve "Bilumum Vilayet-ı Osmaniye Mekatibi'nin Terbiye-i Bedeniye Müfettişliği" görevine atandı. Bu görevde İsveç jimnastiği prensiplerine bağlı öğretmenler yetiştirilmesine önayak oldu ve bu ekolün Türkiye'de en yaygın jimnastik sistemi haline gelmesini sağladı (4).

Okullarda yaygınlaşan İsveç Jimnastiklerinin dışında beden terbiyesi ve spor uygulamaları fabrikaların spor programlarına da girmeye başlamıştı (4).

Şekil: 1.4. Halil Şükrü Dölek

Kök N. Şekil (4) Mersin’de Atletizm Tarihi, 2008

Yine aynı dönemlerde hem ticaret burjuvazisi hem de diğer varlıklı sınıflar tarafından kurulan spor kulüplerinin arttığını ve de devletin beden terbiyesi ve spor meselesini bir program çerçevesinde ele almaya başladığını görmekteyiz (4).

Spor müsabakaları, jimnastik festivalleri ve diğer fiziki kültür etkinlikleri bu dönemde özellikle İstanbul, İzmir, Selanik gibi liman şehirlerinde sıkça karşılaşılan olaylar arasına girmiştir. Yüzyılın ilk çeyreği, sayıları artan spor kulüplerinin çeşitli şemsiye organizasyonlar çerçevesinde müsabakalar düzenlemeye başladıkları bir dönemdir. İstanbul Futbol Birliği (1903–1910), İstanbul Futbol Kulüpleri Ligi (1910–1914), Cuma Ligi (1913–1915), Cuma Birliği (1915–1919), Türk İdman Birliği (1919–1923), Pazar Ligi (1920–1922), spor kulüplerini lig organizasyonları altında toplama girişimleri olmuştur (4).

Şekil: 1.5.Viktor VENÜS 1921 MERSİN

Kök N. Şekil (5) Mersin’de Atletizm Tarihi, 2008

Bu dönem bir yandan da liselerin, Darülmualim’in Mekatib-i İptidaiye-i Umumiyyetlerin (6 yıllık parasız ve mecburi ilkokullar) ve hatta medreselerin yerleştiği beden terbiyesi ve spor programlarının eğitim sisteminde meşrutiyetini tamamlamıştır (2).

1922 yılında yasal oluşumunu tamamlayan 1936 yılında da kendi kendini fesheden bir yapının özelliği olarak spor işlerinin yönetilip yetkilerini üstlenen federatif bir çatı altında özel kuruluşların kendi kendini yönetmeleri idi. (2). (1929 -1932)

döneminde gözlenen ekonomik yapı ve arayışları nasıl “geçiş dönemi” 1932–1939 uygulamalarında ekonomide planlı devletçilik dönemi olarak değerlendirilir. Halk evlerinin kolu tek parti CHP’nin yan örgütü olarak spor yönetimini ‘TİCİ’ (Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı)’ndan devralan Türkiye Spor Kurumu (1936–1939) geçici olarak onun yerini alan Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü’nde “Sporda Devlet Yönetimi” şeklinde yorumlamamız gereklidir. Türkiye’de Spor Federasyonlarının kurulması dünyanın her yerinde olduğu gibi Türkiye’de de iki görevi vardır. Bunlardan birincisi üyesi olduğu uluslararası spor federasyonlarının koyduğu kuralları ülkesinde uygulamasını sağlamak, ikincisi de kendi ulusal üst kuruluşuna bağlı ve sorumlu olarak ülke çapında kendi sporunu örgütleyip yaymaktır (1).

Türkiye’nin ulusal spor yönetimi olan Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü, Başbakanlık makamının “müesseseler üstü otoritesinden” yararlanmak için 1938 yılında ona bağlı olarak kurulmuştur. Savaşın sorunları yüzünden spora yetişilemediği için 1942’de Milli Eğitim Bakanlığı’na devredilmiştir. Futbolun ülke çapında örgütlenmesinden (1959) sonra 1960’da tekrar başbakanlığa iade edilmiş; “hiçbir genel müdürlüğün doğrudan doğruya Başbakanlığa bağlı olmamasını” öngören MEHTAP raporu doğrultusunda da Üçüncü İsmet İnönü hükümetinde (1963–1965) ilk kez görev alan “spordan sorumlu bir devlet bakanı”na bağlanmıştır. BTGM’ (Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü)’nün 1967–1968 yılında başlatılan Türkiye Üçüncü liginin hemen ardından kurulan (1969) Gençlik ve Spor Bakanlığı’na 11 Şubat 1970 tarih ve 1/211156 sayılı kararnameyle kurulması, artık iyiden iyiye karmaşıklaşmış bir spor yapısını o konuda uzmanlaşmış, bir bakanlıkla yönetme arayışının mantıklı bir sonucu olmuştur (1).

2.2. Türkiye Cumhuriyeti’nin İlk Yıllarda Mersin’ de Spor!

Mersin’de Spor tarihine kısaca baktığımızda ise; Cumhuriyet’in ilk yıllarında kurulan Mersin Türk Ocağı’nın spor çalışmaları, çok kısa sürede beraberinde kulüpleşmeyi de getirmiştir. 1923 yılında Tarsus İdman Yurdu Futbol ağırlıklı olarak çalışmalara başlamıştır. Bu tarihlerde efsanevi güreşçimiz Mersin’li Ahmet (1934–1940) yılları arasında 3 kez balkan şampiyonluğu kazanmıştır (2). Mersin İdman Yurdu Spor Kulübü’nün kuruluşu ise 1925 senesinin Ağustos ayının 16.günü olan Perşembe

günüdür. Kulübün kuruluşu yukarıda verilen gün olarak federasyon tarafından tescil edilmiştir. Kuruluşundan 1949 yılına kadar bölge şampiyonluğunu kimseye vermeyen kulüp bu unvanı 1949–1950 sezonunda Mersin, Demir spora kaptırmıştır (8). Yine Mersin İdman Yurdu 1954 yılına kadar bölge birinciliğini devam ettirmiştir. 1944’ te Ankara’da yapılan Türkiye şampiyonasında ise üçüncü olmayı başarmıştır (3).

1957–1958 sezonunda Çukurova Sanayi İşletmeleri himayesine giren ve tekrar eski gücünü gösteren ekip, her zaman için “başarılı” olarak gösterilmiştir (3).

Mersin’de kurulan ilk spor teşkilatı 29.06.1938 tarihinde kabul edilen ve 16.07.1938 tarihli Resmi gazetede yayınlanan “3530 sayılı Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü’nün kurulması hakkında kanun uyarınca” kurulmuştur. İçel Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğü olarak kurulan teşkilat istiklal caddesi üzerinde şimdilerde borsa sarayı olarak kullanılan yerde Mithat Paşa İlköğretim Okulu’nun bir bölümünde hizmet binası olarak faaliyete başlamıştır (2).

1942 yılında Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü’nün Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlanması üzerine İçel Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğü’nce faaliyet göstermiştir.1943–1947 yılları arasında İçel valiliği görevinde bulunan Tevfik Sırrı Gür Mersin Stadının yerini istimlak ederek inşaatına 1951 yılında başlamıştır. 1936 yılında da kendi kendini fesheden bir yapının özelliği olarak spor işlerinin yönetilip yetkilerini üstlenen federatif bir çatı altında özel kuruluşların kendi kendini yönetmeleri idi (1).

2.3. Mersin Sporunda Seyfi Alanya’lı Yıllar

2.3.1. Hayatı

1928 yılında Mersin’de doğan Seyfi Alanya babası Mustafa Bey ve annesi Feriha Hanımdır. Kendisi ailenin en büyüğü olup Nazmi ve Hüseyin adında iki de kardeşi vardır. Tarsus Amerikan Kolejinde okumuş, liseyi İstanbul Yeni Kolej’de bitirmiştir (6).

Şekil: 2.1 Seyfi Alanya (soldan, önden birinci) liseli arkadaşlarıyla

. İstek K. Şekil (6) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Tarsus Amerikan Koleji'nde atletizm ve futbol oynayıp takım kaptanlığı yapmıştır. 1946–1948 yıllarında Mersin İdman Yurdu'nda futbol oynamış, 1949 yılında Galatasaray futbol takımına transfer olmuştur. 1951 yılında 'Altın Çivi Atletizm Yarışmaları'nda 100 metrede o zamanların Türkiye birincisi Kemal Asur'u geçerek birinci olmuştur (6).

Şekil: 2.2 Seyfi Alanya (sağdan ikinci) liseli arkadaşlarıyla

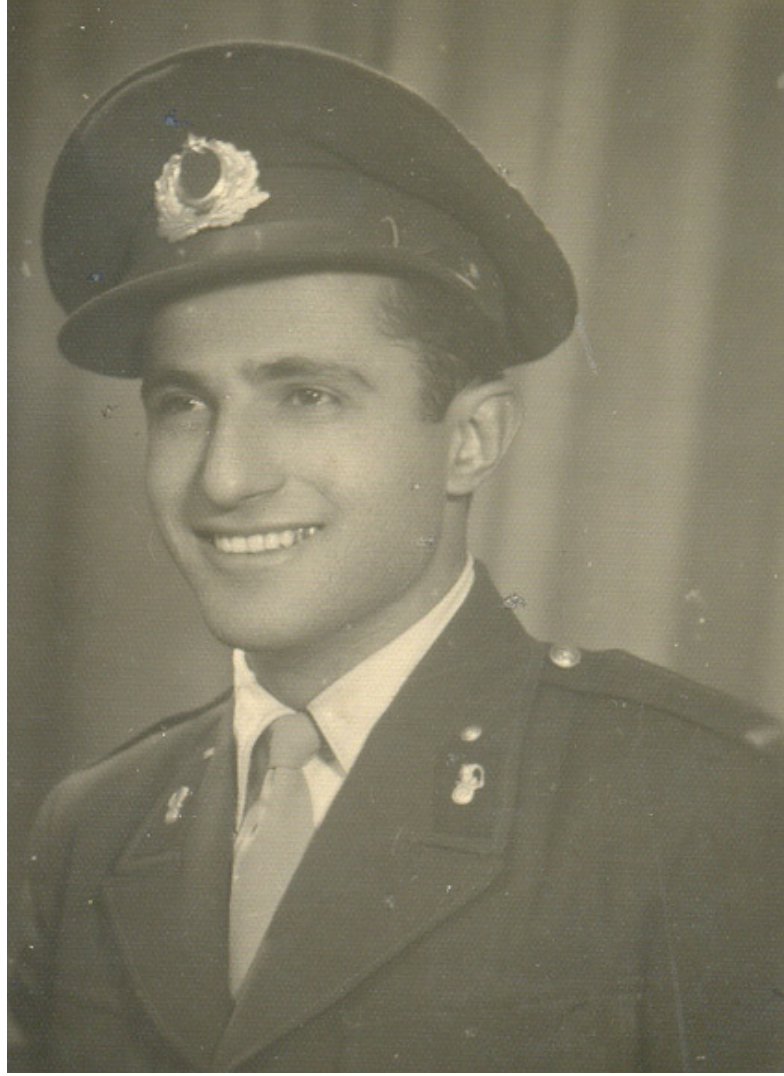

İstek K. Şekil (7) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Bu yarışı izleyen o zamanki federasyon başkanı Naili Moran, Seyfi Alanya'yı milli takıma alıp Atina'daki yarışlara götürmüştür. O yarışlarda ikinci olan Seyfi Alanya böylece futbolu bırakıp atletizme başlamıştır (6).

1951–1952 yıllarında 100 metrede Türkiye şampiyonu olan Alanya, daha sonra Ankara'da aynı yıllar içerisinde Belçika'ya karşı yarışmış ve 4x100 bayrak yarışında da birinci olarak rekor kırmıştır. O zamanın rekortmen atletleri 42,5 dereceleri ile Seyfi Alanya, Aydın Onur, Yondanis, Fahir Özgüden olmuşlardır(6).

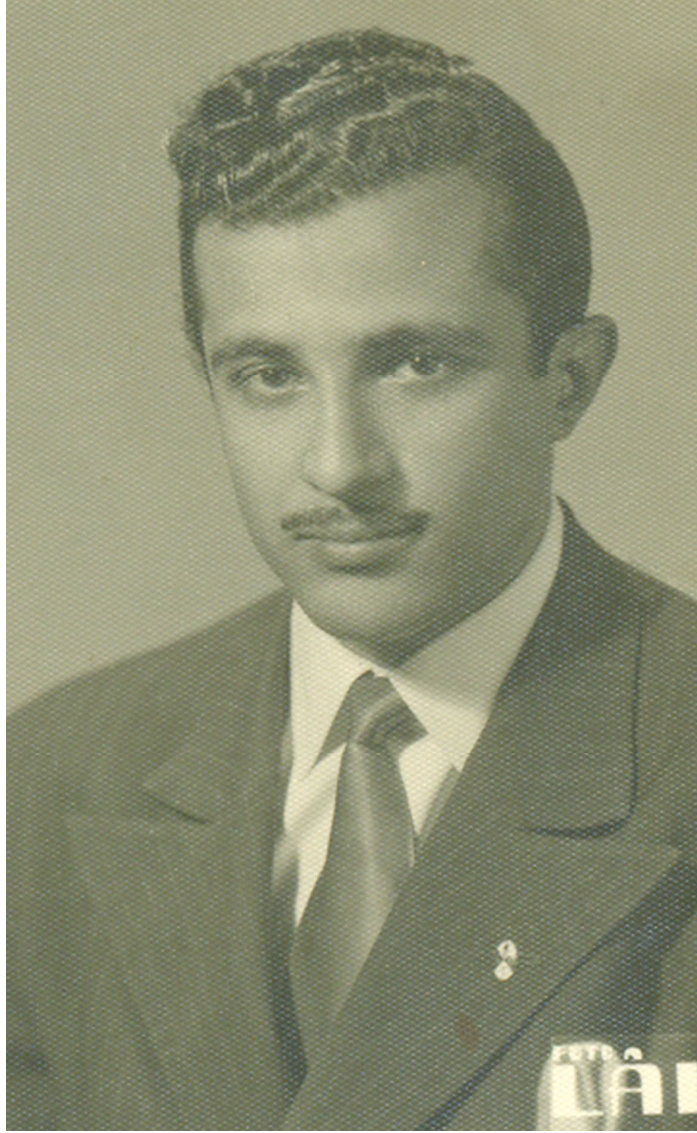
Şekil: 2.3. Seyfi Alanya askerlik yılları.

İstek K. Şekil (8) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

1956 yılına kadar Seyfi Alanya, Galatasaray Kulübü'ne birincilikle üçüncülük arası pek çok dereceler elde etmiştir. 1952 yılında Belçika'nın Brüksel kentinde yapılan Dünya Ordular Arası Atletizm Şampiyonası'nda takım halinde ikinci olmuşlardır (6).

Şekil: 2.4 Seyfi Alanya askerlik dönüőünde

İstek K. Şekil (9) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

1957–1970 yılları arasında Atletizm Federasyonu İl Temsilciliğini yapmıştır. 1964 yılında Amatör Atletizm Boks İhtisas Kulübü'nü kurup başkanlığını yapmıştır. 12 yıl içerisinde kulüp olarak 4 kez Türkiye birinciliği ve ikinciliği, 3 kez Türkiye üçüncülüğü, bir kez de Türkiye dördüncülüğünü kazanmıştır (6).

1962–1975 yılları arasında Tefvik Sırrı Gür Lisesi Beden Eğitimi Öğretmeni Hasan Tekin'le beraber 13 sene şampiyon olan Tefvik Sırrı Gür Lisesini yaratmışlardır (6).

Şekil: 2.5 Seyfi Alanya Spor salonundan

Şekil (10) Dijital Fotoğraf Makinesi, Seyfi Alanya Spor Salonu Girişi: 02.05.2009

O dönemin 40 kişilik milli takımının 21'i bu takımdan alınmıştır.1970–1975 yılları arasında Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü görevinde bulunmuştur. 32 kez milli olmuştur. 28 öğrenci sporcunun okutulup, yetiştirilmesinde büyük katkılar sağlamıştır. 1957–1990 yılları arasında Mersin İdman Yurdu'nda başkan yardımcılığından kondisyon hocalığına kadar her kademedeki görev yapmıştır. Atletizm ve Boks Federasyonu As Başkanlığı yapmıştır (6).

Şekil: 2.6 Seyfi Alanya almış olduğu derece ve ödülleriyle

İstek K. Şekil (11) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Dört uluslararası atletizm antrenör belgesine ve uluslararası hakem lisansına sahiptir. Kendini Mersin sporuna ve Sporcularına adanmış olan Seyfi Alanya yaşamının son anlarına kadar sporu bırakmayarak yeni sporcular yetiştirmeye devam etmiştir (6).

Şekil: 2.7 Seyfi Alanya

İstek K. Şekil (12) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

2.3.2. Kişiliği

Seyfi Alanya, kısaca anlatılanlara, yazılanlara ve söylenenlere göre, her yönüyle ele alındığında; son derece çalışkan, dürüst, ilkeli, atletizm sporuna adeta aşık olan ve bu konuda maddi ve manevi olarak her türlü desteği hiçbir karşılık beklemeden sağlayan, tam bir spor insanıdır. Kendisi ister aile yaşamında ister özel yaşamında hiçbir zaman dengeleri bozmadan yaşamasını bilen o konuda her türlü sorumluluğu alabilen ailesine, çevresine ve arkadaşlarına her zaman gereken hassasiyeti gösterebilen müthiş bir kişiliğe sahip biri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Şekil: 2.8. Seyfi Alanya hasta olduğu dönemlerde

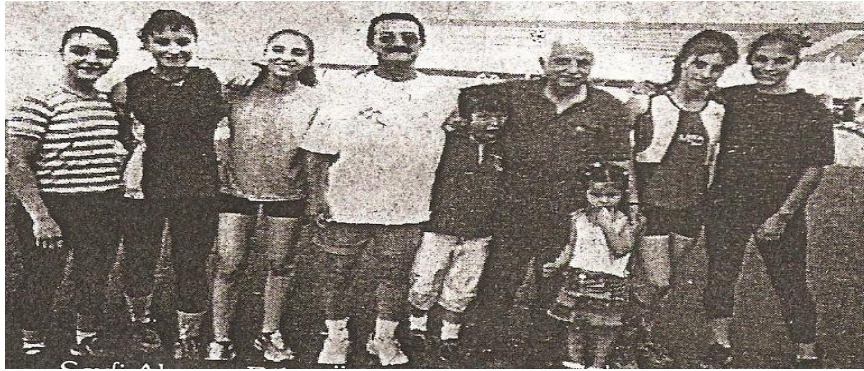

İstek K. Şekil (13) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Bunların yanı sıra iş hayatındaki başarısını daha küçük yaşlardan itibaren spora da yansıtarak büyük başarılarla imza atmış; bu başarı ilerde kendisini hem antrenörlük hem de idarecilik yaptığı dönemlerde taşımıştır.

Kedisini her yönüyle beğeni ve takdir toplayan yaptığı her işte amaçları ve hedefleri olan ve bunu bir yaşam felsefesi haline dönüştürebilen bu ülkenin yetiştirdiği ender insanlarından biri olarak görebilmekteyiz.

Şekil: 2.9. Seyfi Alanya yetiştirdiği Antrenör ve Sporcularla

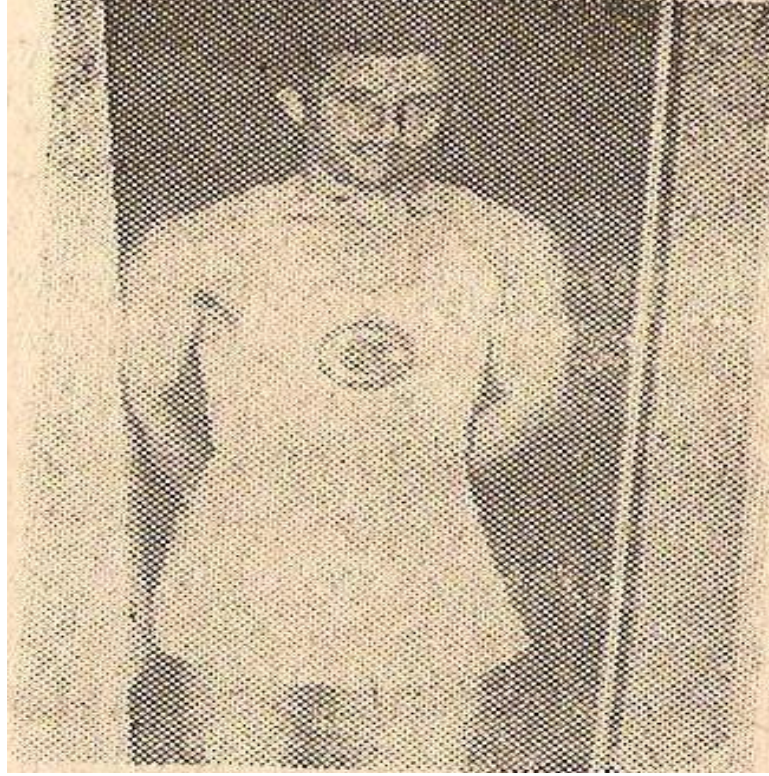

İstek K. Şekil (14) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

2.3.3. Sporculuğu

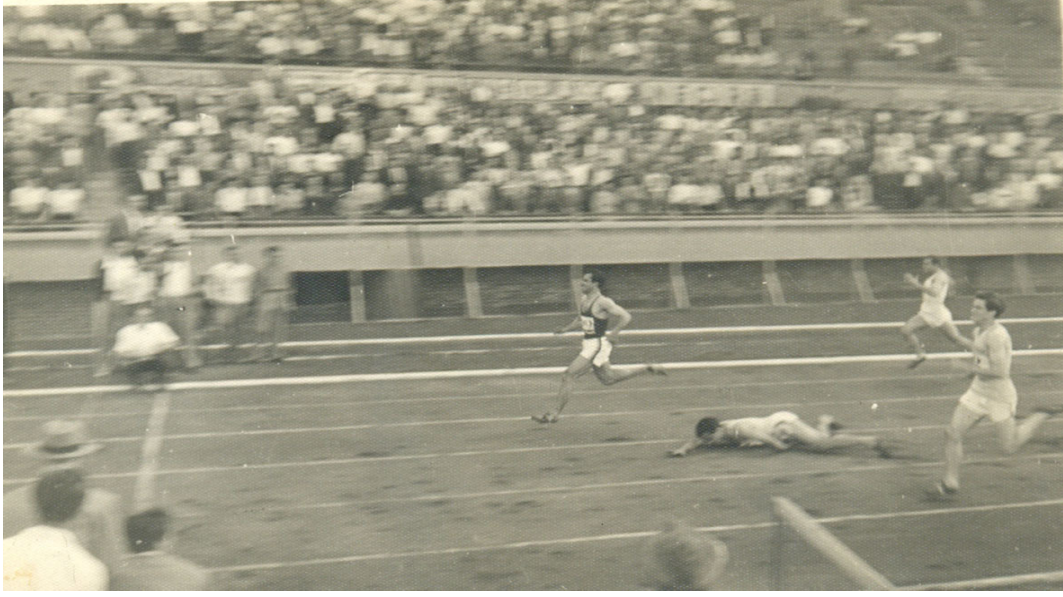
Seyfi Alanya sporla çok geç yaslarda tanışmıştır. O dönemin valisi Tefik Sırrı Gr tarafından yaptırılan statta o zamanın geleri gibi Seyfi Alanya da spor tutkunluğunu yakalamıştı. Her geldiğinde kendisini geliştirmek için var gücüyle çalışıyor; sonuna kadar terini piste akıtırken günün birinde şampiyon olmayı kafasına koymuştu (9).

şekil: 2.10. Seyfi Alanya Milli Sporcu olduğu dönemlerde

iftkara O.şekil (15) Kendi arşivinden, 2008

Şekil: 2.11. Seyfi Alanya(önden birinci) Yarıştığı dönemlerden

İstek K. Şekil (16) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Antrenman yaparken ayağına bağladığı ağırlılıklarla olabildiğince kendisini zorluyordu. Aslında onun gibi spor tutkunu olan bütün gençler o aralar spor çalışmalarına fazlasıyla önem veriyorlardı (9).

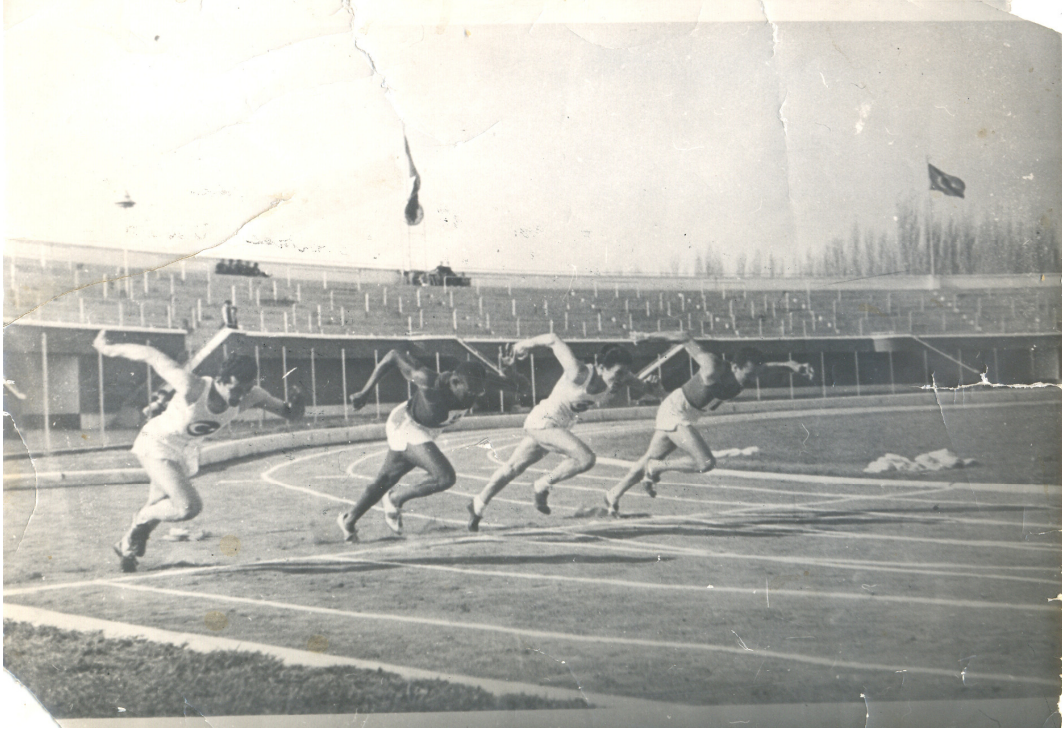
Şekil: 2.12. Seyfi Alanya (önden birinci) Ordular arası Atletizm yarışmalarından

İstek K. Şekil (17) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Hiç bıkmadan; her sabah yatağından kalkarak doğruca pistinde soluğu alıyor; saatler süren çalışmalarında özellikle sürat koşularına çok önem veriyordu (9).

Şekil: 2.13. Seyfi Alanya (soldan birinci) Uluslararası bir yarışmadan.

İstek K. Şekil (18) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Çünkü Mersin'in âdete göz bebeği olan Mersin İdman Yurdu gençler arası rekabetin odağı durumundaydı.

Öte yandan takımda oynamak isteyen o kadar genç vardı ki, bunların arasından sıyrılmak gerçekten çok zordu. İşte böyle bir takımda forma giyme aşkıyla yanıp tutuşan Seyfi de günü geldiğinde takımın oyuncusu olmak için mücadelesini ortaya koyacaktı.

Takımda forma giyen akrabalarının torpilinden istifade ederek değil, kendi gücüne ve iradesine güvenerek bunu başarmak isteyecekti.

Şekil: 2.14. Seyfi Alanya ve Memet Çetiner Uluslararası bir yarışmadan

İstek K. Şekil (19) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

2.3.4. Antrenörlüğü

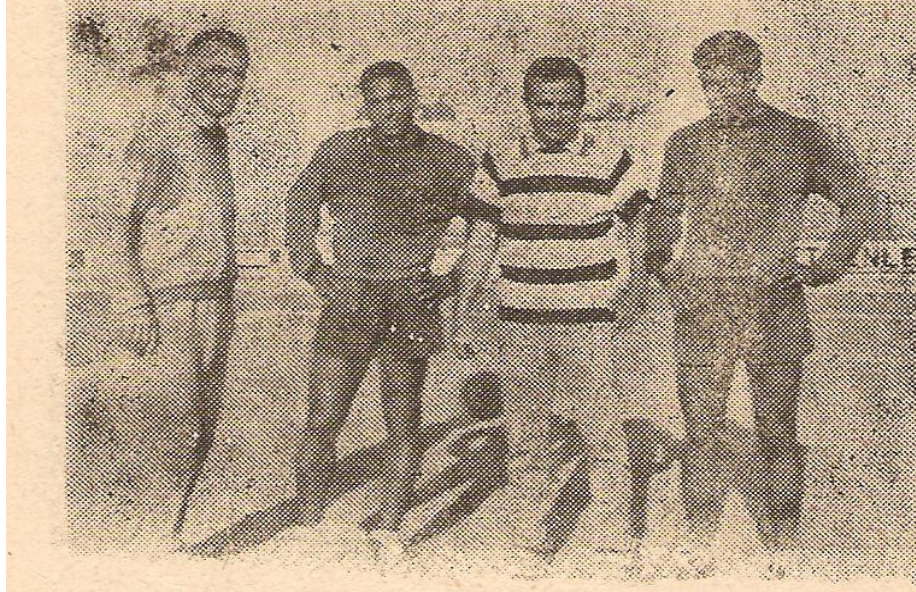
Yaptığı gösterişli bir veda maçıyla aktif sporculuk hayatını noktalayan Seyfi Alanya, kedisini derin bir boşlukta hissetmeye başlamıştır (9).

Şekil: 2.15. Seyfi Alanya (sağdan ikinci) Antrenörlük yaptığı dönemlerde.

Çetiner M. Şekil (20) Kendi arşivinden, 2008

Şekil: 2.16. Seyfi Alanya Antrenörlük yaptığı dönemlerde sporcularıyla

İstek K. Şekil (21) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

1955 yılında 800m de Dünya Ordular Arası Şampiyonası'nda altın madalya kazanan Ekrem Koçak ve sezonu iyi derecelerle geçiren Gül Akbaş, Muharrem Dalkılıç gibi başarılı atletlerin yaptıkları derecelerle birçoğları gibi o da çok gururlanmıştır(9).

Şekil: 2.17. Seyfi Alanya (sol arkadan üçüncü) Tevfik Sırrı Gür Lisesi atletleri ile

İstek K. Şekil (22) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Onların bu başarıları dikkatlerinden kaçmamıştır. İşte tam bu sıralarda dönemin Spor İl Müdürü Edip Burhan, Seyfi Alanya'nın edindiği bilgi ve deneyiminin farkında olmuştur ve onun sporun dışında kalmasını çok büyük bir kayıp olarak değerlendirmiştir (9).

Şekil: 2.18. Seyfi Alanya (sağdan birinci) Uluslararası bir yarışma öncesi başarılar dilerken.

İstek K. Şekil (23) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Şekil: 2.19. Seyfi Alanya (ortada) Sporcularıyla

İstek K. Şekil (24) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

Edip Buran kendisini tekrar spora kazandırmak için şunları söylemiştir: “Sevgili Seyfi, Milli takım başta olmak üzere pek çok müsabakada yerini alarak kendini geliştirdin. Şimdi sıra bu deneyimlerini ve bilgini senden sonraki kuşaklara aktarmaya geldi. Seni Atletizm ajanımız yapmak istiyorum, olurmusun?” diye sordu. Çok heyecanlanan Seyfi Alanya hiç beklemediği bu teklif karşısında önce şaşırılmış, sonrada: “Sayın müdürüm, bu teklifiniz beni çok gururlandırdı fakat şimdi buna hazır mıyım bilmiyorum.” demiştir(9).

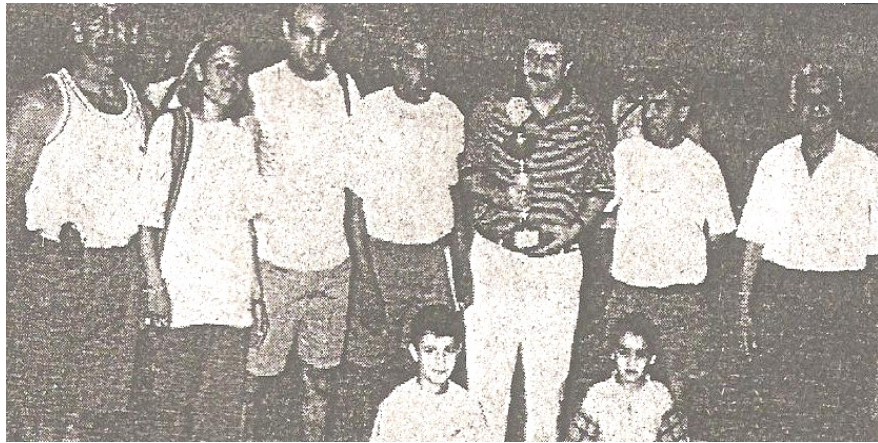
Şekil: 2.20. Seyfi Alanya Yarışma sonrası Sporculara ödül verirken.

İstek K. Şekil (25) Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008

“Hazırsın Seyfi Alanya, hem de hiç olmadığın kadar. Seni uzun zamandır izliyorum, eğitcilik ve yöneticilik konularında büyük yetenek olduğunu görüyorum. İyi bir ekiple, güçlü bir yapı kurar ve Mersin Atletizmi’ni çok iyi yerlere taşırsın. İnan bunu yapacağından hiç kuşku yok. Yeter ki sen bu teklifime evet de” demiştir. Uzun zamandır kafasında bunu düşünen Seyfi Alanya bu sunulan fırsatı kaçırmayarak böylece antrenörlük hayatına başlamıştır (9).

Şekil: 2.21. Seyfi Alanya (Sağdan birinci) Ödül töreninde

Alanya S. Şekil (26) Aile Albümünden, 2008

Onun tekrar spor hayatına dönmesini memnuniyetle karşılayan spor çevreleri artık sporda başarının geleceğinden emin olmuşlardır. Onun gibi bir spor aşığının Mersin atletizminin başına geçmiş olmasının Türk atletizmi nede büyük yarar getireceğine inanmışlardır. O dönemin ünlü spor adamları bunu sayısız başarı telgrafı çekerek desteklerini göstermişlerdir.

Hiç kuşku yoktur ki, onunla ilgili söylenenler ve yazılanlar Mersin atletizmi'nin ilerlemesi ve genişlemesi için yüreğini ortaya koyduğunu göstermiştir. Böylece Mersin'de emek, mücadele ve başarılar la dolu bir atletizm dönemi de başlamıştır.

Şekil: 2.22. Tefvik Sırrı Gür Lisesi Şeref Kürsüsü.

Şekil (27) Dijital Fotoğraf Makinesi, Tefvik Sırrı Gür Lisesi Şeref Panosu: 02.05.2009

O dönemlerde Adana'nın yetiştirdiği dönemin en hızlı atletlerinden Mehmet Çetin Er'i de yanına alarak Tefvik Sırrı Gür Lisesi Beden Eğitimi Öğretmeni Hasan Tekin'le beraber Tefvik Sırrı Gür Lisesi Atletizm takımını yaratmışlardır. Daha sonra Edip Burhan, Seyfi Alanya, Mehmet Çetiner ve Hasan Teki'nin kurduğu ve çalıştırdıkları bu takım on üç kez liseler arası Türkiye şampiyonluğunu kazanmıştır. Ayrıca o dönemlerde 1964 yılında Mersin Atletizm Boks İhtisas Kulübünü de

kurmuşlardır. Kurdukları bu kulüpte dönemin Milli Takımını oluşturan atletlerin yarısı da bu başarılı kulüpten oluşmuştur.

2.3.5. İdareciliği

Sporcu, antrenör ve özel yaşamında son derece başarılı bir grafik çizen Seyfi Alanya, idarecilik yaptığı dönemlerde de Mersin halkının büyük bir güvenini ve sempatisini kazanarak Mersin sporunu zirvelere taşımaya devam etmiştir. Dönemin Beden Terbiyesi İl Müdürü Edip Buran'ın aniden çıkan hastalığı sonucunda hayatını kaybetmesi kentte özellikle spor camiasında büyük üzüntü yaratmıştır. Onun vefatından sonra yerini doldurabilecek tek ismin her kesimin tanıdığı ve güvendiği Seyfi Alanya'dan başkası olmayacaktı.

Şekil.2.23..Seyfi Alanya'ya verilen bir teşekkür belgesi

Alanya S. Şekil (28) Aile Albümünden, 2008

Göreve başlamadan önce yarım kalan işleri tamamlamak için çalışmalarına başlamıştır. Tesislerin eksikliklerini gidererek, daha önce planladığı program doğrultusunda kentte sporu yeniden kalkındırmaya başlamıştır. Artık kentte günün konusu spor olmuş ve bu gelişme süreci herkes tarafından dikkatlice takip edilmiştir. Hiçbir maaş ve karşılık beklemeden üstlendiği bu görevinde onun tek hedefi gençlere spor sevgisini aşılamak ve başarıya ulaştırmak olmuştur. Bunun için her türlü fedakârlığı göstererek Tefik Sırrı Gür Lisesi'ne hemen bitişik olan fırına bir kat daha çıkarak 30 sporcu öğrencinin okutulup yetiştirilmesini sağlamıştır.(9)

Şekil: 2.24. Mersin'de adına yapılan Spor Salonu

Şekil (29) Dijital Fotoğraf Makinesi, Seyfi Alanya Spor Salonu Girişi: 02.05.2009

Nurullah İvak ve Osman Çiftçi Kara gibi bazı genç atletler sadece burada yatmakla kalmamış aynı zamanda her ay bir işçinin aldığı ücret kadar maaşa sağlanmıştı. Bu özverili çabalar sonuç vermekte gecikmemiş Mersin sporu Ulusal ve Uluslararası alanda atletizm ve boksta döneme damgasını vurmuştur. O dönemlerde doğru dürüst bir atletizm pisti bile olmayan Mersin 40 Kişilik Atletizm Milli Takımına tam 21 sporcu vererek aynı bir rekora da imza atmayı başarmıştır.

Kendisinin idarecilik yaptığı bu yıllar Mersin’de sporun mutlulukların, gururların ve başarıların doruğa çıktığı yıllar olmuş; O ise kent insanına ve sporcusuna yaşattığı bu gururdan büyük bir mutluluk duymuştur.

Şekil: 2.25.Seyfi Alanya’ya T:M.O.K. tarafından verilen Fair Play ödülü.

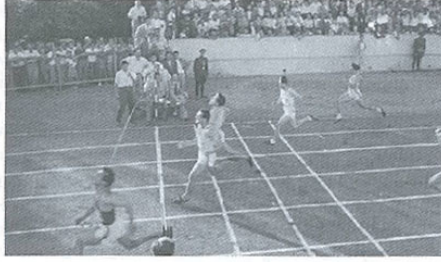
Alanya S. Şekil (30) Aile Albümünden, 2008

Seyfi Alanya kısa süreli de olsa, yapmış olduğu başarılı bir idarecilik döneminde hiç hak etmediği bir şekilde dönemin siyasileri tarafından o çok sevdiği, uğruna hayatının büyük bir bölümünü harcadığı spordan ve Beden Terbiyesi İl Müdürlüğü görevinden

çirkin iftiralar sonucu alınmıştır. Alınan bu karar Mersin kamuoyunda büyük bir şok ve üzüntü yaratmış, kendisini bir dost olarak gören o dönemin Valisi Bayram Turhan Çetin'in görevinden alınmasına kadar sürüklemiştir. Vali Bayram Turhan Çetin "Mersin'in valisi eğer ben isem, sporumuzun valisi de Sayın Seyfi Alanya'dır. Ben buranın Valisi olduğum sürece onu hiç kimse görevden alamaz; Çünkü bu tarihi bir nankörlük olur". diyerek kendisine olan güvenini ve sevgisini göstermiştir(9).

2.3.6. Katıldığı Yarışmalar Ve Dereceleri

Prof. Dr. Nejat Kök Mersin Atletizm Tarihi Çalışması 2008.

Türkiye Şampiyonası-1951: 100m 1ci, 200m 2ci

Balkan Oyunları, Atina 28.6.1953-4x100m: 43.2(3)TR
(Aydın Onur/Seyfi Alanya/Murat Ersin/Muzaffer Selvi)

Dünya Ordulararası (CISM), Bruxelles 24.7.1953:
100m: 11.3 (5)h1, 200m: 23.2 (4)h2

Balk.Oyunları,İstanbul 13.8.1955:4x100m: 42.5(2)TR
(M. Selvi/ToDo ri Yord anidis/Seyfi Alanya/A. Onur)

SEYFİ ALANYA
5 Eylül 1928, Mersin

1947 100m: 11.4

1948

1949 100m: 11.4

1950 100m: 11.4

1951 100m: 10.8 (1) 200m: 22.7 (=3)

1952 100m: 11.0 (=5)

1953 100m: 11.1 (=6) 200m: 22.9 (5)

1954 100m: 11.0 (=3) 200m: 23.1 (=8)

1955 100m: 10.9 (=3) 200m: 23.3 (=8)

1956 100m: 11.2 (=8)

Nazmi Alanya (kardeşi):
100m/200m: 1952: 11.0,1954: 11.2/23.0,1955: 11.2

Balk.Oyunları,B elgrad 24.7.1954: 4x100m: 43.0 TR
(M.Selvi/T. Yord anidis/N. Alanya/Doğan Acarbay)

Kök N. Şekil (31) Mersin'de Atletizm Tarihi, 2008

3. GEREÇ VE YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli

Araştırmada Mersin atletizm sporunda sporcu, antrenör ve idareci kişiliğinin yanı sıra ulusal ve uluslararası birçok başarılarıyla da bir döneme damgasını vuran Seyfi Alanya'nın biyografik çalışması ele alınmıştır.

3.2. Araştırmanın Evreni

Bu araştırmanın evreni Seyfi Alanya'nın ailesi, yakınları, sporcu arkadaşları ile bir dönem beraber çalıştığı tüm mesai arkadaşlarını kapsamaktadır.

3.3. Araştırmanın Örneklemi

Araştırmanın örneklem grubunu kızı Simla Alanya, kardeşi Hüseyin Alanya, damadı Tuncay Püsküllüoğlu., Sporcu arkadaşları Mehmet Çetiner, Burhan Özacun, Osman Çiftçikara, Hacı Bayram Bilici ve Mehmet Yılmam. Mesai arkadaşı Mehmet Sor, yetiştirdiği sporcular İbrahim Kabal, Yusuf Kilisli, Fahri Özen, Can Erkmen, Yahya Atlı ve Muzaffer Tezcan ile görüşmeler oluşturmuştur.

3.4. Verilerin Toplanması

Araştırmada gazete ve dergi arşivleri, kitaplar, Şekiller ile ailesi, yakınları, beraber çalıştığı mesai arkadaşları sporcular ve yetiştirdiği öğrencilerle önceden randevu alınarak görüşme yöntemi ile video kayıt tekniği uygulanmıştır.

4. BULGULAR

4.1. Görüşmeler

4.1.1. 05.10.2008 Kızı Simla Alanya İle Görüşme

Seyfi Alanya 1928 yılında Mersin’de doğmuş. Kökenleri Alanya soyadından da anlaşılacağı gibi Alanya’ya dayanıyor. Alanya’da şu anda yaşamakta olan birinci derecede akrabaları var. Seyfi Alanya ailenin üçüncü çocuğu, iki kızdan sonra toplam beşkardeşler. Mersin doğumlu ve liseye kadar bütün hayatı Mersin’de geçmiş. Tarsus Amerikan’da ortaokulu daha sonra liseyi, İstanbul Yeni Kolejde bitiriyor. Sporculuk hayatı zaten çok küçük yaşlarda başlıyor

- **Spor hayatına nasıl başladı?** : İçinde sürekli bir koşma azmi olan insanmış, sabah saat 5:30 da herkes uyurken biraz tabi dayılarının da çok büyük etkisi var onun motivasyonu açısından amcalarının ve dayılarının sürekli işte uykudan uyandırırımış bir şey dürtermiş onu bir koşma isteği sürekli, tabi o zamanlar bilmiyor işte küçücük yaşlarda atletizm falan ne demek ama sürekli işte sabah yataktan kalkıp bir koşma isteği olurmuş.

- **Seyfi Alanya’nın çocukluk dönemi nasıldı?** : Valla çok zorlanılmış, işte hep şunu anlatırdı; çivili ayakkabılar ayağımda her biri 10 kilo 20 kiloyla koşardım falan diye, o şekilde anlatırdı yani öyle söyleyeyim, o şartlarda bile zorlanmadan başarmış bazı şeyleri.

- **Okul hayatını nasıldı?** : Şöyle söyleyeyim İlkokulu bilmiyorum. Ama dediğim gibi Ortaokulu Tarsus Amerikan Kolejinde bitiriyor, Liseyi de İstanbul Yeni Kolej’de. Daha sonra Yeni Kolej’de, dedem aslında fırıncı, bizim asıl işimiz aslında fırıncılık, şöyle bir şey söyleyeyim size iyi bilgidir belki sizin için, şehir fabrikası varmış dedemin o zamanlar daha sonra işte fırıncılığa adım atıyor tabi biz fırıncılığımızı herkese duyurduk, işte Alanya Fırıncılık denilince Seyfi Alanya gelirdi akıllara. Yeni Kolejden sonra babam Avustralya’ya gitmek istiyor, makine mühendislik eğitimi için bütün her şey ayarlanıyor, pasaport falan son anda dedem sen bizim ailenin en büyük erkeğisin ve işine devam edeceksin diyor. Bu sebepten dolayı kalıyor. Peki o dönemlerde yine anlattığı kadarıyla tabi ki ilk spor hayatına atletizmle başlıyor. Futbol

hayatı daha sonra geliyor. Bu dönemde de amcam araya giriyor zaten. Nazmi Alanya, babamın 2 yaş küçüğü, o da sporcu onunda birçok dereceleri var. Fakat babamda amcamda Galatasaray'da top oynamışlar. .Önce atletizm sonra futbol, ikisinin de birçok dereceleri var Atletizmde. Atletizme tam başlamış: Evet, iyi ki de devam etmiş fakat atletizme çok fazla yoğunlaşıyor. Liseden önce tabi ki. Mesela Kemal Bey'in kitabında da bundan bahsedilmişti, babamı hırslandıran bir şey var. tam da okurken yakın bir arkadaşı babamın müsabakalarına gittiğinde falan sürekli onu takip eden bir insan, müsabaka oluyor ve babam yarışa katılıyor, 3 kişilik yarışta babam ilk dönemleri daha üçüncü oluyor. Arkadaşı da tam da dersin ortasında kalkıyor; hocam diyor,"Seyfi müsabakalarda derece aldı 3. oldu diyor" ve bütün sınıftan bir alkış kopuyor, öğretmen çok seviniyor falan"oğlum çıkar madalyanı göster" diyor, babamda çıkarıyor ama Berkant'ın arkasından neler söylediğini tahmin edebiliyor, madalyayı boynuna takıyor işte sınıfta yine alkış falan ama arkadaşı Berkant oradan ayağa kalkıyor "öğretmenin zaten yarışmada kaç kişilerin biliyor musunuz" diyor ve öğretmene 3 kişi olduğunu söyleyince sınıfta bir sessizlik oluyor ama öğretmen motivasyonunu bozmaması için tekrar alkışlatıyor. Bu Seyfi Alanya'nın hayatında bir dönüm noktasıdır. 78 yaşında vefat etti, o zamana kadar hiç dinlemediysem 10 kere dinlemişimdir bunu babamdan, hırslanmış yani.

Mesela bir yarışta göğüs farkıyla birinciliği kaçırmaması, diğer bir yarışmada ise göğüs farkıyla 1. olması. Sürekli anlatırdı. Uluslararası müsabakada hem de Balkan Şampiyonluğunda. Tabi ki de, mesela 2.'liği var Yunanistan'da.

- **Aile Yaşantısında nasıldı?** : Şimdi o hakikaten çok farklı bir olay, ben öldüğünde Sabah Gazetesi'nde manşete çıkmış, ben kendime geldikten sonra gösterdiler, tabutun başına sarılmış ağlıyordum, tabi ki baba yani istersen 100-150 yaşında olsun her yaşta babadır. Ama bir kötü anım olsa da;"baba sende bana şunu şunları yaptın" desem ama yok işte şu ana kadar 30 yıl geçti, ben 30 yaşındaydım babam vefat ettiğinde, ne yüksek sesle konuştuğunu ne bir fiske vurduğunu böyle bir şey hiçbir zaman hatırlamıyorum yani. O kadar olgun ve sevecen bir insandı yani. Yaşadığımız dönemler çok eski dönemler onun aldığı aile terbiyesi çok farklı mesela kendi ailesinde böyle bir şey görmemiş yeri gelmiş kızılımta, bağırılımta ama hiçbir şekilde babam bunu bize yansıtmadı çok mükemmel bir şekilde babaydı okulun kapılarında hep bizi beklerdi eve bırakmak için.

Spora o kadar çok önem vermiş ki aileyi ihmal ettiği aklıma geliyor: Yok kesinlikle. Ama birde şöyle bir durum var, evlendiği yaşta 34. Yani olgun yaşta evleniyor: 34 yaşında evlenmiş, spor hayatı bekârken dolu dolu geçmiş. Atletizmden sonra zamanının birçoğunu stadyumda geçirmiş yani aileden çok stadyumda o çimlerle berabermiş: Evet evet spor aşkı dediğimiz bu işte.

Elinden çok sporcu, insan geçti aktif sporculuğun haricinde bizim bu Tevfik Sırrı'nın yan tarafındaki eski Alanya Fırını. Şimdi Alanya İşhanı olan yerde çok sporcu yatıp kalktı orda. Hem yetiştiriyor, hem zaten sporcu bir insan. Aynı zamanda maddi manevi destek sağlıyor: Maddi ve manevi anlamda okutuyor. Yüzün üstünden bir sayı, belki daha fazla olabilir. Babam son derece eli açık bir insandı o dönemin sporcularıyla görüştüğümüz zaman anlatacaklardır, ama annemde öyle bir insan. Hiçbir sıkıntı yaşamadık. Çünkü birde şöyle bir şey var, babam 1974 yılında yani benim doğduğum sene Milli Piyango'dan büyük bir ikramiye çıkıyor,1 milyon lira. Milli Piyangonun en büyük ikramiyesiydi o dönemlerde. İlk başta inanamıyor babam, sonra fırında tesadüfen biz yemeğe gidiyoruz, haftada 3-4 kez dışarıda yemek yedik o dönemlerde. Ben 6 aylıktım da ama bu süreç sürekli böyle devam etti biz büyüyene kadar hep dışarılarda yemek yedik. İşte bileti çekerken kızımın şansına diye çekmiş, hepte bilet almış zaten. Bende şimdiye kadar hep öyle çekiyorum biletleri de bir sonuç yok. 1 milyon liranın 370 lira civarında bir kısmını sporculara dağıtıyor. Ciddi bir rakamdı.. O zaman dedem sayesinde il müdürü, il müdürlüğü döneminde fahri olarak yapıyor. Kendi cebinden katmış fahri olarak yapmış. Zamanının çoğunu oraya harca sporcu yetiştir, yönet ve daha sonra gördüğü nankörlükte cabası. Uzun bir dönem çalışmış. Spora bu kadar ilgi duyması bize eksikliğini hissettirmedi. Hayır kesinlikle bir de şöyle bir şey var, ben sahada büyüdüm diyebilirim, babam sistemli çalışmasını ihmal etmedi her zaman sabah saat 5:30'da kalkan bir insan, 6'da fırınına gider. Fırınının başında olan bir insandı. İşinin başındaydı tabi ki, saat 12.05 'de eve gelirdi yemeğe. Saat 2'ye kadar dinlenirdi. Kimse rahatsız etmezdi, yemeğini yedikten bir buçuk saat falan evde gazetesini okur biraz kestirir, 2'de işine çıkardı, sonra saat 5 gibi gelir beni alırdı. Beraber stadyuma giderdik. Orda işte yetiştirdiği birçok sporcuyu ben o şekilde tanıdım zaten. Sporcularıyla orda sohbet ederdi falan sonra dönerdik biz beraber fırına, fırından da evimize geçerdik saat 8'de. .Aile de hiçbir zaman bir kopukluk olmadı. Çünkü ilgi çok iyiydi. Bu döneme bakıyorum çok çok büyük bir fark var yani. Tam bir beyefendi

gibi kültürlü giyinen Bir İnsandı. Sabah kıyafeti işte evden çıkarken yeni gömlek, pantolon, ceket işte her neyse ütülenmiş kravat mutlaka olacak, öğlen gelirdi şöyle düşünün yazın fırında çalışma şartlarını düşünün, Mersin'in sıcaklığında o fırının içi 60 derece falan düşünün yani. Öğlen gelirdi tekrar gömlek değişirdi, tekrar başka bir kıyafet giyilirdi bu şekildeydi yani. Tabi ki tabi ki, çevresindeki insanların böyle olmasını isterdi. Bir sözü vardı mesela bu çok önemlidir. "Sana kötülük yapana sen iyilikle karşılık ver" babamın hayat felsefesi buydu zaten. Sürekli devam ettirebildi mi bunu: Şöyle bir şey söyleyeyim, unutamadığı bir anısıdır. 14 yaşındaydım, aşağı komşumuzun kızı evleniyor. İşte 14 yaşında ısrar ediyorlar ben gitmeyeceğim falan kapris yapıyordum. Babamda acayip titiz bir insan akşam beni evde bırakmak istemiyor, sanki içine doğmuş, Tamam dedim kıramadım bende geleyim dedim işte düğüne gittik eve bir geldik evin içine hırsız girmiş o zaman işte annemin altınları, banknot 20 lira yeni çıkmıştı, 5 tane 20'lik vardı masanın üstünde onu almış, evde olabilirdim o durumda işte Allah'tan düğüne gitmişim. Polise haber verdik evde inceleme falan yaptılar, sonra ben ertesi gün o dönemler okulda hafta sonları falan babamın yanına gidiyordum. Zaten 18 yaşından sonrada hem çalıştım hem de bizim fırında çalıştım.5 sene fırını ben idare ettim.

Sabah fırına gidiyorum ben, babamla oturuyoruz karşılıklı bizim çadır gibi bir yerimiz vardı üstü kapalı kahvaltılı ediyoruz, polisler geldi hırsız yakalamışlar, tabi böyle saat 10-11 gibi falan. Şaşırdık böyle zaten akşam gece yarısı 10 kişi falandır gelenler işte yok el izi falan tespit ettiler yakalamışlar, itirafta etmiş, geldiler babama gösteriyorlar yüzleşecekler. O zamanda karakol bize çok yakındı tanıyorduk polisleri falan. Oturtturdu babam adamı. Felsefeyi işte buradan anlayabilirsiniz, adamın elleri kelepçeli, babam dedi ki "sen aç mısın yavrum" adamda böyle 25 yaşlarında falan, "açım abi dedi" sabah saat 10-11 gibi "Şuradan bir kebab söyleyeceğim şimdi sana" dedi, "çözün bunun ellerini kebabını yesin ben bundan şikayetçi falan değilim" dedi, hiç abartmıyorum olayda bire bir ben şahidim çünkü; Adama yemeğini yedirdi, akşam çaldığı paralar yetmiyormuş gibi birde cebine parasını da koydu giderken.

Bakın son gece biz beraberdik babamla hastanede ameliyata girmeden önce ben babamla kaldım. Biz dönüşümlü kalıyorduk, o gecede bendeydi sıra, annem ablam ben, o zamanda tıp fakültesinden başka yerde yapılmıyordu bacak anjusu, bacak anjusu oldu, damarlar artık beton gibi dedi doktor, damardan kan geçmiyor, mutlaka yeni bir damar

takılmalı dediler, suni damar, o da vücuda ters etkiler yapmış. Yani kan dolaşımı olmadığı için vefat etti: Kan dolaşımı olmadığı için ameliyata girdi beynin sembolü attı.

Peki bu kadar sporla uğraşmış insan nasıl böyle bir rahatsızlığa yakalanıyor. Bizde ona şaşırıyor ama olayda şu, bu eski babaannelerin yaptıkları yemekler işte, kaburgalar, tereyağlılar vs. Babam aşırı düşküdü bunlara. Mesela bir pirzola yenir beyaz kısımları ayrılır, ama babam onların suyunu falan emerdi, öyle bir adamdı yani. Babam birçok ameliyatlar atlattı, sadece bu değil yani bu ameliyattan 12 sene önce baypas ameliyatı olmuştu. Kalple ilgili yine; Baypastan 7 sene sonra bağırsak kanseri teşhisi kondu, bağırsağın 4'te 1'i alındı. Ağır ameliyatlar geçirdi. Tabi ki, üstüne kimyasal tedavi falan gördü. Son dönemleri zor geçti. Yani şöyle söyleyeyim, ölmeden son 5 sene önce bağırsak kanserini atlattı. Zaten 1-2 ay kimyasal tedavi olduktan sonra tamamen temizlendi. O erken teşhisti. Biz fakülteye gittiğimiz zaman Murat Taşdemir Hoca "yaşasa bile ameliyattan sonra en fazla 2 yıllık ömrü var" dedi. O kadar bile yaşamadı, ameliyattan çıkamadı zaten, çünkü söylediğim gibi betonlaşmıştı artık, kan geçecek bir yer bulamıyor dedi doktor. Ama zaten yürüyemiyordu birçok şey vardı yani... Birde şöyle dediler doktorlar, işte damar bulunamazsa, uyum sağlanamazsa biz senin bacağına kesmek zorunda kalacağız Seyfi Abi dediler. Tek bacakla kalabilirsin dediler. Babamda "öldürün beni dedi" "bacağıma kestirmem" dedi. "40 sene hizmet etti bu bacaklar, 40 sene derken aktif spor yaşamında 77 yıldır da ben bu bacağı taşıyorum ben bu şekilde olmaktansa ölmeyi tercih ederim, böyle bir şey yapmayın " dedi.

Peki bu kadar güzellikler arasında babayı üzen olaylar da oldu. Fahri görev yaparken görevden alınması hayatında bir dönem noktası olmuştur. Politikadan, siyasetten bu kadar uzakken bu işlerin içine girmesi ve bir gün sabah aniden görevine son veriyoruz denmesi babamın hayatının dönüm noktasıdır, spordan yarı yarıya soğumuş bir insan. Uzunca seneler spordan ayrı kalmasına sebep oluyor. İftira ve siyasi olaylardan dolayı... İşte bu dönemden sonra tamamen kendini işine veriyor, sadece fırınla ev arasında gidip geliyor. Hiçbir şekilde stada adımı atmıyor, yeminliydi. O dönemin Mersin İdman Yurdu başkanlarından şimdi ismi aklıma geldi Mersin İdman Yurduna, o çağırmişti babamı, daha doğrusu babamın yanına gelmişti ziyarete. Bununla yeniden tekrar dönüş sağladı spor sahalarına. Kondisyon hocalığı Mersin İdman Yurdu'nda yaptı. Uzun bir dönem kondisyonerlik yaptı. İşte o dönemde baya bir aktif

olarak döndü. Yani tekrar sahalara döndü vefat etmeden önce. Geçmişinde kazandığı o belge ve madalyalar muhafaza ediliyor. O dönemle bu dönemi karşılaştığımız zaman o dönemlerde Seyfi Alanya'nın sayesinde işte Tefvik Sırrı Gür Lisesi 10 yıl boyunca atletizmde Türkiye şampiyonu olmuştu. Ve o dönemin koşulları şartları belli. Hatta anlatılanlara göre o dönemlerde atletler taşlı ve çamurlu sahaların içerisinde çalışıyor ve yarışmalara bu şekilde hazırlanıyorlarmış. Bu koşullarda bir insan çıkıyor o yokluklar ve zorluklar içerisinde takımı alıyor, besliyor, çalıştırıyor hertürlü ihtiyaçlarını karşılıyor ve şampiyon yapıyor. Fakat bu dönemlerde ise bunca imkâna rağmen ve birçok koşulların düzelmesine rağmen o dönemi başarısının çeyreğini bile görememekteyiz. O dönemlerde Seyfi Alanya tamamıyla kendini spora adanmış, sürekli kendinden bir şeyler veren ve bunun karşılığında hiçbir menfaat beklemeyen her şeyi isteyerek ve severek yapan bir insan olarak karşımıza çıkıyor.

4.1.2. 15.10.2008 Burhan Özacun İle Görüşme

Burhan Özacun Mersin doğumluyum, Tefvik Sırrı Gür Lisesi eski adıyla Mersin Lisesi'nin mezunuyum.

Seyfi Alanya'nın öyküsünü tarihi araştırmalar içinde değerlendirme basit bir olaydır.

Ama Mersin Lisesinin köklerine baktığımız zaman bu lisede futbol basketbol kısmında voleybol sporundan başka bir spor yoktu. 1950 yıllarda. Öğrenciler okurken bu yıllarda bir şahsı gördüler. Üzerinde milli takım formasıyla bahçede çalışan bir genci fark ettiler. O dönemlerde milli formayı giymek büyük bir özlemdi ve o özlem içinde bizler sınıflarımızda otururken camdan baktığımızda o formanın o kişiye çok yakıştığını fark ettik. Bizlerde o formayı giymenin arzusu uyandı. Teneffüste birçok benim gibi düşünen arkadaşlarımızda yanına gidip kim olduğunu sorduk. Kendisinin Seyfi Alanya olduğunu söyledi. O yıllarda Seyfi Alanya'nın ismi Mersin'e duyulmaya başladı. Çünkü 4.100 bayrak yarışmasında Balkan şampiyonasında milli takımda derece yapmış, Türkiye dereceleri yapmış ve Mersin İdman Yurdu ile birlikte babasının adı Mersinde simgelenmiş durumdaydı. Seyfi Alanya bizdeki heyecana karşılık bir ağabeylik yaparak bütün antrenmanını eski stat olan Mersin lisesinin bahçesinde yapmaya başladı. Şu anki Tefvik Sırrı Gür Lisesinin bahçesi eskiden Mersin Stadıydı ve o arada yetişmiş olan bir

kişi ama biz bunu 1940/1950 lerde görmedik. Ne zaman 1955 lerde 1957 erde biz Seyfi Ağabeyi o şekilde Türk milli takım formasıyla görmeye başladık o zaman bizde bir heves ve heyecan başladı ondan sonrada orda beden eğitimi öğretmenlerimizden Hasan Tekin onunla yakın bir diyaloga girdi. Ve bu diyalog sırasında artık Seyfi Ağabey antrenmanını yaparken bizler etrafında kümelenerek onun nitelikli kişiliğini tanıyıp etkilenmeye başladık.

- Spor'a nasıl başlıyor? : Mersinde şöyle bir olay vardır. Gençler spora ilk önce futbolla başlar. Ondan sonra branşlar yavaş kendini göstermeye başlar. Kısmen yüzmeye giderler. Kısmen bazıları özellikle eskiden ailesi zengin olanlar basketbola yönelirler. Ama özellikle futbol oynayanların hiç birisi Seyfi Ağabey gibi Atletizme yönelmiş değildi. Yâda çok azdı, işte Seyfi Ağabey bizim lisenin bahçesine gelip antrenmanlarını burada yaparak ve öğrenci, öğretmenlerle bütünleşerek bir köprü kurdu. İşte Mersin atletizmde yenilmez armada olarak ortaya çıkışının en önemli sebebi bu gelişmedir ve bu tarihten sonra yavaş bizler seçmelere girmeye başladık. “Atatürk koşusu” oluyordu. 27 Aralık'ta en az 150 tane okulun öğrencisi bu yarışmalara katılırken Seyfi Ağabey kimliği ve yapısıyla hem hakemlik yapıyor hem de gençleri Atletizme motive ediyordu. Kıvılcım böle çakıldı ve Mersinin çevresini sarmaya başladı. Bu dönemler 1960–1961 dönemleridir. İşte öğrencilerin bu dönemde minibüsle şehir dışındaki statlara götürülmesi başlar. Bunu başlatan Seyfi Alanya'dır. Dersten çıktuktan sonra Marino Sallohi gelir, yeşil minibüsüyle gelir bizi alır ve Tefvik Sırrı Gür Lisesi'nden stada antrenman yapmak amacıyla gidip, bizlere o dönemde ayrıcalıklı ve kendimizi ön planda hissettiren eşofmanlarımızla antrenmana götürürdü. Kendimizi onura olmuş hissederdik. Minibüsle giderken bütün gençler bütün öğrenciler bizim antrenmana gittiğimizi görüyorlar ve bizi moral ve movitasyon açısından destekliyorlardı. Böylece bizi de yavaş yavaştan alıştırılmaya başladılar. İşte o dönem içerisinde bizim sayımız 10 kişiydi.

1965'li yıllarda Osman Hocamızın resimlerine bakarak (Bk. Şekil 2.15) o dönemki sporcularımızı tanıyalım; Şimdi burada Tayfun Saybaşı o zaman takımda 200-400 m koşan sporcularındandı Gençler Türkiye rekortmeni. Hüseyin Alpan, şuanda gene Mersin'de yaşıyor, hala yaşıyor yani, kendisi mimardır, Ortadoğu mezunu, o zaman onu da bulup ulaşabiliriz sizlerin sayesinde, Mehmet Yılman 3000m koşardı daha yeni başlamıştı. Avni Nar, rahmetli oldu o da yüksek atlamacıydı ve Seyfi Alanya

babamız ağabeyimizdi yani yanındaki de okulumuzun hocası Hasan Tekin. o dönemin Beden Eğitimi Öğretmeni, Seyfi Alanya'ya bu konularda yardımcı olan öğretmenimizdi. Diğer resmimize geçelim sayın hocam; (Bk. Şekil 2.19) Bu benim en son yarıştığım takımdı. Biz 10 sene Türkiye şampiyonu olduk. Şimdi Nurullah İvak rahmetli çekiç atma ve disk atmacıydı. Çekiç atmada Türkiye Rekortmeniydi. Naşit Yakan, Ziraat Mühendisi şu anda uzun atlamacımız. Ali Karagöl 800 metrecimiz bu arkadaşımızda o zamanın iyi sporcularındandı. Ertül Erdün bu arkadaşımız 100 metreyi 10,8'de koşan birisiydi. O zaman Türkiye rekoru kırdı. Mehmet Yılman 300 m. engel koşardı. O da şu anda yaşıyor ona da ulaşacağız; Ben Osman Çiftçikara asıl branşım benim sırık ve 400 engeldi. Buda İsmet Yürekli sırık atmamız o da rahmetli oldu. Tayfun Saybaşı, 200-400m Türkiye rekortmeniydi. Mehmet Çetiner, efsane bir sporcumuzdu. Bilal Yılmaz hocamız beden eğitimi öğretmeni. Basketbol hakemliği yaptı. Jok Bilal deriz hatta biz kendi aramızda. Devamlı jok atardı. Mehmet Meliki 3 adım atlayıcısıydı. Genç milliydi o sıralarda. Bu dönemlerde Tefvik Sırrı benim okuduğum kadarıyla sanırım 10 yıl üst üste atletizmde Türkiye şampiyonu olmuş, takımda hemen bu takım herhalde. Hayır, her sene değişiyor takımlar. Biz 9 kişiyle Türkiye şampiyonu olduk. O zaman Jandarma Okulu, Kurtuluş Lisesi ve İzmir Karantina Lisesi vardı. Bunlarda atletizmde çok iddialı takımlardı. Biz bunların hepsini geçerdik. Ayrıca çok fark atardık. Her sporcumuz en az 3-4 branşta katılırdı. Bir gün Antalya'da, Türkiye Liseler arası şampiyonada yağmur yağdı. Stada girilmesi mümkün değil Mersin İdman Yurdu stadının, her tarafını su kapladı. Cumartesi günü yarışları ertelediler. Pazar günü her birimiz 4'er branşımızı yaptık. Bayraklarla koşanlar 4 branş, diğerlerde 2'şer yâda tek branşlarını yaptı. Bir günde bütün takım koşularını bitirdi. Mesela Tayfun 4 branş yaptı, Ali Karagöl 4 branş yaptı, ben 4 branş yaptım.

Bu anlattığımızda hocam o dönemin anılarından oluyor yani. Hocamızla devam ediyoruz; Özellikle 1961'de bizim ilk kez özel olarak Eskişehir'e götürülüşümüz özel bir minibüsle Mersin spor tarihinde ilklerden bir tanesidir. O da Seyfi Ağabeyi'nin desteğiyle yapılıyor. Ve biz gittiğimiz zaman Eskişehir'e, Eskişehir'de en iyi otellerde kalmamız, en iyi şekilde bakıma uğramamız ve son derecede bizimle ilgilenmesi tabi Mersin Gençleri'nin üzerinde bir etki bıraktı. O ortamı yarattığı içinde artık birçok genç atletizme yönelmeye başladı. Bizde o dönemde Osman'la beraber gittik. 1961'de gittik, ilk şehrin dışına gidişimizdi. İşte ondan sonra yavaş Mersin'de bu spor gelişmeye

başlayınca bizim sayımız gittikçe artmaya başladı. Ve Mersin-Adana arasındaki yarışmalar başladı ilk önce. Gruplar arasında da Antep araya girince o dönemin tanınmış atletleri mesela Zafer Köse, Mehmet Ay gibi sporcular bizimle yarışmaya başlayınca artık Mersin’inde stadyumu dolmaya başladı bir de Mersin’in spor tarihinde bir kompleks vardı. Astsubay okulu çok gözde bir okuldu. Sporcu yetiştiren bir okuldu ve dolayısıyla biz o ezikliği kıran ilk sporcularız. Mesela her yarışmada Astsubay okulunun bütün öğrencilerini geçiyoruz. Her branşta geçiyoruz.

- Seyfi Alanyalı yılları nasıl değerlendiriyorsunuz? : Çığır açıyorduk tabi. Seyfi Alanya, özellikle Mersin’e 1955-1956’lardan sonra babasının rahatsızlanması sonucunda, Alanya fırınına çalıştırmak ve spor hayatına devam etmek amacıyla gelmişti. Ama bizler Seyfi Ağabeyi tanımıyorduk. Seyfi Alanya’yı bizler ilk kez Mersin Tevfik Sırrı Gür Lisesi eski Mersin İdman Yurdu’nu Mersin Lisesi bahçesinde antrenman yaparken gördük. Düşünün ki Milli formayı giymiş ilk kez karşılaşan bir gençlik var. Okulda herkes bir spor yapıyor, bende futbol oynuyordum. Orta 2. sınıfın talebesiydim. Ve bizim lisede en etkin sporda futboldu. Kısmen basketbol kısmen de voleybol vardı. Ama düşünabiliyor musunuz o dönem 1956–1957 dönemlerinde bir genç milli formayı giymiş ve eşofmanlarıyla okul bahçesinde antrenman yapıyor, ısınma turları atıyor ve bizlerde onu hayranlıkla izliyorduk. Onun sıcak yaklaşımı bize ağabey gibi yaklaşımı, özellikle kimliği kişiliği son derece bizim üzerimizde etki yaptı. İşte o tarihlerde okulda beden eğitimi öğretmeni olan Hasan Tekin’le yakın ilişki içerisine girdi. Ve Seyfi Alanya o dönemde bizler onun bir milli atlet olduğunu, Balkan Şampiyonu olduğunu ve son derecede mükemmel bir sporcu olduğunu kısa zamanda öğrendik. O tarihlerde de bizler doğru dürüst ayakkabı falanda yoktu. Bizler o dönemde ilk defa kros müsabakalarına katıldık. Kros müsabakalarında özellikle Cumhuriyet Meydanı’nda yapılan yarışmalarda bizim en büyük rakibimiz Astsubay okuluydu. Ve biz Astsubay Okulu ile kıyasıya bir mücadele içerisine girdik. Ama en önemlisi o sıralarda yavaş atletizm olmaya başladı. Çünkü Seyfi Alanya bizleri minibüsüyle şoförüne emir vererek bizler 8–10 kişi stada götürdü. Ve antrenmanlarımı onun gözetimi altında yapardık. Bu kişiliği ve yapısı bizim devamlı olarak, okulumuzdan sonra 2. bir yuva olan Mersin Tevfik Sırrı Gür Stadının varlığını gördük. İşte o zaman biz tanıdık ve gördük.

Seyfi Ağabey bizi profesyonel bir kimlikle çalıştırdı. En az 2 yıl amatörce krosalarda, efendim okul içi çalışmalarda ve okullar arası yarışmalarda boy göstermeye

başladık ama 1961 tarihinde tam anlamıyla pistlerde yarışan sporcular yetişemeye başladı. Bu sporcular kimlerdi, isim olarak veriyorum; Bunlar içersinde Yahya Atlı, Yener Söker, Yavuz Vardar, Ben Burhan Özacun, İsmet İlkbahar, Osman Çiftçikara ilk kez bu mevcut antrenmanlara fiilen katılan tabi bunların yanında birkaç arkadaşlarımız daha var antrenmanlara katılan ama ilk çekirdek kadro buydu. Bu kadroda ilk kez Eskişehir'e Türkiye Şampiyonası'na gönderildi. Ve ilk kez Seyfi Alanya yeni atletler getirerek yeni bir kadro oluşturmaya başladı. Bu çekirdek kadroya eklemeler yapılmaya başlandı. Ve Seyfi Alanya bu şekilde bizim babamız, ağabeyimiz her şeyimiz olmaya başladı. Bizi kötü alışkanlıklardan uzaklaştırmaya çalıştı. İşte bu kimliği Mersin Gençliğini çok etkiledi.

Gençler Atletizmi onun sayesinde sevmeye başladı. Atletizm içinde onu örnek aldılar. Onun gösterdiği kondüsyon çalışmalarına katılabilme mesela bazı futbolcular İdman Yurdunda onun çalışmalarına katılabilmek için ondan gün alırlardı. Ve Seyfi Ağabey onları da çalıştırırdı.

O konuda da baya bir bilgi ve deneyim sahibiymiş Ve bu şartlar altında Mersin'de bir Seyfi Alanya objesi ve idolü ortaya çıkmaya başladı. Seyfi Alanya aynı zamanda Mersin İdman Yurdunda Futbol oynadı. Oynarken de kardeşi Nazmi Alanya'da, Mersin Halkı'nın sevgisini büyük ölçüde kazanmış durumda. Kimliği, kişiliği ,beyfendiliği, sakinliği,, sözünün dinlenmesi, mert olması, bonkör olması. bunların hepsi, birbirine bağlı.. İşte 1961'de biz ilk resmi yarışmalarımızı yaptıktan sonra 1962'de Ankara'da bu kadroya Tayfun Saybaşı, Mehmet Yılman, Hüseyin Alpan, Necdet Demirdelen başarılı sporcular katılmaya başladı yani. Sayımız birden bire 12-13 kişi oldu. Nurullah İvak, atmacı olarak katılmaya başladı. Ve biz o zaman Seyfi Ağabeyin O kimliği Ankara'da, İstanbul'da, Mersin dışında duyulmaya başlandı. Atletizm Federasyonu bu kulübün Fahri Başkanını Seyfi Alanya olarak görüyor. Ve hepsi tanyor, Seyfi Ağabeyin geçmişteki başarılarını ve kimliğini bu sefer Ankara'nın milli takımında koşan atletlerde yavaş yavaş Mersin'e gelmeye başladı. İşte o zaman amatör atletizm dediğimiz boks ve ihtisas kulübünün temellerinin atıldığı dönem bu dönemdir. Ve 1962'de Türkiye 2.'si olduk. Bursa'da Türkiye derecesi yaptık, ilk şampiyonluğunda 1964 senesinde Antalya'da biz flaş bir şekilde son derecede etkin bir şekilde çok ağır farkla Türkiye Şampiyonu olduk.

-Katılmış olduğunuz yarışmalar okullar arası mı yoksa kulüpler arası mıydı? : Okullar arası ama biz gruplar arası müsabakalar yapıyoruz. Mersin-Adana-Antep-Tarsus arası olan yarışmalarımız var. Biz gruplarda çok büyük başarı sağlıyorduk. Bizim en büyük rakibimiz o sıralarda Ankara'ydı. İşte Ankara atletleri başarılarımızdan sonra bize katılmaya başladılar. Aşkın Tuna var, Fahri Özgüdenler, Şimdi ki federasyon başkanı Mehmet Terzi, o dönemde gelmeye başladı bunlar. Yavaş yavaş Mersin'e ayak uydurmak ve Seyfi Ağabeyle bütünleşmek için geldiler.

-Mersin sporuna ne gibi katkıları olmuştur? : Mersin o dönemde sporda o kadar söz sahibi olmuş ki dışarıdan bile atletler gelmeye başlamış yani; Tabi ki de. Ben 1964'e kadar bu sporu aktif bir şekilde yaptım, İstanbul Üniversitesi'ni kazandıktan sonra spordan uzaklaştım. Ama benden sonraki arkadaşlarımın hepsi Türkiye Şampiyonu oldular. Türk Milli Takımının yarısından fazlası Mersin'i temsil ediyordu. En az 15 tane milli atletimiz vardı. Ve şimdi Seyfi Alanya'yı iyice değerlendirmek istiyorsak bu sporculuk yaşamıyla birlikte bizler üzerinde ilk Antrenörlük ve buna bağlı olarak bürün faaliyetlerini incelerken sahadaki yani stadyumda ki, yarışmalarda olan dürüstlüğü, centilmenliği, bizlere verdiği moral, özellikle gelen misafirleri bile karşılayarak onları mutlu ederek göndermesi bir Seyfi Alanya idolünün bütün Çukurova da, güneyde her tarafta duyulmasına neden oldu. Seyfi Alanya 3-5 sayfayla anlatılacak bir kişi değil. Ben onun bölge müdürlüğü döneminde de buldum. Atatürk Lisesi'ne tayin olduğum zaman biz Nurullah Akbay'la beraber, Nurullah Canda, Tevfik Sırrı Gür Lisesi'nde idi, en az, abartmıyorum 400 kişi ile antrenmana gidiyorduk. Beden eğitimi öğretmenleri ile bizler bile eski sporcular eşofmanlarımı giyerek Seyfi ağabeyinin başkanlığında Mersin Stadı atletlerden taşıyordu.

Bu kadar yoğun ilgi ve talep vardı yani; tabi Kros müsabakaları kışın olurdu. bizim kros müsabakalarını en az 4000 kişi takip ederdi. Bakın Mersin'in nüfusu o zamanlar 55.000-60.000 kişi ve düşünebiliyor musun en az 4000 kişi müsabakaları izlemeye gelirdi. Mersin Stadı tıka basa dolardı, Cumhuriyet Meydanında bayram havası olurdu resmen. O dönem içerisinde Seyfi Ağabeyin yaptığı o çalışmalar kentin içerisinde, mesela Ankara'dan Ekrem Koçak gibi maratoncular geldiği zaman Ankara takımından şehir içerisinde yapılan yarışmalarda, esnaf Mersin halkı öle bir rağbet ederlerdi ki resmen sporcularla bütünleşiyordu. Bir Atatürk koşusunda Ekrem Koçak gelmişti, çok uzak bir güzergâhtı, Atatürk koşusu. Büyük bir yarışma oldu, Mersin

Halkı sokaklara döküldü. Ve Seyfi Alanya o dönemde en ufak bir disiplinsizliğe izin vermezdi. O dönemde hatta Atletizm federasyonu başkanlığı teklif edildi ancak şehri ve işini terk edemeyeceğini olduğunu işinden dolayı bunu yapamayacağını devamlı olarak özür bildiriyordu.

Seyfi Alanya'nın o dönemlerde manevi destek dışında verdiği maddi destekte vardı biraz onlardan bahsedebilir misiniz? Tabi canım, şimdi şöyle, kendisi gidilen herhangi bir yerde federasyondan küçük bir harca gönderiliyor. Ama onla yetinmezdi, Mesela biz gittiğimiz yerlerde en modern otellerde kaldırırdı. Ve bunlar kendi cebinden öderdi. Bizleri en iyi lokantalara davet ederdi ve ağırlardı. Biz bir aile gibi görürdük o da bizi evlatları gibi görürdü. Bütün sporculara öleydi yani. Özellikle hata yapmamamız için çok dikkat ederdik. Ben 1964'de üniversiteye gittiğim zaman benim sporcu arkadaşlarım o fedakârlıkları yaparken sınıfta kalıyorlardı. Sırf bakın bu çok önemli ben kurtuluşu bir üniversiteye girmekle buldum. Üniversiteyi kazanırken kendimide ekonomik yönden kazanacağımı umuyordum. Ben basketbolda da oynadım okul takımının ilk beşinde de yer aldım, ama buna rağmen üniversiteyi kazanmayı hedefledim bu nedenle de bu şekilde ayrılırken 1968'de üniversiteyi bitirirken benim arkadaşlarım devamlı sınıfta kalan milli atletlerin öğretmeni bile olacak duruma geldim. 1968'de bunlar son sınıftayken ben öğretemdim. Seyfi Ağabey onların dersleri ile de ilgilenirdi, hatta sınıfta kaldıkları zamanda üzülürdü. Bana her zaman sen farklısın derdi. Bakın ben size bir şey söyleyeyim; düşün ki günde en az 4000 kalori harcıyorsun peki onun karşılığında ne yiyorsun? Yok, bir şey. Şartlar o dönemde belli, ama Seyfi Ağabey okulla iş birliği yaparak, bizim sporculara okulun pansiyonundan öğlen ve akşam yemek çıkardı. Okulunda bu anlamda desteğini hazırladı. Mersin'e şöyle bir ivme bıraktı, kişiliğiyle binlerce kişiyi kötü yoldan uzaklaştırdı.

Birçok tanınmış sporcular farklı yerlere gidebilirlerdi, sorunlar yaşayabilirlerdi onları sokaktan çekti, stada getirdi, ringlere getirdi, basketbola getirdi... Bunun sayısını ben söyleyemem yani. Bölge Müdürlüğü döneminde kendisi stada girdiği zaman 1. ligde oynayan Mersin İdman Yurdu aşağıda piste doğru ilerlerken kapalı tribünlerde Seyfi Ağabey alkışlanırdı. Seyfi Ağabey İdman Yurdunun kondisyoneri idi. Antrenör gitmiştir, takımı çalıştıracak adam yoktur, hemen Seyfi Ağabey eşofmanlarını giyer ve antrenörlüğe soyunurdu ve bir müddet bunu yapardı. Tabi halk görüyor bunu ve Seyfi Alanya'ya karşı öyle bir sevgi var ki en ufak bir çatlak ses bile yok.

O ne derse saygıyla karşılanıyordu ve sözünden çıkılmıyordu yani; Tabi, kimse çıkmaz ve dinlerdi. Ve Seyfi Ağabey ayak oyunları ve siyasi oyunları ve kendisine birçok partiden belediye başkanlığı teklif edilmesine rağmen benim yerim spordu derdi. Sporu da hiçbir zaman politikaya tercih etmedi. Bu kadar sporu seven birisiydi. Sağlığını, ekonomik yapısını ona verdi. Ben fazla uzatmak iste Mersin İdman Yurdu'nda, düşünebiliyor musunuz bütün ekonomik güçlerini seferber etti sporculara. Böyle bir konumda bir şey beklemeksizin manevi duygularını tatmin etmek için böyle bir şey yaptı.

Peki, Burhan Hocam Seyfi Alanya'nın spordan önceki hayatını biliyor muydunuz? Ben sadece gazetelerden okuyordum. Ve gazetelerden Türkiye Şampiyonu olduğunu Balkan Yarışmalarında 400m'de şampiyon olduğunu biliyordum. Ve ben kendisini ilk kez milli takım formasıyla Mersin Lisesi'nde gördüğüm zaman hayran olmuşum. Ve birkaç kez antrenmana çıkması sonucu bu konu gündeme geldi. Bizim ona yaklaşmamızın en büyük nede efendiliği, kişili ve bizimle sohbet ederken de bir ağabey edasıyla konuşmasıdır.

Peki, daha sonra bildiğiniz kadarıyla spor hayatına nasıl ve nerde başladığı hakkında bilginiz var mı? Tabi canım, kendisi daha önce Tarsus Amerikan Kolejinde okudu, Yeni Koleje gitti İstanbul'da ve orda ki gençlik döneminde Galatasaray formasını giydi ama atletti. Hocası bunu yarışlara sokar İstanbul'da ve Kara Doğan, İzmirli Kara Doğan o zamanın iyi aletlerinden birisiydi ve onu geçmesiyle başlar. Daha sonra futbolu bırakıyor zaten. Bizlere de futbol yasaktı, adalelerimiz sertleşiyor diye oynatmazdı bizi futbol. 1974'lerden Amatör Atletizm Kulübü büyük bir jest yaptı kendisine, Konya'da onun görevden alınmasını protesto etmek için milli takım atletleri boykot ve eylem yaptılar ve Türkiye Tarihinde ki ilk eylemdir. Milli takım forması giyenler Seyfi Alanya'ya destek vererek bu olayı protesto etmişlerdir.

-Bizimle paylaşabileceğiniz bir anınız var mı? : Mesela 100m'ye çıkıyor atletler tam 1. olarak göğüsleyeceği sırada bilerek düşüp yatıyor, bir atlet stattan çıkacakken yine o da düşüyor. Ekrem Özdamar milli atlet 2 metreyi 8cm geçmiş o kadar yüksek bir atlayıcı olan kalkıyor yüksek atlarken 2m'nin altında atlıyor.

- Bu eylem ses getirdi mi? yoksa sporcular ceza mı aldı? : Her sporcu 6 ay ceza aldı ama o zaman Osman Çiftçikara Beden Terbiyecisi Müdürü iken 2 yıl ceza aldı çünkü onun tertip eden odur. Ama haklı ve sonuçta da çok büyük bir eylemdi.

Seyfi Alanya hocamız belli bir dönem bu küskünlüğünden dolayı spordan uzaklaştı, ama daha sonra çocukların yetişmesi için gerekli önlemleri aldı, yani bırakmadı, bir müddet o da fazla uzun sürmedi. Ama o sahalara dönüşü de belli bir süreçten sonra oldu. İşte kulüp eskisi gibi ekonomik sıkıntıya girdi tabi Seyfi ağabeyinde işleri yoğunlaştı ilgilenmesi gerekti, bundan dolayı da eskisi gibi ilgilenemedi. Ama ölmeden önce 8–10 yıldan beri stada devamlı giden antrenmanlar veren, genç sporcularla ilgilenen bir şahsiyetti. Mersin İdman Yurdu sıkıntıya girdiği halde geliştirici ve menajer olarak çalışmasını sürdürmüştür.

Siz sadece onun sporcuları oldunuz, o sizin döneminizde yarışmalara katılmadı: Bütün Mersin’de yarattığı o değerli o dönemde kattı ortaya, hiçbir yarışmaya katılmadı yani. Yeğeni Cemal Alanya vardı o yarışmalara katılıyordu.

- Burhan Hocamıza benim son bir sorum daha olacak; Mersin Sporu bir dönem özellikle Atletizm sporunda büyük başarılarla imza attı o sizin dönemlerdeydi o dönemle bu dönemi karşılaştırdığımızda kafanızda nasıl bir porte çiyorsunuz? : Şu anda spor bir endüstridir. Bu endüstriye alt yapı ekonomik güç ve eğitim çok önemli bir yer tutuyor. Şimdi düşünebiliyor musunuz? Seyfi Alanya döneminde sporcular eğitim alıyor Mersin Lisesi’nde, ekonomik güç sorun değil çünkü her şey emrimizde, giydiğimiz eşofmanlardan kros ayakkabılarına kadar her şey emrimizde artı böyle bir idol böyle bir güç yanımızda bu konuda da bizlere bu spor zevkini aşıl原因an birisidir. Şimdi bunlar çok önemli konulardır. Biz yıllarca 15–20 yıl boyunca Seyfi Ağabeyin desteği ile sağladık. Kendini 1975’lere kadar etkin bir şekilde sporun içinde göstermesi bunlar çok önemli şeyler. Bunun için spor ekonomik güç, alt yapı, eğitim büyük rol oynuyor ve tabi gelişen endüstri ile birlikte bunu finanse edecek sponsor’larından bulunması şart. Günümüzde bunlar yok şuanda. Şuan daha çok bilimsek görev yapan, çalışan ferdi olarak varlıklarını aileden veya bazı kuruluşlardan alan sporcular var. Komple bir takım söz konusu değil yani. Bu neyle olur ekonomik güçle olur, eğitimle olur. İyi bir kadro ile olur. Bu kadroyu kuracak olan güç Mersin’de var. Yani insan gücü var sporcu gücü var. Bunları ne yapmak gerekir? İyice irdelemek gerekir. Bir tek eksik böyle bir kulübün kurulması ekonomik yönden Mersin’in kurumları idari kurumları mesela valisi, beden temsilcisi ve okullardaki beden eğitimi hocaları sayesinde 1960-1970’lerde ki gibi bir koordinasyon kurulacak ve bunu da günümüze taşınacak. Böyle bir koordinasyon kurulduğu zaman Mersin’de ham madde

var güç var bunu ne yapmak gerekiyor? Değerlendirmemiz gerekiyor. Yapamadığınız zaman ferdi 2–3 şampiyonluk alırsın milli takımda 2–3 atlet gönderirsin bunlar bir şeyi ifade etmez zaten.

Şimdi ekonomik gücü olacak Mersin halkını yanına çekebilecek, mesela Seyfi Alanya'ya Vali "Abi" diyordu. Devletin üst kurumları Seyfi Abim diyor. Bizlerde mesela Seyfi Ağabey diye hitap ederiz. O halde bunları çok iyi değerlendirmemiz lazım. Böyle bir idol 15 sene kadar yaşamış Mersin Sporuna emek vermiş ve böylece Mersin, Türkiye çapında büyük bir kulüp haline gelmiş. Şimdi dikkat et bu temelleri Fenerbahçe atıyor. Çünkü o ekonomik güç ve yapı kendisinde var. Bugün bunu Mersin'de sağlayacak güç kimde? Seyfi Abi o günün şartlarında o güç ondaydı. Şimdi ise yok. O zaman gönüllü kadrolar bulmak gerekiyor. Yoksa efendim çocukların kalori ihtiyacını bilmek lazım onlara destek vermek lazım. Şuanda bazı sporcular dikkat ediyorsan transferler bile alıyorlar. Biz lastik ayakkabılarla koşarken şimdi tamamen farklı bir yapı var, spor artık bir endüstri konumuna gelmiş, bu nedenle farklıdır.

O zaman hocam şunu söyleyebilir Mersin İdman Yurdu; Biz şimdi Seyfi Alanya'nın değerini daha iyi anlamaktayız, çünkü başka Seyfi Alanyalar çok zor yetişecek belki de hiç yetişmeyecek. Yetişmez, yani Seyfi Abi farklı bir konumu özel koşullara bağlı olan ve o günkü koşulları değerlendiren ve varlığını koruyan bir kişiydi. Benim söyleyeceklerim bunlar. Çok teşekkür ederim hocam bu güzel bilgileri verdiğiniz için. Çok teşekkürler.

4.1.3. 15.10.2008 Eski Milli Atlet Bilal Yılmaz İle Görüşme

1945 Mersin doğumluyum, spora ilkokuldan sonra güreşle başladım. Rahmetli Mersinli Ahmet'in öğrencisiydim Kendisi elimden tuttu ve güreşti iki defa 20 Ağustos Şampiyonluğunu ve bölge birinciliğini kazanmıştım. Fakat o dönemlerde ekonomik durumumuz çok kötü olduğundan benimde bir yerde kalma ve yeme imkânlarımız yoktu ve atletizmcilerin bir yerde kaldıklarını iyi beslendiklerini ve şartlarının güzel olduğunu öğrendim. Bunu kimin karşıladığını sorduğumda Seyfi Alanya'nın olduğunu söylediler. Ve böylece Atletizmle tanıştım. O dönemden bu yana milli takım Antrenörlüğü ayrıca basketbol A klasman Antrenörü. yaptım, emekli beden eğitimi

öğretmeniyim. Ben hem sporcu hem Antrenör hem de eğitimci olarak o dönemlerde bir fiil hizmet verdim

- Seyfi Alanya'yla nerde ve nasıl tanıştınız? : Seyfi Alanya sporculara babalık yapan, Atletizmde kendisi büyük başarılarla imza attıktan sonra aynı zamanda bu konuda idarecilik yapan üst düzeyde iyi bir Antrenördü. Önce kulüp başkanlığı daha sonra fahri olarak beden terbiyesi il müdürlüğünde bulundu. Bunu yaptığı zamanlarda maddi ve manevi olarak sporcuları her zaman kolladı onlara destek verdi. Atletizmi Mersin'de ve daha sonra Türkiye'de üst düzeyde yapılmasına imkân sağladı. Benim Atletizm yaptığım dönemlerde, biz 6 sene üst üste Türkiye Şampiyonu olduk. Buda rahmetli Seyfi Alanya ve yine Rahmetle ve sevgiyle andığımız Edip Buranla beraber yaptıkları çalışmalar sonucu kazandığım bir başarıdır. Onlar bu imkânları sunmasaydı bu başarıların hiç biri olmazdı.

Tabi bizim bu çalışmalarımız üst düzey bir çalışma olduğu için bizde iyi atletler çalışma fırsatı bulmuştuk. Seyfi Ağabey o dönemlerde böyle bir düzen kurmuştu. Tefvik Sırrı Gür Lisesi'yle beraber çalışıyordu. O dönemim beden eğitimi öğretmeni Hasan Tekin'le beraber Tefvik Sırrı Gür Lisesi'ni 10 yıl boyunca üst üste Türkiye Şampiyonu yapmışlardı.

Seyfi Ağabey atletizme bağlı, Atletizmi gönülden seven, hayatı atletizm olan büyük bir insandı.

Bunu gerçekten anlamak çok zor, bu bir tutku meselesi, bana göre onun aşkı ve tutkusuydu bu çünkü bir insan maddi ve manevi olarak her şeyi spora ve özellikle atletizme aktarırsa bu onun çok özel bir tutkusudur diye düşünüyorum. Herkes bunu başaramaz.

Mersin'de, Tefvik Sırrı Gür Lisesi'ni şampiyon yapan kendisiydi. Biz yarışmalara gittiğimiz zaman herkes bizim 1. olacağımızı konuşuyordu zaten. Bizde gittiğimiz hiçbir yarışmada 2. olmayı düşünmemiştik bile, Seyfi Ağabey bizlere öyle bir güven vermişti.

Burada önemli bir şey daha söylemek istiyorum. Seyfi Ağabey, atletizme o kadar çok önem vermişti ki, bu spor kendisinin maddi ve manevi olarak her şeyini bitirdi çünkü her şeyini atletizme feda etmişti.

- Bu kadar sporu seven emek veren bir insanın hak ettiği yerlere geldiğini düşünüyor musunuz? : Ben Mersin’de hiçbir değerli yöneticinin ve sporcuların hak ettikleri değeri aldığına inanmıyorum. Bugün bir Nurullah İvak Türkiye’de tek tabancıydı ama şuanda adını doğru dürüst bilen yok yine eski sporculardan futbolcu Hüseyin Küçük, üst düzey futbol oynamış ve Mersin futboluna büyük katkılar sağlamış bir sporcuydu şimdi ismini kimler biliyor. Buna benzer bir sürü milli atletimiz hepsi tamamen unutulmuş ve silinmişler. Mersin geçmişini bu konuda yitirmiş, geleceğe de nasıl baktığını bilmeyen bir duruma gelmiş.

Seyfi Ağabey, Atletizm konusunda bundan 30–40 yıl önce yapılması gereken tesisleri için çok uğraşmış birçok mücadele vermiş ama maalesef bir türlü amacına ulaşamamıştır.

- Bize unutamadığınız bir anınızı anlatır mısınız? : Tabi ki anlatırım; Bir gün Akdeniz Oyunlarındayız, orda Arap ülkelerinden dediler ki; Ya biz Mersin’de kamp yapmak istiyoruz, Atletizm oralarda çok iyi durumdaymış gelebilir miyiz Mersin İdman Yurdu’na dediler? Ve bende ” tabi ki çok iyi olur, seviniriz “ dedim. Ama bunu söyledikten sonra onlar bana dediler ki “ sizin orda 4 yıldızlı otel atletizm tartan pisti geniş çalışma alanları ve tesisleriniz var mı?” diye sorduklarında ben maalesef yok demek zorunda kaldım. Bu konuşama 1978 yılında oldu ve o insanlara çok mahcup olduğumuzu hatırlıyorum. Tabi o zaman bana nasıl bu kadar başarılı atletler çıkıyor diye sorduklarında; bende onlara “ bizim başımızda bir Seyfi Alanya var, bizi çalıştıran organize eden destekleyen, işte biz onun sayesinde buralardayız” dedim. Ve o zaman çok şaşırmışlardı.

Rahmetli Kara Mehmet, Tarsuslu fabrikatörlerden biriydi. Ve Seyfi Ağabeyinde yakın arkadaşıydı. Biz şampiyon olduktan sonra Atletizm sahasına geldiler. Seyfi Ağabey’de Kara Mehmet’e sahada bizleri tanıtıyor, derecelerimizi söylüyor falan filan derken Kara Mehmet’te Seyfi Abiye şöyle diyor. “Ama Seyfi Ağabey yanlış anlama senin şu koşturduğun pistte ben atlarımı taylarımı koşturmam, sen bu çocukları bu pistte nasıl koşturuyorsun nasıl çalıştırıyorsun” diye bizimle dalga geçmişti. Seyfi Abide ona dönüyor diyor ki: “Biz gerekli yerlere müracaat ettik bize söz verdiler, en kısa zamanda tartan pisti yapacaklar”. Düşünün biz bu konuşmayı 1965’li yıllarda yaptık. Yani bize o zamandan söz verdiler daha bu zamana kadar yapılmadı bu pist.ile o dönemlerde Seyfi Ağabey çok uğraşmıştı ama maalesef verilen sözler hiç yerine getirilmemişti.

- **Seyfi Alanya'nın hedefleri ve amaçları nelerdi?** : Seyfi ağabeyinin en büyük ideali amacı isteği buydu, Mersin'e bir tartan pisti yapılmasıydı ve çok çalıştı.

Size önemli bir şey söylemek istiyorum. Ben Ankara'ya Atletizm federasyonuna gittiğimde, burada yani Mersin'de her yıl Seyfi Alanya'nın adına atmalar kış şampiyonası yapılırdı. Bunu Atletizm federasyonun takviminden çıkarıldığını öğrendim ve çok üzüldüm. Genel sekreterle görüşmeye gittiğimde ise " utanmıyor musunuz Seyfi Alanya gibi değerli bir insanı takvimden çıkartıyorsunuz" diye sorduğumda maalesef yanıt alamadım. Düşünün böyle bir insan ne kadar kolay harcanabiliyormuş. Seyfi Alanya bu konuda çok büyük bir haksızlığı uğramıştır, bunu özellikle belirtmek istiyorum.

Bizlerde eski milli sporcular olarak, hep bir yerlerde beraber olmak bir araya gelmek hatırlanmak isteriz, bu bizim için çok büyük bir onur olur.

- **Kendisi için düzenlenen yemekte var mıydınız?** : Evet, Aloğlu Otelinden yapılan yemekte vardım. O gün çok güzel bir akşam oldu. Ankara'dan, İstanbul'dan hatta eski sporcular gelmişti. Hep bir arada bir olma fırsatı bulmuştuk ve bu bizi çok mutlu etti. İnsanlar geçmişi ve hatıralarıyla yaşarlar ama şimdi sizlere soruyorum; eski şampiyonların ismini kimler biliyor kimler tanıyor? Bu konuda gerçekten çok kırgınız ve üzgünüz. Bizimde bu çalışmanın bir âmâcıda, Mersin'in spor alanında ki bu eski ama önemli değerlerini ortaya çıkartıp onlara yeni nesillere tanıştırmak ve aktarabilmektir.

- **Seyfi Alanya'yla ilgili son olarak neler söyleyeceksiniz?** : Seyfi Alanya demek, Türkiye Atletizm sporuna damgasına vuran bir isim demek. Hatta kendisine o dönemlerde federasyon başkanlığı bile teklif edilmişti ama kendisi Mersin'i ve bizleri bırakıp gitmedi. Federasyonun Mersin'e taşınmasını istemişti. Bunun içinde çok uğraştı, bununla ilgili çok güzel projeleri vardı. Burada çok güzel bir spor kompleksi kuracaktı Atletizm spor okulu açacaktı ama hiçbirini yapamadı. Seyfi Ağabey, spora siyaseti kesinlikle bulaştırmamıştı. Buna rağmen o dönemin siyasileri kendisini görevden almak için çok uğraştılar. Seyfi Ağabey 6-7 sene gibi uzun bir süre fahri olarak beden terbiyesi bölge müdürlüğü yaptı. Ve bundan 5 kuruş para almadığı gibi cebinden bir sürü para çıkmıştır ve büyük katkılar sağlamıştır. Buna rağmen kendisini görevden almışlardır.

Hocam bu toplumun geçmişini bilmesi gerekiyor, size bu konuda katılıyorum çünkü bu kentinde bir geçmişi var ve bu kentin geçmişi de sizlersiniz o yüzden bunların bilinmesi ve anlatılması bence de çok önemli.

Bakın ben 25 senedir Mersin İdman Yurdu maçlarına bile gitmedim. Hâlbuki bizleri çağırsalar davet etselerdi ne kadar güzel olurdu. Bizim gibi değerli milli sporcuları birileri hatırlayıp bir yerde toplayıp bir çay içirmeleri bile bizim için yeterli olabilirdi.

Size şunu da söylemek isterim, Seyfi Ağabey eğitimle sporun beraber yürümesini isterdi hepimizin okumasını ve ilerde iyi yerlere gelmemiz için çok çalıştı. Yetiştirdiği sporcuların milli düzeye gelmesini isterdi ve bugün onun yetiştirdiği bütün sporcular devletin birçok kademesinde akademisyen, doktor, subay ve iş adamı olarak görev almışlardır. Seyfi Alanya, bu memlekete böyle yararlı ve bilgili insanlar yetiştirmiştir.

Bizlerde onun vermiş olduğu bu terbiye ile yeni nesilleri yetiştirdik. Kendisinden aldığımız o disiplini genç kuşaklara aktarmaya devam etmekteyiz

Bilal Hocam, bizimle bu güzel bilgileri paylaştığınız için teşekkür ediyorum, umarım bizlerde üniversite olarak sizleri ve sizin gibi değerli sporcuları genç kuşaklara aktarabiliriz, onlara Mersin'in bu değerlerini anlatabiliriz.

Bizde sizlere böyle güzel bir çalışmayı yaptığınız için yürekten kutluyor, çok teşekkür ediyor ve başarılar diliyoruz.

4.1.4. 15.10 2008 Osman Çiftçi Kara İle Görüşme

- **Bize Resimdekileri tanıttirmısınız?** : (Bk. Şekil 2.16) Tayfun Saybaşı o zaman 200m-400m milli takımda koşan ve gençler Türkiye rekortmeni olmuş biri.49 saniye. Hüseyin Alban şu anda Mersinde yaşıyor. Orta Doğu mezunu ve mimardır. 3000 m koşardı. Mehmet Yılmam daha yeni başlamıştı.110 m-400 m engelli koşardı. Avni Nar rahmetli oldu. Yüksek atmacıyla ortadaki bu kişi Seyfi Alanya yanındaki de okulumuzun hocası Hasan Tekin kendisi beden eğitimi öğretmeniydi.

Bu resim benim en son yarıştığım bir hatıra 10 sene 1963–1964 ten başlayarak Tefik Sırrı Gür olarak atletizmde. 10 yıl şampiyon olduk Şimdi Nurullah İvak rahmetli. Çekiç atma ve disk atma çekiç atmada Türkiye rekortmeni dönemin yanındaki

Seyfi Alanya idarecimiz amirimiz babamız. Naşit Yakan şu anda ziraat mühendisi, uzun atmacıyla. Ali KARAGÖN 800m Ertürk ERDOL bu 100 mi 10,8 koşardı ve Türkiye rekoru kırdı. Mehmet YILMAN 400m engel koşardı ve milli sporcularımızdandı şu an yaşıyor. Bu ben Osman ÇİFTÇİKARA esas branşım benim sırık ve 400 engeldi. Dekatlonda da milli takımda yarıştım. Bu da İsmet YÜREKLİ kendisi cirit atmacıydı şu an rahmetli oldu. Tayfun SAYBAŞILI 200m- 400m Türkiye rekortmeniydi. Mehmet ÇETİNEL efsane bir sporcuydu. 100myi 37 yaşında 10,5 koşmuştur. Bilal YILMAZ hocamız beden eğitimi öğretmeniydi. Basketbol hakemidir.110m engelli lakabı JOK BİLAL derlerdi. Mehmet MELİKE ise 3 adım atlamacıydı, genç milliydi.

- **Bu dönemde Tefvik sırrı gür benim okuduğum kadarıyla 10 yıl üst üste şampiyon olmuş. Hemen hepsi bu Şekilde mi?** : Hayır her sene değişiyor ama biz burada bu Şekilde 9 kişiyle Türkiye şampiyonu olduk. O zaman jandarma astsubay okulu vardı. Ankara Kurtuluş Lisesi vardı. İzmir Karantina aynı şekilde Atletizmde iddialı okullardı. Biz her sene onları geçerdik. Yani takım olarak biz geçerdik ve çok fark atardık. Hemen hemen her sporcu arkadaşımız 3 farklı branşta yarıştık. 4.100, 4.400, sırık veya uzun atlama. Bazılarımız 4 branşta yarıştı ve okulumuzu temsil ederdi. Bir günde yine Antalya’da yarışlarda Türkiye liseler arası şampiyonada yağmur yağdı. Sahanın her tarafı su oldu bizim yarışmacılarımız Cumartesiden Pazara ertelendi. Pazar günü her birimi 4'er branşımızı yaptık. Bayraklarla koşanlar 4'er branş diğerleri 2'şer branş yaptılar.

1961 bizim ilk özel olarak Eskişehir’e götürüşümüz ve özel bir minibüsle götürülüşümüz Mersin Spor tarihinde ilklerden bir tanesidir. Bir atletizmim takımı oda Seyfi Ağabey’in desteği ile özverisiyle yapılıyor bu olay. Eskişehir’e gittiğimiz zaman en iyi otellerde kalmamız, en iyi şekilde ağırlanmamız ve bakılmamız ve bizimle ilgilenilmesi tabii ki Mersin gençliği üzerinde olumlu etki bıraktı. Yavaş yavaş bu ortam Seyfi ağabey yarattığı için gençler bu Atletizme yönelmeye başladı. Biz o dönemde Osman’la beraber gittik.

1961 senesiydi. İlgi artınca Mersin adana arasındaki yarışmalarda başladı. Gruplar arasında yarışmalar başladı. Gruplar arasındaki yarışlara Antep’te katıldı, o dönemde tanınmış atletleri Muzaffer Köse, Mehmet Ay gibi sporcular bizimle yarışmaya başladı. Muharrem Dalkılıç 1500m’de milli takımdaydı. Bunlarda yarışmalara katılınca Mersin Stadı taraflarla doldurulmaya başladı. Mersinin spor

tarihinde astsubay okulu bir spor kompleksiydi ve önemli bir yeri vardı. Sporcu yetiştiren okuldu ve dolayısı ile biz o ezikliği kıran ilk sporcularız. Atletizmde her yarışta astsubay okulu öğrencilerini her branşta geçiyorduk. Mersin gençliği üzerinde çığır açan bir olay oldu bu.

4.1.5. 05.11.2008 Eski Milli Atlet Yahya Atlı (Seyfi Alanya'nın Öğrencisi) İle Yapılan Görüşme

22.10.1944 doğumluyum, Mersin'de doğdum. Biz ortaokuldayken izci grubuna katılmıştık.

Bize o zamanlar yakınlarda düzenlenecek bir koşu olduğu söylenmişti ve katılanların hepsine eşofman verileceği de söylenmişti. Bizde o hevesle yarışmaya katılmaya karar verdik ve sahaya gittik. Müracaat zaten orada yapılıyordu. Bize önce bir deneme koşusu yaptırılacağı söylendi. Bende deneme koşusunda çok iyi koştum ve Seyfi Alanya'da o da oradaymış ve beni hemen farketmiş. Nitekim hemen beni yanına çağırırdı.

Bana sende çok iyi bir yetenek gördüm dedi ve bana atletizm sporunu gerçekten yapmak isteyip istemediğini sordu;

Evet, Tevfik Sırrı Gür Lisesi'nde orta 1. veya orta 2. sınıfta okuyordum. O zaman hiç unutmuyorum beni atletizm sporuna teşvik etmek için tuttu kendi ayakkabısını verdi.

Kendisi o zamanlar aktif olarak spor yapıyordu ama eski dereceleri vardı.

100 metrede ve 4x100 Bayrak Yarışlarında Balkan dereceleri ve Türkiye rekorları vardı. O zamanlar kullandığı ayakkabısını ve eşofmanlarını bana verdi. Beni teşvik edebilmek için; İşte benimde atletizm sporuna başlamam bu teşvik ile olmuştur.

O süreden sonra Seyfi Abim bizi sıkı ve düzenli bir antrenmana soktu ve bizleri her şeyimizle destekledi. Bizi besliyor giydiriyor yediriyor içiriyor ve hatta çoğu zamanda cebimize harçlığımızı veriyordu. Bende tabi o dönemlerde yoksul bir ailenin çocuğuydum ve Seyfi Abim bana maddi ve manevi olarak çok yardımcı olurdu.

Hatta hiç unutmuyorum. Bizleri teşvik etmesi açısından 5-6 arkadaşla beraber Eskişehir de yapılacak olan Türkiye Atletizm Şampiyonasına göndermişti. O zamanlar bizim daha ciddi anlamda hiçbir derecemizde yoktu, daha henüz özellikle ben çok

yeniydin. Çok eksiklerim vardı. Ama buna rağmen her türlü imkânımızı sağladı ve bizi gönderdi.

Tabi takımla beraber geldi ve bizimde il dışında ilk yarışımızdı zaten.

Bu arada Seyfi Ağabey maddi ve manevi olarak bizi her türlü desteklemeye devam ediyordu.

Bu arada ben ortaokulu bitirdikten sonra Ankara'ya Cumhuriyet Lisesi'ne gittim. O zamanlar Ankara Demir Spor Kulübüne transfer olacaktım. Benim her türlü ihtiyacımı karşılayacaklarını söylediler. Yazın da Devlet Demir Yollarında çalıştıracaklarına söz verdiler.

Ben o zamanlar 800m ve 1500m koşuyordum. Yani orta mesafe koşucusuydum. Ayrıca birçok kez 4x400 bayrak yarışlarına katıldım. Ama asıl branşım tabi ki 800–1500 metre idi. Tabi kulüpler arası müsabakalarda bazen puan toplamak için 3000–5000–10000 metrede koştuğum olmuştur.

Hayır, Milli atlet maalesef olamadım. Ama aday olarak birçok Milli takım kampına çağırıldım. Seyfi Alanya Mersin de Atletizm de ekol olmuş. Mersin Atletizm sporunun efsanevi hocası, babası olmuş. Bir insan onun döneminde Mersin Sporu Altın yıllarını yaşamış zaten kendisi bu sporu çok seviyordu ve bunun için çok şeyler yaptı. Bizlere bir baba şefkati ve ilgisiyle yaklaşıyordu.

Özellikle de yoksul bir aileden geldiğimiz için bizimle çok daha fazla ilgileniyordu. Her türlü sıkıntımızda bizi dik ve sıkıntılarımızı çözmeye çalışıyordu.

Hatta burada okuduğum bölümlerde yaz aylarında hepimize iş bulup çalıştırırdı.

Evet, kendisinin o dönemlerde çok güzel bir işi vardı ve çokta iyi bir ticaret adamıydı. Maddi olarak çok şeyler harcadı. Bu spor için hatta kendisinin o zamanlar bir minibüsü vardı. Biz çoğu zaman yarışlara o minibüsle giderdik ve her şeyini kendisi karşılardı.5 kuruş bir yerden para almazdı ve bu işi gönülden isteyerek ve severek yapıyordu.

Şimdi böyle insanlar bulmak çok zor. Bu konuda kesinlikle kendisine büyük haksızlıklar yapıldığını düşünüyorum. Bir dönem Bölge Müdürlüğü yapmıştı. O dönemlerde o zamanki hükümet sürekli olarak Seyfi Alanya ile çok uğraştı. Görevden alınması için sırf onlar gibi düşünmediği için ve sonrada başarılı da oldular.

Ölmeden 1 sene önce görüştüğümde, Mersin de onun adına yarışmalar düzenleniyordu. Atletizm yarışmaları. O yarışmaların federasyon tarafından

kaldırıldığını öğrendim ve çok üzüldüm. İşte ölmeden tam 1 yıl önce Bunu bana kendisi söyledi bu olay onu çok üzmüştü ve kırmıştı.

Şimdi ben hayattayken bana bunu yapabiliyorsa ben öldükten sonra şu orda ki adımı verdikleri spor salonundan da adımı siler bu mu diye bir sitemde bulunmuştu.

Kendisi nur içinde yatsın Mersin atletizm de genel anlam da sporda altın yıllarını o dönemlerde onla beraber yaşamış, şimdi baktığınızda daha yeni bir takım gelişmeler görüyorum umarım bu devam eder... Aslında bizlerde bu deneyimlerimizi ve birikimlerimizi eski atletken genç kuşaklara vermek isteriz ve bu bizi çok mutlu eder. Bu konuda her zaman çalışmaya hazırım. Tabi bir ilde bir sporun kalkınması için gerektiğinde başka illerden sporcu ve Antrenör getirmek gerekiyor. Seyfi Alanya da o dönemlerde bunu başarabilmiş bir insandı ve çok başarılı oldu. O koşullar ve şartlar düşünüldüğünde bunu görmemek mümkün değil. Onun karşısında Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş gibi çok büyük kulüpler olmasına rağmen onlarla başa baş mücadele etti ve her türlü desteği de esirgemedi. Yani Mersin de Atletizm denildiğinde Seyfi Alanya ile bu özdeşleşmiştir.

Kendisine Allah Rahmet eylesin huzur içinde yatsın diyorum.

Ama tabii ki böyle değerli bir insana maalesef sahip çıkılmamış ve gereken önem ve destek verilmemiş hatta son hastalığı döneminde yalnız bırakılmıştır...

4.1.6. 08.11.2008 Gençlik Ve Spor İl Müdürü Emrullah Taşkın İle Görüşme

-Gençlik ve Spor İl Müdürlüğümüz Emrullah Taşkın'la beraberiz. Kendisiyle Seyfi Alanya ile ilgili anıları ve geçmişiyle ilgili bir sohbetimiz olacak. Evet, müdürüm, öncelikle kendinizi tanıtır mısınız bize?

-Ben Emrullah Taşkın. Eski Atletizm Antrenörü; şimdi Mersin'de Gençlik, spor il müdürü olarak görev yapmaktayım. Ben 1999 yılında Mersin'e geldim. Seyfi Ağabeyi gelmeden önce tanıyor, hakkında hep güzel şeyler duyuyorum. Geldiğim dönemden sonra 2005 yılında vefat etti kendisi. Vefatına kadar her gün sahada görürdüm kendisini. Allah rahmet eylesin vefatına kadar sporculara, Atletizme hep bir şeyler vermenin peşinde gördüm kendisini. Müthiş derecede enerjikti. Bir tane Mersinli sporcunu başarılı olduğunda gözlerinde ışıltılar olurdu, mutlu olurdu. O yaşta bile çok güzel

şeyler yapmaya çalışıyordu. Çok ilginç gelebilecek, anımız olmamasına rağmen, spor camiasında sevilen, saygı duyulup takdir edilen bir insan olarak tanıdım kendisini.

- Sayın müdürüm kendisiyle mutlaka bir arada olmuşsunuzdur. Kendisinin spora ve Atletizme bakış açısını nasıl değerlendiriyorsunuz ve sizce nasıl bir insan bu kadar sevilebilir ve fedakâr olabilir? : Evet aynı ortamda bulundum tabii ki. Sevgisi ve fedakârlığı ise kendisine has bir olaydı. İçinden gelen bir duyguydu. Mersin için bu bir şans. Mersin atletizmi eğer şu an iyi yerlerdeyse, olimpiyatlara sporcumuz gidiyorsa Mersinden bunda Seyfi abinin büyük katkısı var diye düşünüyorum. Seyfi Abinin döneminde onuna sayesinde yetişen atletler başkalarını, o başkaları da başkalarını yetiştirdi ve Mersin atletizmi bugün Türkiye'de zirve yapmış durumda.

Yani açıkça şunu söyleyebilir Mersin İdman Yurdu'nun ve bugünkü Mersin atletizminin geldiği noktada Seyfi Alanya'nın büyük bir yeri var. Kesinlikle bunu başlatan kişi.

- Peki o dönemlerle bu dönemleri karşılaştırdığımız zaman eski bir antrenör olarak neyi eksik görüyorsunuz veya neyin değiştiğini görüyorsunuz? : Şimdi o dönemlerin ekonomik koşullarıyla bu dönemin ekonomik koşulları çok farklı. Seyfi Abi döneminde Mersin'de amatör atletizm kulübünü kurmuş. Türkiye'deki çok önemli ve Milli olmuş sporcuları maddi durumu iyi olmadan Sporları Mersin'e getirilmiş, kendi fırınında maddi, manevi destek sağlamış, fırında yatırmış kendi cebinden para harcamış, Mersin'deki amatör atletizm kulübüne kazandırıp, lisanslı yapmış daha sonra da Mersin adına bunları yarıştırmış ve Mersin'in adını böyle duyurmuş. O zamanlar öyleydi. İthal ediliyordu dışarıdan Mersin'e sporcular. Bu dönem tablo biraz tersine döndü. Mersinli spor sporcuları ihraç ediyoruz biz bu sefer başka kulüplere.

Yani o anlamda güzel bir gelişme var.

Tabi ki çok daha güzel bir gelişme var ama o ihraç etmemizin sebeplerinin altında yine Seyfi Abimizin ilgisi yatıyor. Çünkü çok iyi sporcular yetişmiş onun döneminde çok büyük sporcuları buraya transfer ettiği için onları gören Mersinliler de spora, atletizme özel bir ilgi göstermişler. Dolayısıyla o günün sporcuları bugün Antrenörlük yapıyorlar. Seyfi abiden aldıkları genç kuşaklara, bir sonraki kuşağa aktarıyorlar. Bugünkü bilgi teknolojisinde kullanılıyor. Çok daha büyük sporcular yetişiyor Mersin'de. Tabi bunun kökeninde Seyfi Alanya'nın katkılarını da unutmamak

gerek. Ferdi anlamda başarılarımız var. İlk defa olimpiyatlarda 100 m engelinde bir Türk sporcu yarı final koştu.

-Son dönemlerde olimpiyatlara sporcularımız gitmeye başladı. Dünya şampiyonalarında dereceler alıyorlar. Bunlar çok güzel şeyler. Ama bu çocuklarımızın hiçbiri işin ilginç tarafı Mersin kulübünde değil. Mersin kulübünde yarışmıyorlar. Selahattin Çobanoğlu Enka'da yarışıyor. Nevin Yanıt, Esen Kızıldağ Fener bahçede yarışıyor. Deminde dediğimiz gibi ihraç ediyoruz artık. Bunun yanında Mersin'de de Atletizm kulüplerimiz başarılı. Belki 1. ligde üst düzeyde değil ama altyapı anlamında çok başarılı.

-Mersin'de böyle bir potansiyeli var. Hem iklim koşulları olarak, hem çevre koşulları olarak Mersin'in böyle bir altyapısı var. O dönemlerin insanıyla konuştuğumuzda Seyfi Alanya'nın en büyük isteğinin tartan pist yapılması idi.

-Evet o günlerde kısmet olmamış ama bugünlerde yapıyoruz birkaç ay içinde faaliyete geçecek. Çok modern bir Atletizm tesisine kavuşacağız. Bizim yapacağımız atletizm sahası, Türkiye'deki Atletizm sahalarından çok farklı olacak. Türkiye'dekilerin en modernini en kullanışlısı olacak. Biz Atletizm kompleksinin içine bir de kapalı Atletizm salonunu yapıyoruz. Kışın da atletlerimizin çalışabileceği 100 m uzunluğunda, Türkiye'de olmayan bir sistem bu. İlk defa Mersin'de yapıyoruz. Mersin dolayısıyla atletizmin merkezi olacak diye düşünüyorum.

-Zaten baktığımızda çok daha önceden olması gerekiyordu. Gecikmiş bir olay bu.

-Seyfi Abının sağlığına yetişemedi. Ama şimdi yetiştireceğiz, yapıyoruz.

- **Peki şimdi benim özel bir sorum olacak. Böyle bir durum karşısında Seyfi Alanya'nın özlemle beklediği bu tartan piste Seyfi Alanya'nın isminin verilmesi olabilir mi? Böyle bir çalışma ya da böyle bir kamuyu oluşturulabilir mi? :** Olabilir ama tabi bu konuda biz yetkili değiliz. Gençlik ve Spor Genel müdürlüğü yetkili bu konuda. ama Seyfi Abi'nin her halükarda bir spor salonunda ismi var. Çok az insana nasip olmuştur, sağlığında kendi isminin verilmesi ve bir yerlerde görebilmesi. Mersin'de bir yerde Atletizm pisti yoktu ama Seyfi Abiyi değerlendirmiş insanlar, bizden önceki yöneticilerimiz, müdürlerimiz, ismini vermişler bir salona.

- **Bu dönemlerde Seyfi Alanya gibi insanlar çıkar mı? :** Tabi ki olur. Neden olmasın. Camiada aslında böyle insanlar var zaten. Ama Seyfi Abiyle kıyaslamak, ayrı

onun yeri ayrı. Genelde pozitif düşünen, camiaları toparlamaya çalışan insanlar ve büyüklerimiz var.

- **Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?** :Teşekkürler

4.1.7. 10.11.2008 Kardeşi Hüseyin Alanya İle Görüşme

Rahmetli Seyfi Alanya'nın en küçük kardeşi Hüseyin Alanya

-Biz abimle beraber her işi kendimiz yapardık, ticaret hayatına beraber atıldık.

Aileden biri olarak Seyfi Alanya kimdir ve nasıl bir yapıya sahiptir.

-Çok düzenli ve disiplinli bir aile hayatı vardı, kesinlikle aileye çok değer verir ve sahiplenirdi. İş yaşamını ve aile yaşamını birbirine karıştırmazdı. O konuda çok hassas ve dikkatli davranırdı.

-Spor konusuna da kendisi benden çok daha düşküdü ve yetenekliydi zaten.

-Bizlerde aile olarak onun bu yeteneğini ve isteğini görünce ona her türlü desteği verdik ve yanında olduk.

-Benim bir büyüğüm olan Nazmi Alanya' da spora çok düşküdü ve onlar daha çok sporla uğraştılar, ben ise spordan çok ticaretle uğraştım.

-Ben kendim de futbol oynardım ama çok uzun sürmedi zaten.

Rahmetli abimin yaptıkları ile onur ve gurur duyuyorum, ancak ama son zamanlarda özellikle idarecilik yaptığı dönemlerde haksızlığa uğraması ve hastalandığı dönemlerde yalnız bırakılmasına da çok üzülüyorum.

-Umarım sizler sayesinde gereken değeri ve önemi bilinir ve anlaşılır.

-Teşekkür ediyorum. Sağ olun.

4.1.8. 22.11.2008. İbrahim Kırmızıer İle Görüşme

- **Kendinizi tanıtır mısınız?** : Ben İbrahim Kırmızıer Eski atletlerden şimdi bir ülkede turizm alanında olsun, tarım alanında olsun lojistik alanda olsun spor alanında olsun... Böyle iyi bürokratlar, iyi siyasetçiler vardır ve iyi iş adamları vardır. Bunların değerini bilip, bunlardan faydalanmasını bilmek lazım. Örneğin; Seyfi Alanya gibi bir spor adamının Mersin Atletizm Sporunu zirveye çıkarmış bir adam bu şekilde politik olarak harcarsanız o memlekette sporu çökertemezsiniz.

-Ben size Seyfi Alanya'nın çöküşünü yani memleket sporunun çöküşünü anlatayım, bir vefasızlığı sizinle paylaşayım...

Şimdi Seyfi Alanya Mersin'de özellikle Atletizm sporunu büyük zirvelere taşıdığı zaman bu insana Atletizm Federasyon Bakanlığı sürekli teklif ediyor. Kendisinin işi buradaydı ve başka olmaz için Ankara'ya gerekiyordu. Bunu yıllarca kabul etmedi. Kendisini zorla da olsa yoğun istekler sonucu Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğüne getirdiler. Bu işi Fahri olarak yapacaktı ve hiç ücret almayacaktı. Bu adam o dönemlerde hükümette değiştiği zaman Seyfi Alanya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğünden alınması istendi. O zamanki vali Bayram Turan çetindi. Bayram Turan Çetin'e Ankara'dan spor bakanı telefon açıyor:"Bu adamı görevden alın." diyor. Barem Turan Çetin diyor ki:" Ben Mersin'in valisiysem spordan da ben sorumluyum; vali de Seyfi Alanya'dır. Ben bu insanı gerçekten görevden alamam. Çünkü Mersin'e mal olmuş ve onunla bütünleşmiş bir insan. Kendisini görevden nasıl alırım?" diyor. Daha sonra maalesef o valiyi görevden aldılar.

Valiyi bile silebildiler onu için ve yeni vali de Nurettin Karaduman'ı atadılar. Yeni vali meclis başkanlığı yapmış bir vali. Vali daha sonra Seyfi Ağabeyi çağırıyor.

"Seninle uğraşan adamlar şunlar, şunlar. Kapının deliğinden bak." diyor ve milletvekillerini gösteriyor ve ekliyor. "Ben seni görevden alamam, çekip gidemem." diyor. Seyfi Abi de:"Sen değerli bir adamsın. Mersin'e de yeni geldin ve bu kentimiz de her alanda katkılarımız olabilir. Ben istifa ediyorum." diyor.

O arada da Seyfi Alanya da mahkemeye veriliyor. Yani hiç yoktan 100 YTL rüşvetle ve bir zorlamayla mahkemeye veriliyor. Onu yargılıyor yargıç şimdi rahmetli oldu.

Onunla bizzat konuşma fırsatını buldum.. Onu sanık sandalyesine oturtmadım. Seyfi Alanya "oradan çık,. böyle otur" demiş ve her zaman aynı şeyi yapmış. Çünkü onu bir suçlu olarak hiç bir zaman görmemişti.

Şimdi maaşı olmayan milli piyangoonun en büyük ikramiyesi Mersin İdman Yurdu'na verilmesi açıklanmış ve onu bir çek halinde o zamanın giden valisi Bayram Turan Çetin'e takdim eden ve bunun lütfen memleket sporu için kullanın diyen bir adam 100 Tl. rüşvet yer mi sizce soruyorum. Olacak iş değil.

Bunu Bayram Turan Çetin kendi adına verilen veda yemeğinde kendi ağzıyla anlatmıştır. Seyfi Alanya' nın büyüklüğü hakkında konuşurken böyle şeyi anlatı.

Seyfi Alanya o görevden ayrılınca tabii kırıldı yani konuyla onayında hem sponsor olarak, hem de hoca olarak bu spora sadece Atletizm değil diğer sporlara da katkıda bulunarak her türlü desteği de vererek çalışan bir insanın bu şekilde harcanması çok vahim bir şeydi ve Seyfi Alanya da küstünüz.

Seyfi Alanya Aile küstüğünüzden sonra da Mersin'de Atletizm birden bire çöktü. Diğer sporlarla beraberinde büyük yıkım yaşadılar. Mersin İdman Yurdu bile gerilemeye başlamıştı.

Kendisi Mersin İdman Yurdu'nda zaman zaman çalışırdı. Ders verirdi. Çok idareciliğini yaptı.

Bunu şunun için söylüyorum. Bir yerde, bir konuda iyi bir adam yakaladığın zaman hem sponsor olarak, hem de tecrübe olarak çalışan iyi bir insan, politika uğruna öyle kolay harcatma. Olan hep memlekete oluyor, hem de Türkiye'ye. Bu çok acı bir hatıra olarak bizde böyle kalmıştır. Bu eski atletlerin kırgınlığı ve küskünlüğü bu yüzden.

O dönemlerde böyle arkadaşlarımız çıktı ki, gittiler başka sporlara hizmet ettiler. Mesela Fenerbahçe'ye hoca olarak gelenler var. Yine bu atletlerin arasında profesyonel olan var, paşa olan var, öğretmen olan var, iş adamı olan var. Çünkü bu bir okuldu ve okulu kuran Seyfi Alanya idi. Çok iyi bir disiplin, çok iyi bir terbiye verdi. Bir eğitim verdi. Bunu sadece spor dolu başarıyla değil bir gencin memlekette yararlı bir insan olması konusunda çok müthiş bir insan olarak yetiştirilmesini sağladı.

- Son olarak Seyfi Alanya hakkında ne söylemek istersiniz? : Seyfi Alanya'yı rahmetle ve sevgiyle anıyoruz. Bana, turizmde okuyan torununu yetiştirmemi söyledi. Kendim turizmdeyim. Ben onu 3 yıl yetiştirdim. İspanya'ya gitti ve şimdi 10 yıldır bir otelde müdürlük yapıyor.

Yani şimdi biz neler yapsak Seyfi Alanya'ya borcunu eski sporcular olarak hiç birimiz ödeyemeyiz. Bu borcu Mersin de ödeyemez.

Beklentimiz şudur. Böyle bir atletizm pistinin bir an önce yapılması ve onun adını Seyfi Alanya olması. Böyle bir saha kurulursa biz de sponsor oluruz.

4.1.9. 28.12.2008. Eski Milli Atletlerden Mehmet Çetinel İle Görüşme

-Aslen Adana'da doğdum büyüdüm ve 1956 senelerinde Atletizm sporuna başladım. O dönemlerde ortaokulu okumak üzere Ankara'ya gitmiştim. Okula başladığım andan ibareden de Atletizme olan yeteneğimden dolayı beni hemen okul takımına aldılar. 1958 yılında da Ankara'da yapılan Milli Takım seçmelerine katıldım ve başarılı oldum.

-Hocam Yani Siz 1958 Yılında Atletizm Milli Takımına mı Seçildiniz? :

Evet. O dönemde Milli Takıma girdim ve 1958 yılından 1968 yılına kadar Milli Takımda yer aldım. Milli Takımda 4x100 Bayrak yarışlarında birçok rekora imza attık takımla beraber...

100 metre koşularında da o dönemlerde yarışlara katıldım ve en iyi derecem 10.6sn koşum olmuştur.

Daha sonra o dönemin Mersin Bölge Müdürü Edip Buran beni Ankara'dan aldı ve Mersin'e getirdi.

Bana Mersin'de iyi bir atletizm spor kulübü kurduğunu ve kendine yardımcı olmamı söyledi. Bende ilk buraya geldiğimde 1960'lı yıllarda o zaman Seyfi Alanya ile tanıştım.

Seyfi Abi de o zamanlar bana dedi ki "Mehmet'ciğim sen Türkiye'nin en iyi atletlerinden birisin gel o zaman bize yardımcı ol el ele verelim, Mersin'de Atletizm sporunun çitasını yükseltelim onu en iyi yerlere taşıyalım.

Bende Seyfi Abi'ye karşı olan saygı ve sevgimden dolayı Seyfi Abi'yle el ele, sırt sırta vererek Mersin Tevfik Sırrı Gün Lisesi'ni 1961-1961 yıllarında gezdik.

O zamanki Tevfik Sırrı Gün Lisesi beden eğitimi öğretmeni Hasan Tekin'le beraber oradaki yetenekli sporcuları seçerek, onları Atletizm sporuna çekmeye başladık. Seyfi Abi taraftan Hasan Tekin bir taraftan bende bir taraftan o çocukları sabırla ve büyük bir titizlikle bu arada rahmetli Edip Buran'ın da desteği ile Mersin'de Atletizmi yavaş kalkındırmaya başladık.

Bu çalışmalar sonucunda Mersin Tevfik Sırrı Gün Lisesi 1963 yılında Liseler Arası Atletizm Türkiye Şampiyonası'nda Türkiye Şampiyonu olmuştur...

Mersin Tevfik Sırrı Gün Lisesi 1963 yılından 1973 yılına kadar üst üste şampiyonluklar yaşadı. Tabi bizlerde bu arada 1964 yılında Mersin Amatör Atletizm Spor Kulübünü

kurduk, kurmuş olduğumuz bu kulübe dışarıdan da yine Seyfi Abinin büyük katkılarıyla iyi atletleri transfer ederek 4–5 yıl üst üste kulüpler arası şampiyonluklarını da kazandık. Bu başarının arkasında tabi ki bu dört isim vardı; Seyfi Alanya, Edip Buran, Hasan Tekin ve ben Mehmet Çetiner. Gerçekten çok yoğun bir çalışma temposu ile büyük emekler vererek, büyük sabırlar göstererek canla başla çalışmıştık. Biz bu başarıyı tesadüfen elde etmedik. Çünkü uzun yıllar bu başarımızı koruduk ve devam ettirmeyi başardık. Burada özellikle maddi yönden en büyük katkıyı Seyfi Alanya ve Edip Buran sağlamışlardı. Bizde o zamanlar hem koşuyorduk hem de yardımcı Antrenörlük yapıyorduk. Bizimde kulübe o anlamda çok katkılarımız olmuştu.

Daha sonraları Seyfi Alanya'nın beden eğitimi terbiyesi il müdürlüğü olarak yaptığı dönemlerde kendisinin bir takım siyasi çekişmelerden dolayı görevden alınması sonucu, Mersin'de Atletizm sporu gerilemeye başladı ve bu zamana kadar tekrar ayağa kalkamadı. Ancak son zamanlarda yeni güzel bir takım gelişmeler olmaya başladı. Tahra olanlarda bizlerin yetiştirdiği fidanların eserleridir. Bundan da büyük bir mutluluk duyuyorum.

- Hocam Bu Günlere Gelmeden Öncelikle Size Şunu Sormak İstiyorum Atletizmle Ne Zaman Tanıştınız? : Ben 1957 yılında Atletizme Adana'da Turgay Renkli Kurt hocamla başladım. Biz o dönemlerde tarlalarda, dağlarda, ormanda koşardık. Antrenmanlarımızı tarla gibi sahalarda yapardık

Ben bir gün Adana'da yapılacak olan Gruplar Atletizm Şampiyonasına yedek olarak çağırıldım. Bana da o zamanlar bayrak koşacağım söylenmişti.

- Sizin Atletizmdeki Branşınız Neydi? : Ben 100 metre koşardım. Sprinterdim. Ben ortalama 100 kez Milli formayı giydim ve 6 kez Türkiye rekoru kırdım. Benim resmi olarak en iyi derecem 10.6 sn. dir.

-Tabi biz o dönemlerde tarla gibi sahalarda kırdık bu dereceleri, tartan pist yoktu ve ayağımıza giyebileceğimiz bir çivili bile yoktu.

- Hocam O Günlerle Bu Günleri Karşılaştırdığımızda Nasıl Bir Fark Görüyorsunuz? : Tabi ki o günden bu yana çok şeyler değişti, beslenmeden, kıyafete, antrenman metotlarından, malzemeye, çamurlu tarlalardan, tartan pistlere geçildi. Şimdinin koşulları ve şartları çok iyi ama o başarıları Mersin'de artık göremiyorum.

-Biz o dönemlerde yiyecek ekmeği bile zor buluyorduk, ayağımızda doğru dürüst bir ayakkabı bile yoktu.

-Ben çok iyi hatırlıyorum sahaya antrenman yapmaya geldiğimizde sahayı önce sulardık zemini biraz yumuşatırdık, öyle antrenman yapardık.

-Ayağımdaki ayakkabıların ağırlığı 250 gramı bulurdu, şimdilere baktığınızda 20–30 gr ayakkabılar son sistem artırılmıştı ve tartan pistlerde koşuluyor artık...

-Sanırım benim dönemimde şimdiki imkânlar mevcut olsaydı 10 sn altına çok rahat inebilirdim.

-Yine giydiğimiz şartlar 300–350 gr ağırlığında oluyordu, şimdiki kıyafetler bırakın hız kesmeyi hızını artırıyor.

-Ayrıca o dönemlerde takoz çıkışı yapmak için biraz toprağı kazardık o şekilde çıkış yapardık.

-Ben çok iyi hatırlıyorum bizim bir hocamız vardı Kemal KÖKSAL adında şimdi rahmetli oldu, benim sprintimi, geliştirmek için çıkışımı güçlendirmek için benim iç çamaşırımın arkasına lastik bağladı ve beni o şekilde çalıştırdı.

-Seyfi Ağabey de çıkış tekniğimi verebilmek için bir tane ip gerdi ve onun altından geçmek koşulu ile biz çıkış tekniğini çalıştık. O koşarken çıkışta eğilmemizi ve daha sonrada yükselmemizi sağladı.

-Bende şu ana kadar en hızlı çıkış tekniğine sahip olan bir atlet unvanına sahip oldum. Tabi bizleri çalıştıran hocalar sayesinde.

- **Seyfi Alanya İle Beraber Hiç Yarıştınız mı?** : Evet. Birçok defa yarışmalara katılma fırsatı bulduk. Kendisiyle zaten Tefik Sırrı Gün Lisesi'nde beraber çalıştırdık. Zamanın birinde Ankara'da yapılan Gruplar Şampiyonasında beraber koştuk 4x100 Bayrak yarışında ayrı takımda yer almıştık ve o yarışta takım olacakta 1. olmuşuk. Seyfi Abi de Atletizme Galatasaray Lisesi'nde devam etmişti. O dönemlerde kendisiyle aramızda 8 yaş vardı. Benden 8 yaş büyüktü.

-Mersin'de Atletizm aslında çok daha iyi yerlere gelebilirdi. Ben özellikle kendi yaptığım araştırmalarda Türkiye'nin en iyi sprintlerinin hep Akdeniz Bölgesi'nden çıktığını gördüm. Bu da çok ciddi bir çalışmadır ve göz önünde bulundurulması gerekir.

-Örneğin; 1938 yılında ilk defa 11 saniyeyi 100 metre çıkışı koşan Mersin'li İlhan TAŞUCU'da, Halil Şükrü DÖLEK olmuştur ve bu o zamanın en iyi rekorudur.

-Onun yeni İlhan TAŞUCU ve Dr. Victor VENÜS bunlar hep o dönemin rekortmen atletleri olmuştur.

-Yine o dönemin en teknik tek adamı Hasan ÜLKÜ, Tarsuslu Nazmi Alanya (Seyfi Alanya'nın kardeşi) o da zamanın en iyi sprinterlerindendi.

-Yani 100 metrecilerin çok olduğu ve çok çıktığı bir bölge olmuştur Mersin Bölgesi, bunu iyi irdelemek ve araştırmak gerekiyor...

-Ben özellikle Mersin Atletizm tarihini çok iyi bilen ve bu konuda bir çok belge ve Şekillere sahip olan bir insanın ve böyle bir çalışma olmasını da en çok ben isterim.

-Bu Mersin kenti ve bu kentte yaşayan insanlar için çok önemli bir kaynak olacaktır. Bu kentin spor tarihi aynı zamanda kentin geçmişini de yansıtacaktır...

-Örneğin; 1948 yılında İbrahim Çilli400 metrede ilk defa Türkiye Şampiyonu olan bir atlettir.

- **O Dönemlerde Seyfi Alanya'dan Biraz Daha Bahseder Misiniz? :** Seyfi Abiyle Tevfik Sırrı Gün Lisesi'nde beraber çalıştığımız dönemlerde kendisi çok iyi bir idareci, çok iyi bir antrenör ve lider konumundaydı. O zamanlar o dönemin valisi Sn. Tevfik Sırrı Gün Lisesi ve Beden Terbiyesi İl Müdürü Edip Buran'la beraber iyi bir ekip çalışması yaparak maddi ve manevi her desteği sağlayarak o liseyi 10 yıl boyunca şampiyon yapabilmeyi başarabilen bir insandır...

-Seyfi Abi bir odaya girdiği zaman hepimiz ona müthiş bir saygı duyar ve çekinirdik. Çok iyi bir otorite kurardı ve her şeyimizle de yakından ilgilenmeye çalışırdı

Örneğin, bana bir gün salonda antrenman yaparken geldi dedi ki "Mehmet senden bugün 10,8 sn koşmanı istiyorum" demişti sert bir ifadeyle söyledi. 10,8 üzerinde koşarsan sakın benim gözüme gözükme diye de ekledi ve çekti gitti. Bende ona olan saygı ve sevgimden o gün 10,8 sn koşmayı başarmıştım.

-Örneğin; Yine Tayfun diye 400 metre koşan bir arkadaşımız vardı. Ona da bir gün döndü dedik ki "Tayfun sen bugün 400 metreyi 50 sn altında koşacaksın." dedi. Tayfunla bir an göz göze geldik ve Tayfun şaşkın bir ifadeyle bana baktı ve nasıl koşarım dercesine bir işaret yaptı. O gün Tayfun arkadaşımız 400 metreyi 49 sn de koşmayı başarmıştı.

-Yani bizim üzerimizde çok iyi bir otorite, disiplin kurabilen bir insandı...

-Yani o dönemlerde kısaca Seyfi Abiyle çalışan çalışmayan herkes kendisine çok saygı duyardı ve herkes onun dediklerini yapmaya çalışırdı.

-Kendisi her zaman okur, araştırır ve kendini sürekli yenilerdi. Birçok değişik antrenman yöntemlerini ilk defa kendisi öğretmiştir bizlere. Hergün düzenli olarak stada

gelirdi ve uzaktan çalışmalarımızı sürekli kontrol ederdi. Bazen onun ne zaman geldiğini görmezdik bile...

Hocam ne kadar güzel bir olay hem sizin hocanız hem de bir dönem abiniz olmuş...

-Evet. Benim için gerçekten çok anlamlı ve gurur verici bir olaydı. Kendisini rahmetle ve sevgiyle anıyorum...

-Yine bir gün hiç unutmuyorum Seyfi Abilerin döneminde ona 4x100 Bayrak rekorunu kendilerinden tam 15 yıl boyunca bu rekorlar kırılmamıştı. Biz bir gün Ankara'da yine Türkiye şampiyonasında 4x100 Bayrak yarışı koşmuştu. Onların Türkiye 4x 100 Bayrak rekorları 42,3 sn idi ve biz o yarışta bu rekoru kırdık 41,5 sn olarak ve Mersin'e döndüğümüzde Seyfi Abi beni gördü ve bana "Lan kara oğlan siz bizim rekoru kırmışsınız ama hile yapmışsınız" dedi. Bende ne hilesi dedim... Sizde 10 metre hız sahası vardı bu bizim zamanımızda yoktu dedi. Yani bayrak değiştirme olan 30 metredir, 10 metre dış sahası 20 metre değişmişti. Sonra geldi "rekorumu kırdın lan hıyar" dedi ve boynuma sarıldı...

- O Dönemlerde Seyfi Alanya İle Beraber Hiç Yurt Dışına Gittiniz mi? :

Hayır. Biz yurt dışına sporcu olarak beraber gitmedik ama bir seferinde yılımı tam olarak hatırlamıyorum. Biz beraber Hindistan'da yapılacak olan Dünya Atletizm Şampiyonasına gitmiştik. O zaman Seyfi Abi idareci olarak takımın başında gelmişti.

-Ben kendim 1956 yılından 1968'li yıllara kadar 4x100 metrede bütün yarışlarda hepsinde vardım ve rekor sadece bana aittir. En son ki Türkiye rekorumuz 41,3 sn ile son rekoru kırdım ve bu rekoru 20 sene kimse kıramamıştı.

-Hocam siz ayrı bir araştırma konusu olmayı hak ediyorsunuz;

-Kendim ile ilgili bir anım var onu da paylaşmak istiyorum senle. Geçenlerde yapılan Mersin sempozyumu panelinde size bölüm başkanı hocamız hoş bir anınızı var bizimle paylaşır mısınız? O nedir diye? Onu paylaşmak istiyorum: Ben İran'daydım sanırım Balkan Şampiyonasına gitmiştik takım olarak, benimde 2 oğlum vardı. Biri 8 yaşında, biri de 7 yaşında. Bana bir haber geldi çocuğunuz ağaçta oynarken düştüğünü, yaralandığını ve hastanede yattığını söylediler. Bana bu haberi de tam yarışmaya çıkacağım takozda çivili ayakkabımı giymiştim, takım kaptanımız Çetin Şahiner geldi söyledi. Çetiner gelsene dedi. Hayırdır Çetin Ağabey dedim bu yarışı sen koşma Aşkın

TUNA koşacak dedi. Bende ben çok iyi hazırlandım, ben koşacaktım ne oldu dedim ve telefondan bu haberi öğrendim.

-O zamanın federasyon başkanı İsmail Hakkı Güngör hemen benim uçak biletimi aldırды ve beni Türkiye'ye yolladı.

-Ben önce İstanbul'a oradan da Adana'ya uçtum. Eve geldim ve çocuğumun öldüğünü öğrendim ve ben çocuğumu toprağa bıraktım aradan 5 veya 6 gün geçmişti ki baktım Seyfi Ağabey çağırды "Mehmet yarışa gideceksin." dedi. Bende sen bilirsin Seyfi Ağabey dedim, tabi benim saç sakal birbirine girmişti ve ben o halimle o ruh haliyle 6 gün sonra yarış koştum ve 10,8 sn koştum. Bu da benim Atletizmi ne kadar çok sevdiğimi ve neler yapabileceğimi gösteren en önemli olaydır.

-Bu olayı herkes çok konuşmuştu, Çetiner'in çocuğu öldü 1 hafta sonra yarış koştı diye. Evet, koştum çünkü benden başka kimse yoktu ve benim ülkemi en iyi şekilde temsil etmem gerekiyordu ve şimdi sene 2008 oğlum yaşasaydı 51 yaşında olacaktı... Ben şimdi 73 yaşındayım.

- **Hocam Son Olarak O Dönem Bu Dönem İçin Ne Diyebilirsiniz?** : Mersin bizim dönemlerimizden beri Türkiye'de Atletizmde isim sahibi olması söz sahibi olmuş bir kentti ve bir an önce tartan Atletizm pistinin yapılması gereken bir dönem 5 bakanın buralardan çıkmış olmasına rağmen maalesef hala yapılmamıştır.

-Seyfi Abinin de en büyük arzusu, isteği, çabası ölmeden önce bu yönde olmuştur ve bunun için kendisi çok uğraşmıştır ama maalesef Mersin bu konuda hep harcanmıştır. En başta yapılması gereken il olmasına rağmen siyasetçiler hep yalan söylemişlerdir. Seyfi Alanya'nın son isteği buydu diyebilirim. Bir Atletizm tartan pistinin olması ve oraya kendi isminin verilmesi ona kısmet olmamıştır ve buna çok üzölmüştür eminim.

-Umarım en kısa zamanda bu beklenen piste Mersin kavuşur...

4.1.10. 18.01.2009. İbrahim Kabal İle Görüşme

13.01.2009 Mersin Spor tarihinde önemli bir yeri olan o dönemin milli sporcularından ve şimdi ki antrenörlerimizden Sayın İbrahim Kabal'la birlikteyiz. Kendisine Seyfi Alanya ile ilgili ve anılarıyla ilgili bir takım sorularımız olacak.

- **Hocam öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?** : 1950 doğumluyum. Gazi üniversitesi Beden Eğitimi bölümünden mezun oldum. Şimdi emekli olarak Yenişehir belediyesinde süperlikteki hentbol takımında geliştirici olarak görev yapmaktayım.

- **Seyfi Alanya ile nasıl tanıştınız hocam?** : 1964–1965–1966 senelerinde Pozcu semtindeki öğretmen okulunda okumaktayım. Öğretmen okulu 2. sınıf da iken Silifke yöresinin folklor ekibinin 19 Mayıs Gençlik ve Spor bayramı oynaması için Tevfik Sırrı Gür stadındaki sahanın dizaynı söz konusudur. Hava o aylarda daha bir sıcaktı ve ben üstümü çıkarmıştım. Rahmetli Seyfi Alanya çekiç atma Türkiye şampiyonu Nurullah İnak'la haber gönderdi. Nurullah İnak'ın yeri kolay kolay doldurulamayacak bir sporcu şahsiyetidir. O da Seyfi Alanya tarafından keşfedilmiştir. Seyfi Abi beni çağırınca yanına gittim.

-Bana ismin ne? Nerelisin? İsmimi söyledim ve Silifkeli olduğumu ifade ettim kendisine. Sonra bana daha önce hiç bilmediğim ve kullanmadığım Atletizm aletlerinden ciridi gösterdi.

-Nurullah'a tarif et öğret, nasıl tutulacak, atılacak göster dedi. Bana ortada ki kordondan gerisinden tutulu, geriye doğru gerilip ileriye doğru hızla fırlatılacağını öğrettiler ve anlattılar. O ana kadar sporla bağlantım sadece kendi imkânlarımla yüzme, güre ve Jimnastik yapıyorum ama amatörce ve bilinçsizce yapıyorum. Neyse ben yarı sahadan kaleye doğru ciridi fırlattım ve cirit altı pas içerisine saplandı. Sonra herkes bana bakmaya başladı. Ben yanlış bir şey mi yaptım diye düşünürken Seyfi Abi “Nurullah hemen git resmini çektir lisans çıkacak” dedi. Ve böylelikle Seyfi Abiyle ilk tanışmam gerçekleşmiş oldu ve akabinde amatör Atletizm kulübünde yarışmaya başladım. Kısa süre içinde Gençler Türkiye şampiyonu oldum.

-Gençlerden sonra A Milli Takımında yıllarca yarıştım. 3. kez Türkiye şampiyonu kulüp halinde Ferdi Türkiye şampiyonlukları, Cezmi Öz şampiyonlukları vs gibi.

- **Hocam branşınız cirit atma dışında herhangi bir branşla uğraştınız mı?** :

Amatör Atletizm kulübünün basketbol takımı vardı. Basketbol takımı şampiyon yaptık, gruplara götürdük 2 defa. Yani amatör Atletizm kulübü bünyesinde bulunan bütün spor branşlarında o senelerde aktif olarak yarıştım.

-Kondüsyoner olarak Ankara'da Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'nde görev yaptım. 3 sefer Türkiye lig şampiyonu 2 sefer kupa şampiyonu ve Avrupa kupalarında

da 4. tura kadar çıktı. Kapatılınca memleketimden Mersin Yenişehir Belediyesi'nden teklif geldi ve buraya geldim.

-Seyfi Abimize gerçekten Atletizm kıdemi diyebiliriz. Onun insansal yaklaşımları ve atletizme göstermiş olduğu özverili davranışları hiçbir zaman unutulamaz. Şu an yeni jenerasyonun bunu anlayacağını, idrak edeceğini ise hiç sanmıyorum. Seyfi Ağabey özel hayatında fırıncılıkla uğraşıyordu. Şu an Mersin'in Pozcu semtindeki Alanya sokağında bir fırını vardı. Bizi her gün fırına davet ederdi. Fırına Nurullah İnak, Tayfun Saybaşı, Osman Çiftçikara, Mehmet Yılmam ve 8-10 arkadaş hep her gün orada ki fırında her gün güveç yapar onunla beraber hem sohbet eder hem de yerdik.

- Hocam kendisi o anlamda çalıştığı, çalıştırdığı sporculara hem ağabeylik hem de babalık mı yapardı maddi manevi anlamda? : Evet, ağabeylik ve babalık yapardı. Her yönüyle destek olurdu. Malzemelerimizi bile en kaliteli şekilde kendisini finans ederek alırdı. kulübümüzün malzemeleri diğer kulüplerin malzemelerinden iyi olurdu. Ekonomik anlamda zaten sadece Seyfi Ağabey vardı herhangi bir destekleyici yoktu.

- Hocam peki Seyfi Alanya' bu Atletizm sevgisinin nereden geldiğini neden bu kadar tutkuyla bağlı olduğunu hiç düşününüz mü? : Şimdi bizim o dönemleri bir göz önüne getirilecek olursak o zaman kardeşli, arkadaşlık ağabeylik duyguları biraz daha en ön plana ulaşıyordu. Biz o zamanda sadece Mersin'in formasına amatör Atletizm kulübünün formasını giymek için mücadele ediyorduk ve karşılığında da herhangi bir beklentimiz yoktu. Beklentimiz olmadığı halde Seyfi Ağabey bize gerektiği zaman cebimize harçlık koyuyordu. Her müsabakadan önce kampa alırdı. Bütün gereksiniminde kendisi, kendi olanaklarıyla karşılardı yani biz o zaman diğer kulüp yöneticileriyle de görüşür, haşır neşir olurduk ama hiçbirisi böyle bir özveride bulunamıyordu, yapamıyordu Seyfi Ağabeyin Atletizm sevgisi tarifi mümkün değil tartılması ölçülmesi mümkün değil. İçindeki bu aşka tarif etmek mümkün değil.

-Hocam benim şu ana kadar yaptığım diğer röportajlarda da konu bu aslında konu buraya bağlanıyordu onun spor sevgisi karşılık beklemeden çıkar ummadan spora ilgisi alakası ve maddi manevi her türlü desteği sağlaması bunu gerçekten düşündüğümüz zaman kolay kolay yapılacak şeyler değil.

- **Peki, hocam bunun yanında özel hayatı ile ilgili ailesi ile ilgili bir şeyler söyleyebilir misiniz? : Özel hayatında müsabakalardan müsabakalara ancak ailesini getirirdi seyirci olarak.**

- **Hocam bütün zamanını veya zamanının çoğunluğunun sahalarda geçiren bir insandan Seyfi Alanya sizce ailesini ihmal etmiş olabilir mi? : Ben asla Seyfi Ağabey için böyle bir ihtimal yaptığımı düşünmüyorum.**

- **Ya da ailesinin tepkisini bu konuda çekmiş olabilir mi? : Ailesi de kendisine bu konuda çok yardım ederdi ve destekliyordu benim ailesi konusundaki konu biraz daha zayıf çünkü öğretmen okulu bittikten sonra Gazi Eğitim Enstitüsüne gittim. Öğretmen olduktan sonrada Ordu-Perşembe'ye tayinim çıktı. Mersin'e periyodik olarak gelip gidiyordum sürekli Mersin'de kalmıyordum. Yakinen gözlemlene imkânından uzaktım ama Seyfi Ağabeyin asla ailesini ihmal edeceğinin veya hududa onların bir takım sosyal gereksinimlerinin karşılamayacağını düşünmüyorum, Atletizmi ne kadar çok seviyorsa, ailesini de o kadar çok seveceğini söyleyebilirim.**

-Seyfi Alanya gördüğüm kadarıyla hiçbir zaman aileyi ihmal etmeden çevresini, işini ihmal etmeden, spor ada vakit ayırarak başarılar kazanmış biri. Bu zamanda biz bu yoğunlukla sporla ilgilenirsek mutlaka sorunlar çıkıyor diye düşünüyorum.

Her iki unsuru da aileyi de sporu da dengede tutmasını da bilen bir kişiydi. çok süper bir kişiliği şahsiyeti karakteri ve üst düzey performans gösteren bir Ağabeyimizdi, manevi babamızdı. İdman bittikten sonra arabasına atlar derhal evine giderdi. Sabahleyin kalkıp işine gelir,işini birinci namusu olarak görürdü.İşinde de son derece başarılıydı.Yani orda çalışan işçiler içinde bir manevi babaydı.Beli bir süreç at arabasıyla,rahmetli Nurullah İvak'la beraber fırında çıkan ekmekleri bayileri dağıtırdık.Oda büyük bir zevkti bizim için.Bize iyi davranan sevecen davranan bu manevi babaya karşı biz elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalışırdık.Tabiri caizse 'öl' dese ölecek kadar bir nefer gibi adeta bir tutku, bir sevgi ve aşkla bağlıydık ona göstermiş olduğu yakınlıktan dolayı derecelerimiz, başarılarımız kısa sürede üst safhalarla geldi.Yani şimdi keşke aynı zihniyet ve aynı insan olabilse.

- **Hocam siz o dönemleri bilen bir insansınız. Şimdi o dönemle bu dönemi karşılaştırdığımız zaman nasıl farklılıklar görüyorsunuz? : Bence şimdi eskiye göre eksik olan bir şey yok Mersin'i diğer illerle müsabaka edecek olursak tartan pist**

olayının yıllardır yapılamadığının ancak böyle müdürü Emrullah Taşkın beyin sayesinde temelini atılıp tartan piste kavuşulabileceğini tahmin ediyorum.

- Seyfi Alanya'nın da yanılmıyorsam özlediği, üzerinde durduğu, olmasını istediği bir şeydi bu? : Büyük özlem duyuyordu ama bir takım bürokratik engeller sonucunda bu düşüncesine erişemedi. Türkiye'nin Atletizmde yarışan yaklaşık %80'in yakın bölümü o zamanlar Mersindendi. Büyük potansiyeldi.

- Peki hocam neden o dönemde böyle bir şey yapılmadı? Üstelik hem potansiyel var hem de Seyfi Alanya gibi bir insan var? : Şimdi hala bu soruyu kendime sorarım. Hiç ilgisi olmayan bir Adana bölgesine, Konya'ya 2 tane tartan pist yapılırken Karaman'a 1 tane ve Adana'ya 1 tane tartan pist yapılırken gerçekten Atletizmin menşei olan Mersin'e bir tartan pist yapılmamasının nedenini daha hala kendime sorarım ama yanıtta bulamadım. Bu konuda yeni yetişen Jenerasyondan olimpiik düzeyde sporculuk yapan Esen Kızıldağ, Nevin Yanıt gibi atletlerimizin yapılmasından çok büyük etkisi var. Yani böylesine atlet yetiştiren bir yere neden bir tartan pist yapılmıyor diye. Belki de bürokratlar kendi aralarında konuşup bir an önce yapılmasını sağlamışlar. Benim son düşüncem bu. Geç kalınmada inşallah 3 ay böyle bir piste kavuşacağız. Aslınsa böyle bir piste Seyfi Alanya'nın isminin verilmesi de çok mantıklı olabilir. Çok daha mantıklı, çok daha güzel olur. Salon sporlarının yapıldığı bir yere Seyfi Alanya'nın isminin verilmesi bir şey ifade etmiyor Mersin İdman Yurdu spor. Salona başka bir spor büyüğümüzün isminin verilmesi ve yapılacak bu piste Seyfi Ağabeyin isminin verilmesi daha mantıklı olur bence. Duayen olmuş yüzlerce insan yetiştirmiş bu uğurda varının yoğunu ortaya koymuş bir insanın isminin o piste verilmesi çok daha uygun olur.

-Şimdi şöyle diyebilirim yeni yapılacak Atletizm pistimize tartan piste Seyfi Alanya'nın isminin verilmesi çok doğal ve mantıklı olur. Bu değerlendirmeyin kimlerin yapacağı da bellidir. Biz burada istek ve arzumuzu dile getiriyoruz.

-Bu konuda Seyfi Ağabey ile çalışmış onu tanıyan destekleyen insanlar olarak ve onu tanıyan biz sporcular olarak bir kamuoyu oluşturabiliriz. Bu da bizim en doğal hakkımız olsa gerek.

-Evet. Örneğin Seyfi Alanya atlama yarışması oluyor sadece bu değil tartan piste adının verilecek Uluslararası bir yarış özelliği de kazandırılmalıdır. Hem Mersin hem de Türkiye sporu kazanacaktır bu tür insanların yeni jenerasyona zaman zaman tanıtılması

nerelerden kiminle geldiğinin bilinmesi bilincinin kazandırılması lazım. Bu konuda Mersin gençliği'nin bilinçlendirilmediğini düşünüyorum.

-Ben yeni Jenerasyonda bir sporcu olarak ne yazık ki çok geç ve sonradan tanımışsan Seyfi Alanya konusunda gerçekten bir eksiklik var. Öyle hissediyorum. Mesela Seyfi Alanya atmalar yarışması diye geçiştiriliyor, ölüm yıl dönümlerinde en güzel şekilde anılabilir. Mersinde Atletizm yapılıyorsa bu Seyfi Alanya'nın attığı tohumlar sayesinde. Onun zamanında tek bir kulüp vardı.

- **Sanırım ilk kurulan kulüp o değil mi hocam?** : Evet, ilkti o. Amatör Atletizm kulübü. Şuan eğer Mersin Atletizmde bir Çınar olabilmişse o çınarın kökünde Seyfi Alanya vardır. Zaman zaman Mersin İdman Yurdu'nun bile kondisyonerliğini yapmıştır. Atletizm federasyonunda yönetim kurulu üyeliği yaptı.

- **Peki hocam geçmişe Tevfik Sırrı Gür'e Dönersek siz orda var mıydınız 10 yıllık şampiyonluk sürecinde siz o takımda var mıydınız?** : Ben öğretmen okulunda idim Tevfik Sırrı Gür ayrı bir lise idi. Ama boş bulunduğumda antrenmanlara giderdik. Atletizm kulübünde beraber antrenman yapardık. Ama okullar müsabakalarında da karşılıklı yarışırdık.

- **Hocam peki bize Seyfi Alanya ile ilgili anlatacağımız bir anınız var mı?** : Seyfi Ağabey ile ilgili çok anılarımız oldu. Bir ara dirseğimden sakatlanmışım. Ve gerçekten yarışamayacak durumdaydım İstanbul da kulüpler Türkiye şampiyonası vardı ve ben yarışamayacak durumdaydım. Sakattım. Bana baktı ve "git ve yarış!" dedi. O an ben sakatlığımı unuttum. O sözle sakatlığımı unuttum. Takımımız şampiyon olacaktı. Ve takım puanı için benim atmam gerekiyordu. Yarıştım ve 48 küsur attım sakatlığıma rağmen. Ve takım şampiyon oldu atmasam takım puanı düşecekti o anı hiç unutmuyorum. Bana cesaret verici "git ve yarış!" demesini hiç unutmam. Az konuşan, az tebessüm eden ama başkalarıyla ne yapılmasını isteğini anlatabilen iyi bir iletişim becerisi olan bir insandı. Ama kesinlikle son derece sevecen bir insandı.. Sizde o sevecenliğin ve sevginin farkındaydınız yani zaten o sevecenlik, o sevgi olmasa bizim başarımız olmazdı. Ama bizim ekonomik durumumuz gücümüz olmadığı için farklı tabi, şimdi ekonomik gücün yettiği kadar ve bir yere kadar. Gerçekler var ortada. Şimdi sizin karnınız doymadan ihtiyaçlarınız karşılanmadan bir başkasının ihtiyacını karşılayamazsınız.

-Ben Silifkeliyim. Silifke'deki sahayı tasarımılamak için aşıağı yukarı 2 yıl önce yaz tatilimi bile yapmadan 2,5-3 aya yakın kendim çalıştıım. Çekiç atma sahasını disk atma sahasını, gülle atma sahasını cirit atma sahasını, yüksek atlama, sıırııkla yüksek atlama, üç adım atlama, tek adım atlama yerlerini bizzat kendim çalışarak yaptım. Kaymakamlık tan da yardım aldım, yaptım. Çünkü içimdeki yangın devam ediyor. Tabi malzemeleri kimini belediyeden, kimini müteahhitlerden alarak ve bire bir fedakârlıklar yapılarak tamamlandı. Şöyle söyleyeyim eğer biz Seyfi Alanya'nın terbiyesini almamış olsaydık böyle bir işe kalkışıp 2,5-3 ayını feda edip Silifke'deki sahayı alın teri dökerek yapmazdık.

-Sizin gibi ne kadar değerli insanlar kazandırmış hocam. Şuanda böyle insanlar bulmak kolay değeril.

-Kolay değeril tabi. Kimse uzağından yakınıından geçmez. Şimdi Mersin'de sahada görebileceğiniz beş tane kulüp var. Mersin'in gençliği de beş paraya bölünmüş durumda. Atletizm kulübü olarak isminin hatırladıklarım yüksel spor, amatör Atletizm kulübü yani eskiyi devam ettirenler var.

-Hâlbuki tek çatı altında birleşip ciddi anlamda bir çalışma yapsa Mersin için daha iyi olur değeril mi hocam

-Tabi Mersinin temsil edecek bayanlarda ve erkeklerde bir tane takım olsa iyi olur. ama herkes işini eksik edip yapamıyor bir yere toplanamıyor. Herkes kendine göre ayrı bir baş çekiıyor tabi bunun sonucunda Türkiye sıralamasında genel bir başarı alamıyor.ama ferdi başarılar var,şampiyonluklar var küçümsenemeyecek başarılar bunlar Nevin Yanıtın koşması gibi.ilk defa Atletizmde bu olay 100 metrede bir bayan Atletizmin bu başarıyı göstermesi taktir edilecek bir olay.

-Umarım bu pistin açılmasıyla da başarılarımız daha üst bir seviyeye gelir ama dediğimiz gibi birlik ve beraberliğin sağlanması gerekiyor.

-Birlik beraberlik için Seyfi Alanya gibi araştırmacı, gözlemleyen, doğru, düzgün çalışan ve enerjisinin büyük bir kısmını aktarabilen derleyici toparlayıcı bir büyüğe gerek var.

- **Kimler var hocam isimlerini verebilir mi siziz? :** Örneğin Mehmet Çetiner, Osman Çiftçıkara, Mehmet Yılmam gibi bu isimler çevresi ile gelebilse çok iyi olabilir.

- **Hocam bunun için alttan bir talebin gelmesi gerek Siz büyüğümüz sünüz, ağabeyimiz siziz gelin toparlayıcı olun Atletizmi daha güzel bir yerlere taşıyalım**

Birilerinin bu insanlara gel demesi gerekmiyor mu? : Bence derlenip toparlanma vakti geldi de geçiyor bile ama bahsettiğimiz kişiler kendi kurallarını çizmişler. Hiç birinin geriye dönüş yapmayacağını sanmıyorum. Atletizmin. kökenli olmama rağmen ben bile bugün yeni şehir belediyesi hentbol takımının kondisyonerliğini yapıyorum. bende isterdim ki atletizmin içinde olayım ama dediğim gibi burada her şey paylaşılmış, hiç kimse kimsenin sırrını aşmıyor herken 5-10 kişi i ile yoluna devam ediyor gönül isterdeki birlik beraberlik ilerleyen zamanlarda oldu ve işerin en iyisi yapılmış olur bugün Mersinde kıyı şeridinde iklim ve coğrafi bakımından çok müsait hava koşulları var sahamızda faaliyete geçtikten sonra Mersin büyük bir tesise kavuşacak inşallah o tesis doldurulur yeni yetişen çocuklarımız yeteneklerimiz burada eğitilir.

-Türkiye’de bazı şeyler çok zor ve yavaş işliyor buda Türkiye’nin var olan şartları iyi değerlendirmemesi spor politikasının ciddi olanlarında olmaması gibi etkenlerden kaynaklanır.

-Evet az öncede söylediğimiz gibi Mersin’e tartan pist yapılmaması buna en güzel örnek yapılmamış ve hep 2.plana atılmış bugün Adana dan olimpik sporcular çitli yüzücüler çıktı. Yüzme havuzu kapalı spor salonu veya yüzme havuzu niye yok diye sorarsanız Atletizm kökeni Mersin yıllardır bu alanda yukarıyı yani mili takımı beslemiş.rekortmenler çıkarmış şampiyonlar çıkartmış.değerlendirmeye bakarsak tartan pistin önce nereye yapılacağı bellidir.buda devletimizin spor politaksında eksikliğini gösterir.insan düşünüyor acaba Mersin siyasetçilerin siyasileri hiç mi ağırlığını koyamadı.çünkü konuşacağı bir gerekçe var.bir geçmiş var bir doluluk var boşu boşuna Mersin’e tartan pist yapılsın demem Konya’da Halil Akkaş ile beraber 1 ay kamp yaptık bizim 1500’M cimiz var.3000 engelli serip koşan Halil Akkaş Konya’nın aşağı yukarı 15 k m falan kalan bir tartan pist yapılmış inanır mısınız sadece gidip orda idman yapıyorduk onun haricinde çok affedersiniz içerde eşekler yayılıyordu.biz gülüyorduk çaresiz.olmaz böyle bir şey.Türkiye’nin her tarafındaki illerimizde bu gibi tesislerin yapılması zorunluluğu var.Adana’dan Ayhan Karagöl gibi yüzücü çıkmış.halterciler çıkmış bugün çıkın gidin bakın Adana’da doğru dürüst yüzme sporunda ne yeni yetenekler vardır. Ama dağın başındaki mutta buradan aşağı yukarı 150’km Mesafedeki mutta kapalı yüzme havuzu var Mersin’de de yok orada var.

-Evet hocam buda yeni bir bilgi olarak geçti kayıtlarımıza.

-Evet bir ara bölge müdürü falan da gidip beraber açılışını yaptılar bunlar büyük çelişkiler.

- Hocam sizinde Seyfi Alanya ile sohbet etmek güzel son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı? :

-Son olarak söylemek istediğim öncelikle Türkiye geneli için düşünürüm ama evvela Mersin için ilerleyen zamanda daha iyi tekniklerin bulunması eskideki Atletizmin diriliğini tazeliğini yetenekler açısından devam ettirilmesinde yarar var.Bunu konuda inancım kaybolmuş değil.ama öyle bir politika var ki bu Türkiye genelinde de böyle Burada da biz kötünün içersinde iyiyi sezmeye kalkıyoruz.ama önemli olan gerçek yeteneği yerinde bulup tespit edip ondan sonra bunu sahalara aktara bilemek elbette önemli.bu işin bence taşeronluğunu yapacak olanda Beden Eğitimi Öğretmeni'dır. Burada bahsetmeden geçemicem. Beden eğitimi öğretmeni 8-10'u geçmez. Beden Eğitimi Öğretmenlerimiz biraz daha aktif olsalar bu sahalara çok daha yetenekli gençlerin çekilebileceğine inancım tam..Diyeceklerim kısaca bu tekrar görüşmek isterim.

-Ben bir beden eğitimi hocası olarak tekrar görüşmek isterim yalnız şunu da söyleyeyim bizim oklumuzda Atletizm'den hocalar geldi keşifler yaptılar. Ve bunun servisle desteklenecekleri söylendi. Çocuklara da biz bu şekilde ilettik. Çocukları çıkarttık seçtik ama maalesef servis olmadığı için ailelerde göndermedi.

-Bu konuda ben kısaca şöyle deşineceğim Genelde atma branşıyla ilgili Mersin'de bir potansiyelin olduğu yıllardır gözlenmiş yapılmış sonuca da ulaşılmış literatürlere bakarak bir atmalar okula kuruldu. Kısa süre içinde bu atmalar okulu amacından saptırıldı ve dağıtıldı amaç burada yetenekli atıcıları bulup taşımaktı. Zannedersen bu proje fazla tasvip görmedi. Kısa süre içeresin dede lağvedildi. Kısa kısa vadelerde bir şeyler yapıp ta karşılık almamak insanı yıpratır.

-Bu yüzden ben Beden Eğitimi Öğretmeni olarak elimden gelini yaparak her türlü desteği sağlarım. Yalnız çocuklarımızın güvenle sahaya taşınması için servis şart hocam.

-Hocam ısrarla söylüyorum hükümetlerimizin sporla ilgili belirgin bir politikası olmadığı süre içersinde bu denli boşluklar yaşayacağız. 70 milyonluk nüfusla hangi birine ulaşabiliriz yetenek ülkenin her hangi bir köşesinde mahallesinde veya varoşunda olabilir.

-Hocam artı olarak söyleyeyim Őuan da Milli Eđitim műfredatında ders saati olarak Beden Eđitimi dersleri 40 dakika. Bu 40.dakika da sporcuyu keŐif edecek olan bizler bunu nasıl baŐarabiliriz.

-Bir konuya daha deđineyim velilerimizin çocuklarını spora yűnlendirmemesinin gűndermemesinin gerekçeleri bir gűvensizlik 2 derslerinden geri kalacađı korkusu Avrupa'da herkes spor yapıyor kim eđitiminden geri kalmıŐ iŐte bunu sistemsizlik ortaya ııkarıyor. Őrneđin adam kendi imkanlarıyla ıalıŐmıŐ olimpiyatlara gitmiŐ. Bunu spor devlet bakanı olarak konuŐmak marifet deđil bunu olimpiyat Őampiyonu yapacađım diyerek ıekirdekten yetiŐtirmek űnemli. Bu kiŐi o hale gelene kadar kendisine aı mıydın? susuz muydun? diye en ufak bir Őey sorma, ama meyve olgunlaŐınca da al eline yemeye baŐla.

-BaŐarıyı sahiplenmek ıok kolay űnemli olan baŐarıya gűtűrebilmek űzetle bu olimpiyatlara gitmiŐ bűtűn sporcularımıza saygımız var hemen bir űdűl yűnetmeliđi hazırlayıp yok 2000 altın Őu kadar para diyerek bir politika tespit etmesin kısacası kűtűnűn iıinden iyiyi Őeımeyeceđiz.

-TeŐekkűr ederim hocam memnun oldum.

-Bende teŐekkűr ederim memnun oldum tekrar gűrűŐmek dileđi ile.

4.1.11. 20.01.2009. Eski Milli Atletlerden Fahri Őzen İle GűrűŐme

Mersin sporunda Seyfi Alanya gerıeğinin incelenmesinde kendisini yakından tanıyan, yıllarca beraber ıalıŐmıŐ eski atletlerimizden sayın Fahri Özen'le beraberiz. Kendisiyle Seyfi Alanya hakkında konuŐacađız.

- **Hocam űncelikle kendinizi tanıtır mısınız?** : Emekli Beden Eđitimi űđretmeniyim.35,5 yıl fiili Beden Eđitimi Őđretmenliđi yaptıktan sonra zorunlu olarak Bursa'ya kızımın Őniversitesi iıin gittim. DűnűŐte tayin istedim yapmadılar ve zorunlu olarak emekli oldum. Temelde Atletizmin her alanında antrenűrlűk yaptım. Hayatım atletizm oldu. Ben Atletizmi Seyfi Alanya ile tanıdım. Daha űnce elbette okulda mesela koŐu yarıŐlarına katılıyordum. Ancak ben dediđim gibi atletizmi Seyfi ađabey ile tanıdım. Tokat'tan buraya Mersin'e tayin olup da Bahıelievler Ortaokuluna geldiđimde ıok deđerli ıok kaliteli beden eđitimi űđretmenleri ve atletizm kűkenli beden eđitimi űđretmenleri ile bir arada oldum. Nurullah Candan, Nurullah İvak, Caner Aııkada,

Osman iftikara bunlar hep Atletizmin geçmişinde Seyfi Alanya ile büyüyen onunla Atletizme başlayan, gelişen ve başarılı olan atletler. Onların da teşvikiyle onlarla birlikte onların da desteğiyle ama önce Seyfi abinin teşvikiyle Atletizme başladım. Bahçelievler Ortaokulu'ndaki okul mevcudu 650 idi. O dönemde sabahleyin 150 öğleden sonra 150 ben buraya 300 tane çocuk getiriyorum. Ve hepsi atletizm yapıyordu,.Antrenman yapıyordu. Hiç unutmam Seyfi ağabey gelmişti Ankara'dan. Seyfi Abinin çok büyük bir iddiası vardı. Mersin'i atletizm şehri yapacağım diye. Bu iddiasını gerçekleştirmek için çok çaba sarfetti maddi ve manevi çok katkıda bulundu. Seyfi Ağabey stadın deniz tarafından karşı tarafa bakıp misafirleriyle bu tarafı izliyordu. O anda bu sahada ısınma koşusunu yapıp, Jimnastik yapmaya başlayan 10 tane grup vardı ve her grupta en az 50 çocuk vardı. O kadar yoğundu. Bahçelievler'den ben geliyordum. Tevfik Sırrı Gür Lisesinden Emrullah Harma ve Nurullah Candan geliyordu. Atatürk Lisesinden Nurullah İvak geliyordu. Mersin Ortaokulundan Mahmut Özsoylu geliyor ve bunların hepsi atletizme gönül vermiş ve hayat şekilleri atletizm olmuş insanlardı. Seyfi Abi misafirlerine bizi gösterip daha sonra anlattı.

- **Hocam Edip Buran Kimdir?** : Mersin sporu boyunca bir emeği geçen sporcu bir aileden gelen Seyfi Alanya'da önceki beden terbiyesi İl Müdürüdür. Spor Salonları ve stadı o dönemlerde yapılmıştır. Edip Buran'ın Mersin sporuna büyük katkıları olmuştur. Ama Mersin'de atletizm denildiği zaman önce Mersin'de daha sonra Türkiye'de ilkokula gelen abim Seyfi Alanya'dır ve hala etkisi devam etmektedir.

- **Seyfi Alanya ile Ne zaman ve Nasıl Tanıştınız?** : Seyfi Abi ile biz bu sahada Tevfik Sırrı Gür Lisesi'nde tanıştık. Ben Tevfik Sırrı Gür Lisesinde okudum. Bildiğiniz gibi Alanya Fırını ile lisenin duvarı bitişik idi. Seyfi Abi'yi oradan da tanıyordum. Ama atletizmciler olarak tanışmam bu sahada olmuştu.

- **Seyfi Alanya'nın Sporculuğu için Neler Söyleyeceksiniz?** : Seyfi Alanya hem futbol oynayan hem de Atletizm yapan bir insandı. Tarsus Amerikan Kolejinde okumuştur. O zamanda Mersin Spor Kulübü'nde futbol oynuyordu. O zamanlar biz oynarken kardeşi Nazmi Alanya ile beraber çok seri ve hızlı olduklarından dolayı keşfedilmişlerdi yani futboldan Atletizme geçmişlerdir. Futboldan Atletizme geçtikten sonra Seyfi Alanya'nın hayatı Atletizm olmuştur. Kısa boylu olmasına rağmen daha süratli bir sporcuydu.

- **Tanıştıktan sonraki dönemde bize biraz özetler misiniz?** : Kardeşim bize katkıları şöyle olmuştur.

-Seyfi Ağabey Mersin Amatör Atletizm Spor Kulübü kurucusu ve başkanıydı. O zamanlar şimdiki kapalı tribün altında atletler için yataklı misafirhaneler vardı hatta şu anki federasyon başkanı Mehmet Terzi'yi Eskişehir'den buraya getirmiştir. Hem Tevfik Sırrı'da okudu hem de kulüpte bizimle yarıştı. Tabi ki hem kendi hem de Devletin olanakları ile iyi atletleri getirmişti. Örn: Nurullah Candan, Nurullah İvak, İbrahim Kabal, Mehmet Terzi zaten hepsi milli takımdaydı.

-Bizlerin okuldaki yani Tevfik Sırrı Gür Lisesindeki dönemlerde 5 yıl bizden öncekiler 3 yılda bizden sonrakiler sahip olmuşlardı.

Örn: Şu an Nevin Yanıt ve Esen Kızıldağ'ın Antrenörlüğünü yapan Cüneyt Yüksel'de o dönemin atletlerdendi.

-Tevfik Sırrı Gür Lisesi zaten bizim tabanımızdı. O dönemlerde Ortaokul 1. sınıfta okuyorduk. Çocukları yetiştirip Lise 1 de yayımlama salıyorduk. Liseden mezun olurken de zaten milli takım seviyesinde oynuyorlardı.

-Atletizm'in temeli zaten Tevfik Sırrı Gür Lisesiydi.

-Şimdi yaşayan emekli Beden Eğitimi Öğrt. olan ve Yenişehir Beld. Hentbol takımının kondüsyonerliğini yapan İbrahim Kabal diye bir arkadaşımız var. Kendisi köken olarak Silifkeliydi. İbrahim Kabal, Cirit atma dalında Seyfi ağabey tarafından keşif edilmiş ve türlü atletizme kazandırılmış bir isimdir. O dönemlerde Mersin İdman Yurdu futbol takımı 1.ligde top oynuyordu. Turgay Şener'de Mersin İdman Yurdu Antrenörü idi. Burada kendi aramızda oynarken Turgay Şener, İbrahim Kabal'ı görüp onun kaleci olmaya çok müsait olduğunu söyledi. Bir iki deneme yaptıktan sonra Seyfi Alanya kulübe yolladı bu çocuğu bize verin onu kaleci yapalım diye özellikle istedi, ikinci Turgay Şener olsun diye. Seyfi Abide dedi ki "Bu adam Avrupa şampiyonu olacak" dedi ve vermedi.

-Çok yetenekli bir sporcuydu onu çok iyi keşfeden ve yetiştiren ayrıca her türlü olanakları sağlayan bir insandı. Onun atletizme kattığı şeyleri inanın anlatmakla bitiremeyiz.

- **Seyfi Alanya'nın bir Aile yaşamı bir Spor yaşamı bir İdarecilik yaşamı var böyle bir İnsan tekrar gelişir mi?** : Böyle bir insan gelmesi bana göre çok zor geçektende. Kendisi hem ailesini hem işini hem de eğitimliği bir arada çok güzel

yürütüyordu. Alanya fırını Mersin'in ilk fırınıydı ve insanlar kuyruk olurlardı. Ekmeği alabilmek için ve pasta niyetine alıyorlardı o kadar temiz lezzetli yapıyorlardı.

-Seyfi Ağabey o güzel işini bile çoğu zaman yabana atıyordu.

-Nurullah İvak Türkiye'nin yetiştirdiği ender atletlerden biridir. Kendisi aslen Malatya'lıydı bize anlatılanlar şöyle. Bu çocuğu Malatya da trene bindiriyorlar tren nereye gidiyorsa oraya gidiyormuş.

-Çok fakir, çok yoksul bir ailenin çocuğu.

-Tren Yeniceye kadar geliyor ve orada aktarma yapılıyor. Kendisi iniyor orda başka trene biniyor Tarsus'tan Mersine geliyor. İndikten sonra sokakta dolaşırken Seyfi Ağabey öyle anlatmıştı bende ne kadar doğru, bilmiyorum ama bunun boynuna bir duyuru asmışlar "Bu çocuğu bulan Allah rızası için sahip çıksın" diye ve Seyfi Alanya bunu 6 yıl büyütüyor ve Milli sporcu olarak Atletizm sporuna kazandırıyor. Beden Eğitimi Öğretmenliği okuyor ve öğretmen oluyor. Hiç evlenmiyor, daha sonra çok talihsiz bir şekilde Bursa'da kalp krizinden ölüyor.

-O yüzden Seyfi Alanya mükemmel bir insandı insan olarak da iyiydi ve Türkiye'ye çok iyi insanlar yetiştirmiştir.

-O zamanlarda Seyfi Ağabeye Federasyon Başkanlığı teklifi bile olmuştu. Ama Federasyon Ankara'da olunca Seyfi Ağabey gitmemişi çünkü işi buradaydı...

- O zaman Seyfi Alanya Sadece Mersin'e Değil Türkiye'ye Mal Olmuş Bir İsimdir Diyebilirmiyiz? : Şuna emin olun ki siz Türkiye'nin hangi iline giderseniz gidin atletizm denildiği zaman herkes Seyfi Alanya'yı bilir ve saygıyla anar.

-O sevgi ve saygı hala devam ediyor. Çünkü o hayatını ve ömrünü Atletizme adanmış biri, bundan en ufak maddi beklentisi olmadan hiçbir karşılık beklemeden yapmış bir insan. Yine burada bir Türkiye şampiyonası yapılmaktaydı. Bizde atletizm hakemiydik Seyfi Alanya o yarışlardan önce bize dedi ki, "Ben Mersin'deki hakemlerin hepsine tektip giydireceğim" Ve inanın ayakkabı, pantolon, şort ve eşofmanına kadar tamamen kendisi karşıladı ve bizi tektip giydirdi. 35 hakem o zamanlar aynı olimpiyatlardaki gibi giyinmişti.. Hala çok iyi hatırlarım ve çok mutlu olurum.

-Bu şimdi olsa bile zor yapılır.

- Peki Hocam Bu Kadar Maddi, Manevi Yönden Kendini Adayan Bir İnsan Ailesini Hiç İhmal Etmedi mi? : Ben büyük kızının Öğretmenliğini yaptım. Kendisi gerçekten aynı zamanda çok iyi bir aile babasıydı. Ailede de çok seven ve saygı duyulan

bir insandı Seyfi Ağabeyi biliyorlardı ve bunu kabullenmişlerdir. İl temsilciliğine belli bir bütçe ayrılıyor ve işler bu şekilde yürüyor.

-Bu günün şartlarında Seyfi Alanya İl Müdürü olsa ki şimdi ki müdürümüz Emrullah Taşkın gerçekten çok iyi ve güzel çalışıyor ve şu anda Esen Kızıldağ ve Nevin Yanıt var. Milli rekortmenlerimiz bunlar. O bana diyor ki “Hocam ben artık nerdeyse atletizmi bırakacağım, yaşım 30’ları geçti hala tartan pist bekliyorum” diyor.

Seyfi Alanya’da O Dönemlerde Böyle Bir Hayal İçinde Oldu Değil mi? :

Seyfi abide gerçekten bunu çok istedi ve bunun için çok uğraştı. 1960’lardan bu yana Mersin atletizm’de damgasını vurmuş olmasına rağmen bu pist buraya yapılmadı Karamana yapıldı. Konya’ya yapıldı. Tamamıyla siyasi bir ranttır.

-Bizim bir dönem 3 tane bakanımız vardı ve bu 3 tane bakanımız şu ana kadar Mersine bir atletizm sahası yaptıramamıştır. Çok büyük bir ayıptır.

-Mersin’de de şu an atletizm hızla yükselmekte 3 tane Mersin kökenli atletizmciler olimpiyatlarda yarışıyorlar.

- 1)Esen Kızıldağ
- 2)Nevin Yanıt
- 3)Selahattin Çobanoğlu

Bu çok güzel bir gelişme bunun gerisi de gelecektir. Yani çok geçte olsa Mersin umarım atletizm pistine kavuşacaktır. İşte Mersin’li siyasiler maalesef bu kente sanıp çıkamadılar. Ya Atatürk çok güzel demiş büyük adam gerçekten, O zamandan demiş. “Mersinliler Mersine sahip çıkınız” diye. Bunu boşa dememiş ve hiç sahip çıkılmıyor.

Özel Yaşamında Nasıl Bir İnsandı? : Benim tanıdığım Seyfi Alanya insanlara saygılı hiç bir zaman yüksek sesle konuşmayan hiçbir zaman insanları kırmayan alçak gönüllü cömert, fedakâr bir insandı.

“Şu anda burada stat da çalışan bir kardeşim var. Tacettin diye” onun babası rahmetli burada çalışırdı ve yoksullardı. O adam Seyfi Abinin fırınından her gün düzenli olarak 10 tane ekmek alırdı ve bir gün bile Seyfi Abi ona bir şey sormamıştır. Bir çok insana büyük yardımları olmuştur. Bunu yaparken insanları hiç incitmeden onların onurlarını zedelemeyen yapardı ve çok dikkat ederdi. Çok ince ruhlu bir insandı.

İdarecilik Yönü İle İlgili Bir şeyler Söyleyebilirmisiniz? : Tabi Seyfi Ağabey bir dönem Fahri olarak Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğü yapmıştır. Yani devletten herhangi bir ücret almadan bu görevi yapmıştır. Ben hatırlıyorum. Çok iyi bir ekip

kurmuştu. Çokta güzel çalışıyorlardı ama, bir takım siyasi çalkantılar olmuştu. Kendisinin bir dünya görüşü vardı demokrat bir insandı.

-O dönemlerde siyaset yavaş yavaş Sporun içine girmeyi başlamıştı 1975’li yıllarda. Tabi boş insanlarda bundan rant sağlamak istedikleri için Seyfi Alanya’nın orda alınmasını istemediler. O zamanın valisi şöyle diyor “Ben Mersinin Valisi isem Seyfi Alanya’da Sporun Valisidir” diyor ve bu kadar iddialı konuşuyor.

-Seyfi Alanya bu sıkıntıların içerisindeyken bir gün valiliğe çağrılıyor ve Seyfi ağabey gidiyor. Vali de kendisini bir odaya alıyor ve diyor ki Seyfi şu anahtar deliğinden bak diyor o zamanlar Mersinin siyasette önde gelenlerden birisi orada oturuyor ve dönüyor Seyfi ağabeye, “Bu adamlar seni benim görevden almamı istiyorlar. Seyfi’ciğim, buna benim gönlüm razı değil ama, üstten çok baskı yapıyorlar bunu bilesin” diyor. Ve böyle değerli bir insan sırf siyaset uğruna bu ülke kaybetmiştir ve resmen harcamıştır. Ben bunu bütün içtenliğimle söylüyorum o güne kadar Seyfi abinin hiç bir ortamda siyasi bir konuşmasını duymadım.

-Ben bu insanla yaklaşık 30 yıl beraber oldum ama bir gün siyasi bir yorum ya da problem taşıdığını görmedim. Buna rağmen siyasetle onu yok etmeyi başardılar.

O dönemlerde şimdiki kapalı tribün altındaki yerde yüzlerce yemek çıkartılıyordu. Bizzat kendisi görevden alınmasına rağmen bir dönem boyunca parasını verip bize yemek vermeye devam etmiştir. Hatta aşçıda Nurullah İvak’ın kendisiydi. Malzemeleri de hep ben alırdım.

- Hocam Son Olarak Seyfi Alanya’nın Hedefi ve Amacı Neydi Neyi Çok İsterdi? : O dönemlerde tabi maddi açıdan çok kısıtlı ve imkanların yetersiz olduğu dönemlerdi bu yüzden bir karşılaştırma yapmak çok zor. Allah Rahmet eylesin, huzur içinde yatsın kendisini iyi ki tanımışım beraber yarıştıyordum onun döneminde atletizmi sevdim ve çok da mutlu oldum 40 yıldır. Bu sahadayım ve hala vaz geçemiyorum bu çocukları yetiştirmek onlara bir şey vermek bana büyük bir haz veriyor.

-Benim de hocamsınız bu arada Tefvik Sırrı bunların hepsini ben Seyfi Alanya’ya borçluyum.

4.1.12. 05.02.2009 Mehmet Sor İle Görüşme

- **Kendinizi tanıttirmısınız?** : 1937 Yılında Mersin de doğdum 1950 yılında Türk Ocağı Mersin Spor Kulübünde Lisans çıkartıp ve halen bu kulüpte yönetici olarak çalışmaktayım. Beden Terbiyesi almaktayım.1960 Yılında rahmetli Edip Burhan'ın teşvikiyle memur olarak işe başladım.

-1971 yılında Edip Buran Spor Salonunda görevli olarak Seyfi Alanya tarafından müdür olarak atandım. Bende o dönemden sonra kendisinin yanında memur olarak çalışmaya başladım. Bu arada Seyfi Alanya müdürlükten önce Alanya fırınının sahibiydi. Ben 1960'lı yıllarda kendilerinin yanında uzun bir süre çalıştım ve senelerce ekmeıklarını yedim. Onun ekmeğini yemeyen, atlet, futbolcu, boksör hiç kimse kalmamıştır. O salonda herkes onların ekmeğini yemiştir o kadar iyi gönüllü, mütevazı ve iyi insandı.

- **Seyfi Alanya ile ilk olarak nasıl tanıştınız?** : Seyfi Alanya ile 1953 yılında Mersin İdman Yurdu'nda o amatör oynarken bende Amatör Liginde oynarken maçlarda tanıştık. Onlar iki kardeşi Nazmi Alanya ve Seyfi Alanya İdman Yurdu'nun o zamanlar menajer yoktu. Kendileri hem idarecilik hem menajerlik hem de Antrenörlük yapıyorlardı.

-O dönemlerde Futbolcular fırında çalıştırıyorlardı hem ocağa bakıyorlardı hem de spor yapıyorlardı.

- **Sporadaki o Amatör ruh birlik ve beraberlik duygusu ilk olarak Mersin'de böyle yerleşti diyebilir mi siniz?** : Tabiki, bu bir gerçek. O zaman herkes bir şekilde sporla içiceydi ve herkes birbirini tanırdı. Kendisi Beden Terbiyesiydi İl Müdürü olunca Atletizm sporuna hem devletten hem de kendi desteğini de koyarak daha çok önem ve destek vermeye başladı.

-Bu sebeple de Mersin birçok kez boks ve atletizmde o dönemlerde Türkiye şampiyonu olmuştur. Mersinde ilk olarak Amatör Atletizm ve Boks İhtisas Spor Kulübü Seyfi Ağabey tarafından kurulmuştur. Hatta bana da görev verilmiştir. Gerekli evrakları çıkartıp, Kulübü kurma şerefi de bana nasip olmuştur. kungfu, atletizm, boks, voleybol, basketbol, yüzme branşlarında faaliyet göstermiştik.

-**Seyfi Alanya'nın sporculuğu için neler söyleyebilirsiniz?** : Kendisi her yönden gerçekten mükemmel bir insandı Türkiye'de bir daha böyle bir insan zor yetişir

zor doğar ve zor büyür bu işi severek isteyerek, planlı programlı ve hiç bir karşılık beklemeden yapıyordu. 4x100 bayrakta büyük başarılarla imza atmıştı.

-Kendisini insanlığı ile ve yaptığı iyiliklerle sürekli anarız sağ olsun M. Ali Cömert Bölge Müdürü olduğu zaman Seyfi Alanya vefat etmeden önce Spor Salonuna onun ismini vererek onu ölümsüzleştirmiştir.

- **Onu yakından tanımış biri olarak kendisinin özel yaşamda nasıl biri olduğunu anlatabilir misiniz?** : Kendisi ilk olarak sporculara çok değer verirdi ve onları keşfedip çalıştırmaktan büyük zevk alırdı. Tabi hiçbir zaman ailesini ve işini de ihmal etmezdi. İki kız çocuğu babasıydı ve Mersinde o dönemlerde şimdi bile bulamayacağım kadar güzel bir lezzete ekmek çıkartırlardı. İnsanlar o ekmeği pasta niyetine yerlerdi. Son derece temiz ve şık giyinirdi işinde temizdi yoksulu ve fakiri kolladı ve onların onurlarını incitmeden yardım ederdi. Sporun Babası Olarak Anıyoruz. Kendisini yetiştirdiği birçok atlet ve sporcu çok iyi yerlere gelmiş bu memlekete çok yararlı ve hayırlı insanlar yetiştirmiştir... Nurullah İvak, Nurullah Candan, İbrahim Kabal, Osman Çiftçikara, Mehmet Terzi, Nejdet Vural, Mehmet Yılmam, Mehmet Çetiner, Arda Varol ve adını sayamadığım birçok atlet o dönemlerde yetiştirilmişti. İki kızı vardı büyük kızı sporcu Ahmet Güvençle (boksör) diğeri de şimdi Gençlik ve Spor'da, şube müdürü olan Tuncay Püsküllüoğlu ile evlendirdi. Eşi de gerçekten çok muhterem, saygılı temiz çok iyi bir insandı.

-Kendisini bir takım siyasi nedenlerle görevden aldıkları zaman odasının anahtarı Halil Erhan diye bir arkadaşımda idi. Salon amiri idi kendisi. O zaman Naci Oral Bey'de vekâleten yerine bakmak için gelmişti. Anahtarı sordu kimde bu oda neden açılmıyor diye, Halil Erhan'da anahtar bende değil Seyfi Alanya'da dedi. Tabi hemen Seyfi Alanya'nın yanına gidiyorlar ve kendisine Halil Erhan'da olduğunu söylüyor ve o zaman ben güya şey demişim. Ne ona buna gidiyorsunuz demişim ve bir tekme atıp içeri girin demişim. Tabi bunu Seyfi abiye anlatıyorlar kendisinde üzülüyor tabi. Mehmet Sor'da ben böyle bir şey demedim diyor.

Benim yer o zamanlar Çamlıbel Türk Ocağı Spor kulübünde yol üstünde idi kendisinde her gün arabasıyla oradan geçerdı ve ben bir gün bunun yolunu kestim ve arabadan inmesini söyledim, tabi bana her gün Ford Grand Marka arabası olan Seyfi Abi korna çalıp selam verirdi o günden sonra vermemeye başlamıştı. Bu çok zoruma

gitmişti 3-günü yolunu çevirdim “İn arabadan dedim“ “Ne oldu ne istiyorsun dedi” bende “Sen bana niye selam vermiyorsun dedim.”

-Sen bilirsin dedi,

-Ne bilirim dedim,

-Ve sen yaptığın hatayı biliyorsun,

-Ne yapmışsam söyle dedim,

-Peki, iki gün sonra söylerim dedi,

-Bende senin hakkında bir şey söylemişsem kötü bir şey yapmışsam bunu ona söyleyenle beni yüzleştirmesini söyledim.

-Beni tanırsın ben sizin ekmeğinizi yedim dedim. Bana iki gün sonra konuşurum dedi ve gitti, 2. gün yanıma geldi ve bir kahve söyledi o insan yanıma gelmedi dedi ve yalan söylediğini anladım dedi ve özür diledi. Estağfurullah dedim ve elini öptüm. Oda beni öptü ve kucaklaştık o anımı hiç unutmuyacağım.

Yanıdaki insanlara, Sporcularına gerçekten tozardı, ama onları çok severdi bir kuşun yavrularını kollarının altına alır gibi onları kollardı ve sahiplenirdi. Onların maddi manevi her türlü sorunlarıyla yakından ilgilenirdi.

Sahaya geldiğinde herkes onu sorardı ve mutlaka merhaba Seyfi Abi hoş geldin derdi. Büyüğünün elini öperdi. Artistler gibi giyinirdi temiz şıktı hem kendisi, hem de Nazmı Alanya hem de Hüseyin Alanya çok şık giyinirlerdi...

Bir dönem piyangodan büyük bir ikramiye çıkmış ve bu paranın %70 ini spora kullanmıştır.

Evet, kendisine 1976’lı yıllarda 1 milyonluk ikramiye çıkmıştı ve bütün çalışmaları Edip Burhan Spor Salonunda topladı ve herkese zarfların içinde para koyarak dağıttı. Çok cömertti ve iyiydi. Gerçekten şu anda gözlerimden yaş geliyor ve size bunları ağlayarak anlatıyorum...

Hiç zannetmiyorum öyle bir insanın tekrar gelebileceğini çok zor. Kendisini de Fahri müdürlük yaptığı dönemlerde bir takım siyasi oylamalarla görevden almışlardı bu onu çok üzdü ve bir dönem Atletizmden de uzaklaştı çünkü çok kırılmıştı.

Kendisi Sosyal Demokrat, Atatürk’ü seven ve sayan bir insandı ama hiçbir zaman spora siyaset sokmadı ve konuşmadı konuşurmadı da...

O dönemlerdeki siyasiler Seyfi Ağabeyi sürekli dışladılar protokolde yer vermediler ve çoğu zaman davetiye göndermediler tüm bunlar kendisini üzmüştü.

O Dönemin Valisi, Seyfi Abiyi o kadar çok severdi ki kendi bürosunda iş yapmazdı gelirdi sürekli Seyfi abinin yanına ve işleri orda yürütürdü...

- **Son yapılan Vefa Yemeğinde var mıydınız?** : Tabi Türkler Otelinde vermişti ve tüm sporcular, idare, hakem, personel herkes davet edilmişti. Çok güzel ve anlamlı bir yemek olmuştu. O dönemlerde federasyon. Genel sekreterden başka herkes gelmiştir.

- **Son hedefi neydi?** : En büyük hedefi atletizm federasyon başkanı olmaktı ve federasyonu Mersine getirtmekti birde Mersin'de bir atleti düz yarıştırmaktı. Çok uğraştı bunun için. Huzur içinde yatsın Allah Rahmet eylesin saygı ve sevgi ile anıyoruz. Sizlerde böyle bir değerli insan için çalıştığınız ve emek verdiğiniz için çok teşekkürler...

Mersin Üniversitesini kutlarız. Teşekkürler.

4.1.13. 06.02.2009. Eski Milli Atletlerden Mehmet Yılmam İle Görüşme

Kendinizi tanıttirmısınız? : Mersin Lisesi mezunuyum. Daha sonra Anadolu Üniversitesi Halkla İlişkiler bölümünü bitirdim Lise yıllarımdayken Seyfi Alanya ile tanıştım.O dönemlerde Orta 1. sınıftaydım atletizmle de o dönemde tanıştım.1938-1959 yıllarında Mersin Lisesi olarak geçiyordu.1962 yıllarında sanırım Tevfik Sırrı Gür Lisesi olarak değişti.

-Seyfi Alanya'yı önce bir abi olarak daha sonrada bir idareci olarak kendisiyle çalışmaktan mutluluk ve onur duydum. Seyfi Alanya sporculuğu, idareciliği, Teknik bilgisiyle ülkemizin yetiştirdiği önder hocalardan bir tanesidir.

-Alanya sporculuk yıllarından itibaren futbolla başlayan serüvenini başarılı bir dönemden sonra atletizmle devam etmiştir. İlk olarak Mersin İdman Yurdunda forma giydi daha sonra Galatasaray Lisesi'nde hem okudu hem de oynadı. Daha sonra tekrar Mersin'e döndü ve baba mesleği olan fırıncılığa başladı ve atletizmle yoğun bir şekilde uğraşmaya başladı.

Sayın hocam siz onun talebesi miydiniz yoksa beraber yarışlara da katıldınız mı? : Ben kendisiyle yarışma şansını yakalayamadım. Ama 1 defasında 4x100 bayrak takımında 1 eksikleri vardı o zaman Seyfi Abinin yarıştığını hatırlıyorum. Fakat kendisiyle yarışma şansım olmadı.

-1960 yılında Beden eğitimi öğretmenim Hasan Tekin ile beraber efsane bir takımımız vardı ve 3 büyük kulüpleri zorlayan ve hızlı liseler kategorisinde 10 yıl üst üste Türkiye şampiyonu olan bir takımım vardı. Bunlarla beraber Mersinde ilk olarak Mersin Amatör Atletizm Boks İhtisas Kulübü kurulmuştur. Bende o dönem kurucuları arasındaydım. Daha sonra Seyfi Ağabey genellikle spor dönemindeki adıyla beden terbiyesi Bolat Müdürü adını o dönemlerde kendisine atletizm federasyon başkanlığı teklif edilmesine rağmen Mersine olan sevdasından dolayı kabul etmemişti...

-O dönemin takımında aklımda kalan Aşkın Tuna, Nurullah İvak, Nurullah Candan, İbrahim Kabal, Mehmet Çetiner, ben Mehmet Yılmam, Osman Çiftçikara, Aykut Soybaşı, Ali Karagöl o dönemlerde Milli takım toplam 33 kişiden oluşuyordu bizim kulüpten 17 kişi milli takımdaydı.

-Seyfi Abi bize maddi, manevi her türlü olanağı sağlamıştı. Çünkü bizlerin ekonomik düzeyimiz ve aile yapılarımız çok iyi değildi. Ondan aldığımız terbiye ile bugün birçok arkadaşım çok iyi yerlere gelmiştir. Aramızdan profesörler, subaylar, doktorlar çıkmıştır. Hatta Mehmet Terzi şu an Atletizm Federasyonu Başkanındır.

- **Sizin branşınız neydi Seyfi Alanya sizi nasıl değerlendirirdi?** : Ben ilk başladığım dönemlerde uzun mesafeciydim 1500-3000 metre daha sonra da Seyfi ağabey yüksek atlamalara 3 adım yazdım. Son olarak Milli takımda 400 metre en hızlı koştum ve öyle bıraktım. Ama o dönemde bizde gerçekten rekortmen atletlerimiz vardı. Seyfi ağabey bize çok güzel imkânlar sağlamıştı. Hatta yurt dışında bize antrenmanlar verdirdi. Onlarla beraber çalıştık.

- **İdarecilik yaptığı dönemle ilgili bize ne söyleyebilirsiniz?** : Seyfi Alanya Bölge Müdürlüğünü yaptığı dönemlerde sadece atletizme değil tüm branşlardaki sporlara maddi destek sağladı. Bizlere Tevfik Sırrı Gür Stadındaki yemekhaneyi bir aşçı tutarak bizi orada beslerdi. Hatta dinlenme havuzlarını geliştirdi. Bunu ilk defa size söylüyorum.

-Seyfi Alanya, atletizm camiası içerisinde gelmiş geçmiş ve gelecekte de yer alacak olan isimlerden birisidir. Herkes tarafından sevilen sayılan ve beğenilen bir isimdir.

- **Bizimle unutamadığınız bir anınız var mı paylaşabilir misiniz?** : 1965’li yıllarda ben atletizme bazen idmanlarda kaytarırdım. Kendisi bana ya Mehmet oğlum

idmanlardan neden kaçırıyorsun niye kaytırıyorsun dedi. Bende hocam bu beslenme ile nasıl idman yapalım doğru dürüst karnımız bile doymuyor dedim.

-Bunu neden daha önce söylemedin dedi ve hemen bir beslenme programı hazırladı tabi bunu bütün atlet olan arkadaşlara uyguladı bunun yanında parasal destek de sağladı hatta üniversiteye giden arkadaşlarımıza da para yardımında bulunmuştu.

-Hatta bazı arkadaşlarımıza yabancı burslar bile bulmuştu. Bu konuda çok iyi bir çevreye sahipti. Yine aynı şekilde Ahmet Tuna eskiden federasyon Başkanlığı yapmıştır. Ben kendim de çeşitli kademelerinde yer aldım. Türkiye Futbol. Federasyonu baş danışmanlığına kadar yükseldim. Yine kendimizin takımında genel menajerlik baş danışmanlık yaptım.

- **Seyfi Alanya özelde nasıl bir insandı?** : Çok iyi bir aile babasıydı. Paylaşmayı sever yardımı severdi. Sevgi doluydu. Ve çok başarılı bir insandı.

Kısaca, İyi bir aile babası, iyi bir spor adamı, iyi bir spor yöneticisi, iyi bir sporcu, iyi bir idareciydi.

-**O dönemle bu dönemi karşılaştırdığımız zaman Seyfi Alanya hakkettiği yere geldi mi Mersin kamuoyunda?** : Koşullar tabi çok farklı her şey çok değişti. Her sporcunun idmanını ayrı ayrı kendisi hazırlar ve verirdi. Kendisi en çok Atletizm Federasyonunun Mersine gelmesini istemişti. Bu konuda da çok iddialıydı ve teklifini de yaptı. Tabi bunu söylerken de bir takım projeleri de vardı. Örn. Mersin'de 8 ay gibi bir süre çok rahat atletizm yapılabilirdi. Ve Türkiye de ilk olarak 8 kulvarlı bir pist yaptırdı. Uluslararası müsabakaların yapılmasını sağladı. Atlamalar kış şampiyonasının da yine Mersin de düzenlenmesini sağladı

-**Diğer hocalarında bunu benle paylaştılar ve hatta çok sitem ettiler. Normalde Türkiye Atmalar Kış Şampiyonası Seyfi Alanya adına atfedilmesi önceleri böyle başlamış ama bu daha sonra kaldırılmış doğrumudur?** : Tabi bu çok büyük bir haksızlık daha sonra federasyon tutum değişmiştir. Bunun bir an önce federasyon tekrar ele alıp düzelmeleri de gerekmektedir. Mersin adına yazılar büyük bir ayıptır. Şu anda biz onun yetiştirdiği antrenörlerin sporcularını olimpiyatlara götürmeyi başarabildik. Seyfi Alanya'nın yeni yapılacak atletizm tartan pistine adının verilmesi İl. Müd. Sn. Emrullah Taşkın Bey'le görüştük ve kendisi de gönlünün bundan yana olduğunu söyledi umarım olur dedi.

-Son olarak Seyfi Alanya ile neler söyleyeceksiniz? : Seyfi Alanya'yı erken kaybettiğimizi düşünüyorum hayatta olsaydı bu özlemlerimi gerçekleştirmek için belki de iyi bir fırsat bulacaktım.

-Huzur içinde yatsın sevgi, saygı ve rahmetle anıyorum.

4.1.14.24.02.2009 Yusuf Kilisli İle Görüşme

- Hocam Kendinizi tanıttirmısınız? : Ben Yusuf Kilisli Mersin de doğdum ve büyüdüm. Burası aynı zamanda spor hayatıma başladığım ve başarılı olduğum bir yerdir. Bende bu memleketin ve rahmetli Seyfi Alanya'nın yetiştirdiği atletlerden biriyim. Su an Tefvik Sırrı Gür Lisesi'nde beden eğitimi öğretmeni ve Fenerbahçe Spor Kulübünde atletizm antrenörlüğü yapmaktayım.

- Seyfi Alanya ile ne zaman tanıştınız? : Seyfi Alanya ile Tefvik Sırrı'da okurken tanışmıştım kendisi bizden önceki dönemlerin milli atletlerini yetiştiren ve o dönemlerin milli takımını oluşturan takımı yaratmıştı. Zaten o dönemlerde Mersin'de kendisini tanımayan ve ondan bahsetmeyen kimse yoktu. Mersin'de kendisi her yönüyle mükemmel bir insandı ve onu her zaman böyle anmak ve sevmek lazım. Kendisiyle benimde çalışma fırsatı bulmuş olmam benim içinde büyük bir gurur olmuştur. Bizlere çok şey verdi ve öğretti. Bugün Mersin'de atletizmde bir başarı varsa bunda onun emekleri ve payı çok büyüktür. Çünkü su anda benim gibi buralarda antrenörlük yapan tüm arkadaşlarımın hemen hemen hepsinde onun emeği ve katkıları çok büyüktür. Bizler varsak ve şu an bu sporda başarılı oluyorsak onun ekmiş olduğu tohumlardan yetiştiğimizi çok acık ve net bir şekilde söyleyebilirim.

-Mersin'de Seyfi Alanya denildiğinde aklınıza neler geliyor? : Biraz önce de söylediğim gibi o Mersin sporuna özellikle Atletizme gönül vermiş kişiliği ile başarıları ile idareciliği ve yöneticiliği ile ailesi ve işindeki başarısı ile paylaşımı yardımseverliği ve dürüstlüğü ile Mersine ve Türkiye'ye mal olmuş ender insanlardan biridir. Kendisi adeta Atletizme asık olmuş ve bu uğurda bugünün şartlarında bile birçok kimsenin yapamayacağı işler yapmıştır. Bunları yaparken de hiçbir zaman kendi çıkarlarını ve menfaatlerini düşünmemiştir. Tam tersi elinde ne varsa onu spora yatırım yapmıştır ve desteklemiştir. Araştırmalarınızda çıkacaktır o dönemlerde kurduğu Atletizm kulübündeki birçok sporcuyu hem eğitmiş hem beslemiş hem de okutmuştur.

İşinde de kurmuş oldukları Alanya Fırını ile Mersin’de ilk ekmek fırınına açarak insanların zevkle ve iştahla yiyebildikleri ekmekleri çıkartmışlardır aynı zamanda bu fırının üstünde yaptırdığı odada da o dönemin birçok atletini barındırarak onlara her türlü maddi ve manevi katkıyı sağlamıştır.

- **Kendisinin en büyük amacı neydi ve bu amacına ulaşabildi mi?** : Onun en büyük isteği Mersini Atletizmde Türkiye’ni bir numarası yaparak Türk Atletizmini de dünya standartlarına getirebilmektir. Bunun için çok uğraştı ve mücadele etti hatta kendisine o dönemlerde federasyon başkanlığı bile teklif edilmişti ama Mersin’i bırakmak istemediği için bu teklifi geri çevirdi. Onun dönemlerinde Mersin sporu Atletizmde boksta yüzmede eskrimde ve futbolda çok büyük atılımlar göstermişti bunda da onun sporculuk hayatından sonra ki beden terbiyesi il müdürlüğü döneminde çalışmalarının başarısı yatmaktadır. Böyle bir insan o dönemlerde bu kadar şey yaparken ve hiçbir ücret alamaz iken o dönemin siyasileri maalesef böyle bir insanı yok yere görevden almayı da becermişlerdir. Bu Mersin spor tarihinde de kara bir leke olarak zihinlere kazılmıştır. Tabi bu duruma tüm Mersin üzülmüş onu sevenler ki buna o dönemin valisi de dahil tekrar görevine dönebilmesi için her şeyi yapmalarına rağmen mümkün olmamıştır. Hatta o dönemin valisi -ki bunun ben kendim de bizzat şahit oldum- sunu söylemişti ‘Ben bu ilin valisi isem Seyfi Alanya da sporun valisidir, ben burada olduğum sürece onu bu görevden kimse alamaz ‘ diyerek desteğini ortaya koymuştur ama bir aya sonrada valiyi de siyasetin çirkin elleri görevden almıştır.

Son olarak neler söylemek istersiniz? : Kendisini sevgi özlem ve rahmetle anıyorum. O ve onun gibi insanlar bir daha bu dünyaya zor gelirler gerçekten Mersine ve Mersin sporuna unutulmayacak başarılar sağlamıştır. Bir Tefik Sırrı Gür Lisesi’ni on yıl gibi bir süre atletizmde üst üste Türkiye şampiyonu yapmış ve milli takımın yarısını Mersin’imizin sporcuları oluşturmuştur çok büyük ve çalışkan dürüst bir insandı umarım bizden sonraki nesiller böyle insanları unutmazlar ve değerini bilirler.

4.1.15 26 02 2009 Muzaffer Tezcan İle Görüşme

Kendinizi tanıtır mısınız? : 1945 Antalya Korkuteli doğumluyum. 1960–61 Antalya Lisesi’nde okurken Sayın Seyfi Alanya’nın dayısı olan Mehmet Antalya gençlik ve spor il müdürü ve beden eğitimi öğretmenimiz olan Süleyman Erol Beyin

teşvikleri ile atletizme başladım. Ankara üniversitesi dil tarih coğrafya bölümünde 2. öğretim okur iken hem spor yapıyor hem de Ankara gençlik ve spor il müdürlünde antrenman yapıyordum. 1968 de yakalandığım hastalıktan (tüberküloz) Atletizmi bırakmak zorunda kaldım. Üniversite bitince kısa bir aradan sonra tekrar spor eğitim ve yöneticiliğine dönüp yine Ankara gençlik ve spor il müdürlüğü Ak köprü spor kondüsyon merkezini kurup hem müdürlük hem de eğitimcilik yapmaya devam ettim. O yıllar spor kamuoyunun baş gündem maddelerinden birisi; bizlerinde bilinçli kışkırtmamız ile sporda yönetsel ve eğitsel mektepli-alaylı çelişkisi ve çatışmasıydı. Necmettin Erkân, Ayhan Ataman, Turgay Renklikurt ve birçok aydınlanmış arkadaşımınla beraber mekteplikten yana vazgeçilmez tavır koyarak ülkemize spor akademilerinin açılması konusunda ciddi emek ve çalışmalar yürüttük. Bununla beraber ulusal ve Uluslararası seminer ve sempozyumlar ve yabancı eğitim kurumu kaynakları ile sporda bilimsellik güç geliştirme metotları konusunda kendimi geliştiriyordum.

1970 yılında dünya ve olimpiyat şampiyonu sayın Ahmet Ayık'ın antrenman planlaması ve kondüsyon çalışmalarına katkılar sunarken; aynı yıllar tenis, boks milli takımlarında kondüsyonerlik yapıyordum.

Tam bu yıllar gelenekçi (alaylı) idareci ve yöneticiler ile çelişkiler ve çekişmeler gün ve gün artmaktaydı. Aynı yıllarda amatör sporcular derneğinin kuruluş bildirgesini hazırlayıp kurucu komitede yer aldım.

Seyfi Alanya ile ne zaman ve nasıl tanıştınız? : Seyfi Alanya ile tanışmam 1960' lı yıllarda sporculuk dönemine dayansa da asıl içtenlikli çalışma arkadaşlığımız ve dostluğumuz 1973 yılının sonlarına doğru olmuştur. Modern organizasyonlar ve modern bilimsel çalışmalar yapabileceğim kurum ve alanlar alıyordum. Amatör spor derneğinde Mersinli dostlarım bu konuda Mersinde Seyfi Alanya ile çalışmalar yapabileceğimi, kendisinin buna hem açık hem de ihtiyacı olduğunu söylemişlerdi. Hemen Seyfi Alanya ile temas kurdum. Bana tereddütsüz hemen gelmemi söyledi. Tayinim konusunda yardımcı olmasını rica ettim ve 1974 yılında Mersin gençlik ve spor il müdürlüğünde kondüsyon uzmanı olarak çalışmaya başladım.

Seyfi Alanya'yı nasıl tanıyorsunuz? : Seyfi Alanya karakter olarak, sade kibar son derece dürüst iyi niyet hazinesi ve birçok istismara ve haksızlığa uğramasına rağmen ölümüne kadar bitirilememiş, insan ilişkilerinde duygusal zenginliklerini

fazlaca öne çıkardığı için bu durumdan kendisi ve çevresi çok zarar görmüş, spor ve atletizm sevdalısı iyi bir insandı.

Yönetici olarak geleneksel yönetici modelinin tanıdığım en kompleks olan Alanya idari ilişkilerinde başarılı olma arzularımı ve yöntemlerini fazlaca duygusallığı ile harmanlayarak öne çıkardığı için özellikle de devlet deneyiminin de yeterli alt yapısı olamadan gençlik ve spor il müdürü olduğundan altından çalışan bürokratların istismarından kurtulamamıştır.

Bizler; Nurullah İvak, Nurullah Candan, Osman Çiftçikara, Avni Nart, Mehmet Çetiner, Mehmet Ay, Esat Tarım, Fahri Özen, İbrahim Osman, Süleyman Yaprak ve ben Muzaffer Tezcan'ın merkezi planlama ile binlerce genci spor salonlarına çekmemize organizasyonumuzda ve çalışmalarımızda hem yatay hem de dikey olara üstün başarılar yakaladık. Bazılarından birkaç örnek verecek olursak; Atletizmde yıldızlar gençler ve büyüklerde birçok Türkiye şampiyonu ve rekortmenler boksta yıldızlar gençler ve büyükler Türkiye şampiyonluğu ile onlarca ferdi şampiyonluklar (bu çalışmaları ben yaptırıyordum) futbolda amatörlük 1.'si Türkiye final gruplarına katılma şansı elde ettik. Güreşte, geleneği kurutulmuş olan bu dalda Mersinden bir olimpiyat 3.sü bir Avrupa şampiyonu çıkmıştır. Hiçbir yayla da yapılmayan otantik sporumuz karakucak güreşleri bizzat kendi planlamam ve yönetimlerim sonucunda yedi köyde birden başlatılmıştır. Gözne yayla güreşleri Türkiye nin en başarılı organizasyonları olmuştur. Basketbolda ise Mersin amatör Atletizm kulübü basketbol takımı Türkiye nin lider takımlarından biri olma şansını yakalamıştır. Daha sayılabilecek birçok başarılarımız olmasına rağmen Sayın Seyfi Alanya'nın kendisini istismar ettirdiği bürokratları yüzünden başarılı yöneticilik dönemi sona erdirilmiştir.

Kendisi ile aramızda bir kuşak yaş farkı olduğundan beraber yarışma şansı bulamadık. O geleneksel spor yöneticiliğinin simgesel dinazorlarından ama en önemlilerinden biri olan iyi insan, adam gibi adam, kişilikli dürüst çalışkan bir Seyfi Ağabey olarak bizlerin yüreğindeki tahtında hep oturacaktır.

4.1.16. 30.02.2009 Av. Doğan Er İle Görüşme

- **Seyfi Alanya Ağabeyimizi nasıl bilir ve tanırınız?** : Ben Avukat Doğan Er, Seyfi Alanya'nın uzun yıllar avukatlığını yaptım. Aynı mahallede oturdum, kendisi

gerçekten bir Mersin Beyefendisiydi. Spora çok büyük hizmetler veren, kendisi zaten milli atletti ve Yugoslavya'da da bayrak yarışlarında şampiyonlukları vardır. İyi bir aile babasıydı, çocuklarına son derece özenli çevresiyle olan ilişkilerinde de son derece nazik saygılı bir insandı. Allah rahmet eylesin diyoruz özlem ve hasretle anıyoruz.

- Seyfi Alanya'nın bir dönem Mersin sporuna büyük bir emeği ve katkıları olduğu yadsınamaz bir gerçek, bu kadar sporu seven ve emek veren başarılı olan bir insanın hak ettiği yere geldiğini düşünüyor musunuz? : Ben, Seyfi Ağabey'in Mersin halkının gönlünde, vicdanında, beyninde hak edilmiş bir yerdedir. Bir başkasının onun makamında gözü olmadığını çok iyi biliyorum. Seyfi Ağabey bir idoldür.

4.1.17. 30.02.2009 Av. Cevat Hallaç İle Görüşme

Kendinizi tanıttirmisiniz? : Ben eski Avukat Cevat Hallaç,

Seyfi Alanya'yı kısaca anlatırmısınız? : Seyfi Alanya'yı ben çocukluğumdan beri tanırım, yaylaya Fındık Pınarına çıkardık. Onların meşhur bir arabası vardı, eski tip o gelirken anlardık Seyfi Alanya geliyor, Nazmi Alanya geliyor. Çok iyi bir insandı, ağabeyimin arkadaşıydı aynı zamanda benimde büyüğümdü ama yine arkadaşlık olarak iyiydi aramız. En son kendisiyle mahallede fırıncılık yaparken görüşürdük. Allah Rahmet eylesin çok iyi bir insandı. Teşekkür ederim.

4.1.18. 16.02.2006 Mersin Hâkimiyet Gazetesi Seyfi Alanya ile ilgili yazısı

Türk atletizm tarihinin yıldızı Seyfi Alanya ölümünün ikinci yılında Mersinliler tarafından hala hatırlanıyor Atletizm Türkiye rekortmeni, gençleri bu spor kazandıran ve Mersin Amatör Atletizm İhtisas Spor Kulübünü kurarak yıllarca Türkiye Şampiyonu yapan Seyfi Alanya, ender sporculardan biriydi. İyi bir kondüsyoner olan Seyfi Alanya, zor duruma düşen Mersin İdman Yurdu takımı içinde sık sık göreve çağrılan bir spor adamıydı. O kadar çok seviliyordu ki Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğü (Gençlik ve Spor İl Müdürü) gibi onlara kol kanat gererdi.

Üç adım atlamada Dünya ve Olimpiyat 3.sü Ruhi Sarıalp, atletizmin altın karmasında yer alan Ekrem Koçak, Naili Moran, Hüseyin Akçay, Veli Ballı, gibi Milli

atletlerle birlikte anıldı. Seyfi Alanya, kendisi kadar ünlü yine Mersin’li İlhan Taşucu, Viktor Venüs gibi Milli atletlerle birlikte hatırlanırken, ölümünün 2. yılında yine aynı heyecanla konuşuluyor.

Mersin’in adeta simgesi olan Alanya Fırını ile kentimizi Türkiye çapında kaliteli ve lezzetli ekmek ile tanıştıran Seyfi Alanya kazancının büyük bir bölümünü atletizm için gözünü kırpmadan harcayan bir spor aşığydı. Dünya ve olimpiyat şampiyonu Mersinli Ahmet Kireççi’nin de uzun yıllar işçi olarak çalıştığı tarihi Alanya ekmek fırını, adeta sporcuların ikinci evi gibi bir konumda bulunuyordu.

Seyfi Alanya uzun yıllar Beden Terbiyesi Bölge Müdürü olarak hizmet vermesi de Mersin’in sporda en parlak döneminin mimarıydı. 1960’lı yıllarda başlayan ve 25 yıla yakın geçen çeyrek asırlık dönemde kurduğu Mersin Amatör Atletizm İhtisas Kulübü ile yüzlerce genç atleti spora kazandıran Seyfi Alanya Mersin bölgesini yıllarca Türkiye şampiyonu olarak zirveye taşıdı. Hayattayken stadyum arkasında bulunan spor salonuna ismi verildi. İyi bir kondüsyoner olan Seyfi Alanya zor duruma düşen Mersin İdman Yurdu futbol takımı için de bir kurtarıcıydı. Kondüsyon açısından sık sık göreve çağrılan Seyfi Alanya, takımı adeta ayağa kaldıran bir spor adamı olarak da futbol camiasında anılır hale gelmişti.

Özel yaşamında da iyi bir aile babası olan Seyfi Alanya iki kız çocuğu babasıydı kızlarından birisi Gençlik Spor İl Müdür yardımcısı Tuncay Püsküllüoğlu gibi sporcu bir genç ile evlilik yapan genç bir kızımızdı.

Kısaca söylemek gerekirse, Seyfi Alanya sporda yaptıkları ile Türkiye çapında tanınan bir atlet, spor adamı, kondüsyoner, yenilikçi ve iyi bir aile babası tanımlarını bünyesinde toplayan örnek bir kişi idi.

5. TARTIŞMA

Cumhuriyet sonrası Tarsus İdman Yurdu ile başlayıp 1925'lere gelindiğinde ise; Mersin İdman Yurdu ile atılım gösteren Mersin sporu 1940'lı yıllarda bu takımda futbolla başlamıştır. 1949 yılında Galatasaray Futbol kulübüne transfer olan Seyfi Alanya'nın; 1951 yılında "Altın çivi Atletizm yarışmalarında" 100 metrede Türkiye biricisi olan Kemal Asur'u geçerek birinci olması; aynı zamanda onun Atletizm serüveninin de başlangıcı olmuştur. O yılların genç, yetenekli ve hırslı delikanlısı başladığı bu serüveni daha sonra uzun yıllar sürdürerek Mersin'e ve Mersin atletizmine büyük katkı ve yarar sağlayarak büyük bir başarı kazanmıştır.

Yaptığımız görüşmeler göstermiştir ki Seyfi Alanya'nın bu kentin ve ülkenin spora katkılarını bugünün koşullarda ve şartlarında bile gösterebilmek çok zordur. Seyfi Alanya birçok insanın cesaret edemediği ve yapamadığı şeyleri yaparak Mersin sporunu atletizmde uzun bir dönem zirvelerde tutmayı başarmıştır. Kendisi bunları yaparken hiçbir karşılık ve menfaat beklememiş aksine maddi ve manevi olarak hayatını spora ve onun gelişmesine adanmıştır.

Yaşamda örneğine az da olsa rastladığımız böyle değerli spor insanlarının bu ülkeye kazandırdığı değerleri ortaya çıkarmak ve bunu bilimsel alanlarda tartışmak sanırım bu ülkenin sporuna ve geleceğine ışık tutacaktır.

Geçmişinde birçok ulusal ve uluslararası başarılar imza atan ve gençliği peşinden sürükleyen Mersin sporu acaba bugün istenilen noktaya gelebilmiş midir?

6. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışma Seyfi Alanya'nın o dönemlerde yaptıklarını yaşadıklarını ve yapmak istediklerini o dönemin tanıkları olan ailesi, arkadaşları ve sporcuları ile bire bir görüşülerek değerlendirilmiştir. Bu çalışma Mersin sporunun dünü ve bugününü değerlendirme açısından katkı sağlayacağı düşünülmüş ve yapılmıştır.

Ayrıca, bu tarz çalışmalar ülkemizin sporuna emek vermiş değerli spor insanlarının onure edilmesi açısından da büyük önem arz etmektedir.

Kentin ve Ülke'nin sporuna çok büyük hizmetler vermiş, büyük fedakârlıklar göstererek kalıcı başarılar imza atmış; Ahmet Kireççi (Mersinli Ahmet), Nurullah İvak, Memet Çetiner, Nurullah Candan ve adını sayamadığımız nice değerli spor insanlarımızın da araştırılması ve ortaya çıkarılması, geçmişin sorgulanıp, geleceğe yönelik sporumuzun planlanması ve gelecek nesillere aktarılması açısından önem taşımaktadır.

7. KAYNAKLAR

1. **Fişek K.** Türkiye’de Spor Tarihi. 1. baskı, İstanbul : Gerçek Yayınevi, 1985:98-100
2. **Talay A.** Spor Yolu, Böke ve Güreli’nin Spora Katkıları. Erişim: <http://www.spor yolu.com>. Erişim tarihi: 15.05.2007.
3. **Erbil C.** Mersin İdman Yurdu. 1. baskı, İstanbul: Doyuran Matbaası, 1976: 14
4. **Akın Y.** Gürbüz ve Yavuz Evlatlar. 1. baskı, İstanbul: İletişim Yayınları, 2004: 40:46
5. **Mersin Gençlik ve İl Müdürlüğü.** Erişim: <http://www.mersingenclikspor.gov.tr>. Erişim tarihi: 20.05.2008.
6. **Coşkun N.** Spora Adanmış Bir Hayat, Mersin Gençlik ve Spor Bülteni, 2004; (1): 30
7. **Turgut M.** Göçler ve Mersin Tarihi. 1. baskı, İstanbul: Etik Yayınları, 2005
8. **Erbil C.** 51 Yılın Öyküsü. 1. baskı, Mersin Ofset, 1983:9-12
9. **İstek K.** Rüzgarla Yarışanlar, 1. baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
10. **Kızı Alanya S.** İle Görüşme 05.10.2008
11. **Özacun B.** İle Görüşme 15.10.2008
12. **Eski Milli Atlet Yılmaz B.** İle Görüşme 15.10.2008
13. **Çiftçıkara O.** İle Görüşme 15.10 2008
14. **Eski Milli Atlet Atlı Y.** (Seyfi Alanya’nın Öğrencisi) İle Yapılan Görüşme 05.11.2008
15. **Gençlik ve Spor İl Müdürü Taşkın E.**İle Görüşme 08.11.2008
16. **Kardeşi Alanya H.** İle Görüşme 10.11.2008
17. **Kırmızier İ.** İle Görüşme 22.11.2008
18. **Eski Milli Atletlerden Çetiner M.** İle Görüşme 28.12.2008
19. **Kabal İ.** İle Görüşme 18.01.2009
20. **Eski Milli Atletlerden Özen F.** İle Görüşme 20.01.2009
21. **Sor M.** İle Görüşme. 05.02.2009
22. **Eski Milli Atletlerden Yılmam M.** İle Görüşme 06.02.2009
23. **Kilisli Y.** İle Görüşme 24.02.2009
24. **Tezcan M.** İle Görüşme 26 02 2009
25. **Av. Er D.** İle Görüşme 30.02.2009
26. **Av. Hallaç C.** İle Görüşme 30.02.2009
27. **Yurdakul H.** Mersin Seyfi Abisini Unutmadı. Mersin Hakimiyet Gazetesi, 2006; (11).
28. **Fişek K. Şekil (1)** Türkiye’de Spor Tarihi. 1. baskı, İstanbul : Gerçek Yayınevi, 1985:98-100

29. **Kök N. Şekil (2)** Mersin’de Atletizm Tarihi, 2008
30. **Kök N. Şekil (3)** Mersin’de Atletizm Tarihi, 2008
31. **Kök N. Şekil (4)** Mersin’de Atletizm Tarihi, 2008
32. **Kök N. Şekil (5)** Mersin’de Atletizm Tarihi, 2008
33. **İstek K. Şekil (6)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
34. **İstek K. Şekil (7)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
35. **İstek K. Şekil (8)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
36. **İstek K. Şekil (9)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
37. **Şekil (10)** Dijital Fotoğraf Makinesi, Seyfi Alanya Spor Salonu Girişi: 02.05.2009
38. **İstek K. Şekil (11)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
39. **İstek K. Şekil (12)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
40. **İstek K. Şekil (13)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
41. **İstek K. Şekil (14)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
42. **Çiftçikara O.Şekil (15)** Kendi arşivinden, 2008
43. **İstek K. Şekil (16)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
44. **İstek K. Şekil (17)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
45. **İstek K. Şekil (18)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
46. **İstek K. Şekil (19)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
47. **Çetiner M. Şekil (20)** Kendi arşivinden, 2008
48. **İstek K. Şekil (21)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
49. **İstek K. Şekil (22)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
50. **İstek K. Şekil (23)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
51. **İstek K. Şekil (24)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
52. **İstek K. Şekil (25)** Rüzgarla Yarışanlar, 1 baskı, Mersin Avcı Ofset, 2008
53. **Alanya S. Şekil (26)** Aile Albümünden, 2008
54. **Şekil (27)** Dijital Fotoğraf Makinesi, Seyfi Alanya Spor Salonu Girişi: 02.05.2009
55. **Alanya S. Şekil (28)** Aile Albümünden, 2008
56. **Şekil (29)** Dijital Fotoğraf Makinesi, Tevfik Sırrı Gür Lisesi Şeref Panosu: 02.05.2009
57. **Alanya S. Şekil (30)** Aile Albümünden, 2008

58. **Şekil (31)** Dijital Fotoğraf Makinesi, Seyfi Alanya Spor Salonu Giriş: 02.05.2009
59. **Alanya S. Şekil (30)** Aile Albümünden, 2008
60. **Kök N. Şekil (31)** Mersin'de Atletizm Tarihi, 2008

ÖZGEÇMİŞ

02.11.1973 Hatay Samandağ doğumlu. İlk ve ortaöğrenimini Mersinde tamamladı.1989 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi, Rize Meslek Yüksek Okulu Makine Teknik Ressamlığı' bölümünü bitirdi.1994 yılında Mersin Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor bölümünü kazanarak 1998 yılında bu bölümden mezun oldu. Aynı yıl Mersin Abdullah Günaydın İlköğretim okulunda Beden Eğitimi Öğretmeni olarak göreve başladı.2004 yılında geldiği Mersin Namık Kemal İlköğretim Okulu' nda Beden Eğitimi Öğretmeni olarak görevine devam etmektedir